

THE PALIVERSE PROJECT

Το σύμπαν της σοφίας του Βούδα

Ο Τριμερής Κανόνας (Tīpiṭaka)

2. Ο Κανόνας της διαγωγής (2. Vinaya Piṭaka)

3. Το μεγάλο κεφάλαιο (3. Mahāvaggapāḷi)

6. Η ενότητα για τα φάρμακα (6. Bhesajjakkhandhako)

[Kd 6, PTS 1.199-1.252]

PaliVerse

3. Το μεγάλο κεφάλαιο

6. Η ενότητα για τα φάρμακα

160. Η πραγματεία για τα πέντε φάρμακα

260. Εκείνη την περίοδο ο Βούδας, ο Ευλογημένος, διέμενε στη Σαβάτθι, στο άλσος του Τζέτα, στο μοναστήρι του Ανάθαπίντικα. Εκείνη όμως την περίοδο στους μοναχούς που είχαν προσβληθεί από φθινοπωρινή ασθένεια, ακόμα και ο χυλός ρυζιού που είχαν πει ανεβαίνει, ακόμα και η τροφή που είχαν φάει ανεβαίνει. Εξαιτίας αυτού ήταν αδύνατοι, τραχείς, άσχημοι, κιτρινωποί, με φλέβες που κάλυπταν τα σώματά τους. Ο Ευλογημένος είδε εκείνους τους μοναχούς αδύνατους, τραχείς, άσχημους, κιτρινωπούς, με φλέβες που κάλυπταν τα σώματά τους, και αφού τους είδε, απευθύνθηκε στον σεβάσμιο Άναντα: «Γιατί άραγε, Άναντα, τώρα οι μοναχοί είναι αδύνατοι, τραχείς, άσχημοι, κιτρινωποί, με φλέβες που καλύπτουν τα σώματά τους;» «Τώρα, σεβάσμιε κύριε, στους μοναχούς που έχουν προσβληθεί από φθινοπωρινή ασθένεια, ακόμα και ο χυλός ρυζιού που έχουν πει ανεβαίνει, ακόμα και η τροφή που έχουν φάει ανεβαίνει. Εξαιτίας αυτού είναι αδύνατοι, τραχείς, άσχημοι, κιτρινωποί, με φλέβες που καλύπτουν τα σώματά τους». Τότε στον Ευλογημένο, που είχε μεταβεί σε ιδιωτικό χώρο και ήταν σε απομόνωση, εγέρθηκε αυτός ο αναλογισμός στο νου: «Τώρα στους μοναχούς που έχουν προσβληθεί από φθινοπωρινή ασθένεια, ακόμα και ο χυλός ρυζιού που έχουν πει ανεβαίνει, ακόμα και η τροφή που έχουν φάει ανεβαίνει. Εξαιτίας αυτού ήταν αδύνατοι, τραχείς, άσχημοι, κιτρινωποί, με φλέβες που κάλυπταν τα σώματά τους. Τι φάρμακο άραγε να επιτρέψω στους μοναχούς, που θα ήταν και φάρμακο και αναγνωρισμένο ως φάρμακο από τον κόσμο, και θα εξυπηρετούσε τον σκοπό της τροφής, αλλά δεν θα αναγνωριζόταν ως χονδροειδής τροφή;» Τότε στον Ευλογημένο ήρθε αυτή η σκέψη: «Υπάρχουν αυτά τα πέντε φάρμακα, δηλαδή - βουτυρέλαιο, βούτυρο, λάδι, μέλι, μελάσα· είναι και φάρμακα και αναγνωρισμένα ως φάρμακα από τον κόσμο, και εξυπηρετούν τον σκοπό της τροφής, αλλά δεν αναγνωρίζονται ως χονδροειδής τροφή. Γιατί να μην επιτρέψω στους μοναχούς αυτά τα πέντε φάρμακα, να τα δέχονται την κατάλληλη ώρα και να τα καταναλώνουν την κατάλληλη ώρα». Τότε ο Ευλογημένος, την απογευματινή περίοδο της ημέρας, αφού βγήκε από την απομόνωση, με αυτήν την αφορμή, με αυτήν την περίσταση, αφού έκανε μια ομιλία σχετική με τη Διδασκαλία, απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Εδώ, μοναχοί, σε μένα που είχα μεταβεί σε ιδιωτικό χώρο και ήμουν σε απομόνωση, εγέρθηκε αυτός ο αναλογισμός στο νου: 'Τώρα στους μοναχούς που έχουν προσβληθεί από φθινοπωρινή ασθένεια, ακόμα και ο χυλός ρυζιού που έχουν πει ανεβαίνει, ακόμα και η τροφή που έχουν φάει ανεβαίνει. Εξαιτίας αυτού ήταν αδύνατοι, τραχείς, άσχημοι, κιτρινωποί, με φλέβες που κάλυπταν τα σώματά τους. Τι φάρμακο άραγε να επιτρέψω στους μοναχούς, που θα ήταν και φάρμακο και αναγνωρισμένο ως φάρμακο από τον κόσμο, και θα εξυπηρετούσε τον σκοπό της τροφής, αλλά δεν θα αναγνωριζόταν ως χονδροειδής τροφή;' Τότε, μοναχοί, μου ήρθε η σκέψη: 'Υπάρχουν αυτά τα πέντε φάρμακα, δηλαδή - βουτυρέλαιο, βούτυρο, λάδι, μέλι, μελάσα· είναι και φάρμακα και αναγνωρισμένα ως φάρμακα από τον κόσμο, και εξυπηρετούν τον σκοπό της τροφής, αλλά δεν αναγνωρίζονται ως

χονδροειδής τροφή. Γιατί να μην επιτρέψω στους μοναχούς αυτά τα πέντε φάρμακα, να τα δέχονται την κατάλληλη ώρα και να τα καταναλώνουν την κατάλληλη ώρα'. Επιτρέπω, μοναχοί, αυτά τα πέντε φάρμακα, να τα δέχεστε την κατάλληλη ώρα και να τα καταναλώνετε την κατάλληλη ώρα».

261. Εκείνη όμως την περίοδο οι μοναχοί, αφού δέχονταν εκείνα τα πέντε φάρμακα την κατάλληλη ώρα, τα κατανάλωναν την κατάλληλη ώρα. Σε αυτούς ακόμη και εκείνες οι συνηθισμένες λιτές τροφές δεν χωνεύονταν, πόσο μάλλον οι λιπαρές. Αυτοί, πληγέντες και από εκείνη τη φθινοπωρινή ασθένεια και από αυτή την έλλειψη όρεξης για τροφή, και από τα δύο αυτά ήταν ακόμη περισσότερο αδύνατοι, τραχείς, άσχημοι, κιτρινωποί, με φλέβες που κάλυπταν τα σώματά τους. Ο Ευλογημένος είδε εκείνους τους μοναχούς ακόμη περισσότερο αδύνατους, τραχείς, άσχημους, κιτρινωπούς, με φλέβες που κάλυπταν τα σώματά τους, και αφού τους είδε, απευθύνθηκε στον σεβάσμιο Άναντα: «Γιατί άραγε, Άναντα, τώρα οι μοναχοί είναι ακόμη περισσότερο αδύνατοι, τραχείς, άσχημοι, κιτρινωποί, με φλέβες που καλύπτουν τα σώματά τους;» «Τώρα, σεβάσμιε κύριε, οι μοναχοί, αφού δέχονται εκείνα τα πέντε φάρμακα την κατάλληλη ώρα, τα καταναλώνουν την κατάλληλη ώρα. Σε αυτούς ακόμη και εκείνες οι συνηθισμένες λιτές τροφές δεν χωνεύονται, πόσο μάλλον οι λιπαρές. Αυτοί, πληγέντες και από εκείνη τη φθινοπωρινή ασθένεια και από αυτή την έλλειψη όρεξης για τροφή, και από τα δύο αυτά είναι ακόμη περισσότερο αδύνατοι, τραχείς, άσχημοι, κιτρινωποί, με φλέβες που καλύπτουν τα σώματά τους». Τότε ο Ευλογημένος, με αυτήν την αφορμή, με αυτήν την περίπτωση, αφού έκανε μια ομιλία σχετική με τη Διδασκαλία, απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Επιτρέπω, μοναχοί, αυτά τα πέντε φάρμακα, αφού τα δεχτείτε, να τα καταναλώνετε και την κατάλληλη ώρα και την ακατάλληλη ώρα».

262. Εκείνη την περίοδο οι ασθενείς μοναχοί είχαν ανάγκη από φάρμακα από λίπος. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, φάρμακα από λίπος - λίπος αρκούδας, λίπος ψαριού, λίπος κροκόδειλου, λίπος χοίρου, λίπος γαϊδάρου - ληφθέν την κατάλληλη ώρα, μαγειρεμένο την κατάλληλη ώρα, αναμειγμένο την κατάλληλη ώρα, να καταναλώνεται με τη χρήση λαδιού. Αν, μοναχοί, ληφθεί σε ακατάλληλη ώρα, μαγειρευτεί σε ακατάλληλη ώρα, αναμειχθεί σε ακατάλληλη ώρα, αν κάποιος το καταναλώσει, παράπτωμα τριών ανάρμοστων πράξεων. Αν, μοναχοί, ληφθεί την κατάλληλη ώρα, μαγειρευτεί σε ακατάλληλη ώρα, αναμειχθεί σε ακατάλληλη ώρα, αν κάποιος το καταναλώσει, παράπτωμα δύο ανάρμοστων πράξεων. Αν, μοναχοί, ληφθεί την κατάλληλη ώρα, μαγειρευτεί την κατάλληλη ώρα, αναμειχθεί σε ακατάλληλη ώρα, αν κάποιος το καταναλώσει, παράπτωμα ανάρμοστης πράξης. Αν, μοναχοί, ληφθεί την κατάλληλη ώρα, μαγειρευτεί την κατάλληλη ώρα, αναμειχθεί την κατάλληλη ώρα, αν κάποιος το καταναλώσει, δεν υπάρχει παράπτωμα».

Τέλος της πραγματείας για τα πέντε φάρμακα.

161. Η πραγματεία για τα φάρμακα από ρίζες και τα λοιπά

263. Εκείνη την περίοδο οι ασθενείς μοναχοί είχαν ανάγκη από φάρμακα από ρίζες. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. Επιτρέπω, μοναχοί, φάρμακα από ρίζες - κουρκουμά, τζίντζερ, βάτσα, βατσάττα, ατιβισά, κατουκαροχινί, ουσίρα, μπαντάμουττακα, ή όποια άλλα φάρμακα από ρίζες υπάρχουν, που δεν εξυπηρετούν τον σκοπό της στερεάς τροφής ως στερεά τροφή, ούτε εξυπηρετούν τον σκοπό της

μαλακής τροφής ως μαλακή τροφή, αυτά - αφού τα δεχτείτε, να τα φυλάτε για όλη τη ζωή· όταν υπάρχει λόγος, να τα χρησιμοποιείτε. Όταν δεν υπάρχει λόγος, αυτός που τα χρησιμοποιεί διαπράττει παράπτωμα ανάρμοστης πράξης.

Εκείνη την περίοδο οι ασθενείς μοναχοί είχαν ανάγκη από φάρμακα από ρίζες σε μορφή σκόνης. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. Επιτρέπω, μοναχοί, γουδί και γουδοχέρι.

Εκείνη την περίοδο οι ασθενείς μοναχοί είχαν ανάγκη από φάρμακα από αφεψήματα. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. Επιτρέπω, μοναχοί, φάρμακα από αφεψήματα - αφέψημα νίμπα, αφέψημα κουτάτζα, αφέψημα πατόλα, αφέψημα φαγκάβα, αφέψημα ναττάμαλα, ή όποια άλλα φάρμακα από αφεψήματα υπάρχουν, που δεν εξυπηρετούν τον σκοπό της στερεάς τροφής ως στερεά τροφή, ούτε εξυπηρετούν τον σκοπό της μαλακής τροφής ως μαλακή τροφή, αυτά - αφού τα δεχτείτε, να τα φυλάτε για όλη τη ζωή· όταν υπάρχει λόγος, να τα χρησιμοποιείτε. Όταν δεν υπάρχει λόγος, αυτός που τα χρησιμοποιεί διαπράττει παράπτωμα ανάρμοστης πράξης.

Εκείνη την περίοδο οι ασθενείς μοναχοί είχαν ανάγκη από φάρμακα από φύλλα. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. Επιτρέπω, μοναχοί, φάρμακα από φύλλα - φύλλο νίμπα, φύλλο κουτάτζα, φύλλο πατόλα, φύλλο σουλασί, φύλλο καππάσα, ή όποια άλλα φάρμακα από φύλλα υπάρχουν, που δεν εξυπηρετούν τον σκοπό της στερεάς τροφής ως στερεά τροφή, ούτε εξυπηρετούν τον σκοπό της μαλακής τροφής ως μαλακή τροφή... κ.λπ...

Εκείνη την περίοδο οι ασθενείς μοναχοί είχαν ανάγκη από φάρμακα από καρπούς. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. Επιτρέπω, μοναχοί, φάρμακα από καρπούς - μπιλάνγκα, πιππαλί, μαρίτσα, χαριτάκα, βιμπιτάκα, αμαλάκα, γκόττα-φάλα, ή όποια άλλα φάρμακα από καρπούς υπάρχουν, που δεν εξυπηρετούν τον σκοπό της στερεάς τροφής ως στερεά τροφή, ούτε εξυπηρετούν τον σκοπό της μαλακής τροφής ως μαλακή τροφή... κ.λπ...

Εκείνη την περίοδο οι ασθενείς μοναχοί είχαν ανάγκη από φάρμακα από ρητίνες. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. Επιτρέπω, μοναχοί, φάρμακα από ρητίνες - χίνγκου, χίνγκου-τζάτου, χίνγκου-σιπάτικα, τάκα, τάκα-πάττι, τάκα-πάννι, σατζούλασα, ή όποια άλλα φάρμακα από ρητίνες υπάρχουν, που δεν εξυπηρετούν τον σκοπό της στερεάς τροφής ως στερεά τροφή... κ.λπ...

Εκείνη την περίοδο οι ασθενείς μοναχοί είχαν ανάγκη από φάρμακα από αλάτι. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, φάρμακα από αλάτι - θαλασσινό αλάτι, μαύρο αλάτι, αλάτι Σίντχαβα, αλάτι από πηγή, ορυκτό αλάτι, ή όποια άλλα φάρμακα από αλάτι υπάρχουν, που δεν εξυπηρετούν τον σκοπό της στερεάς τροφής ως στερεά τροφή, ούτε εξυπηρετούν τον σκοπό της μαλακής τροφής ως μαλακή τροφή, αυτά - αφού τα δεχτείτε, να τα φυλάτε για όλη τη ζωή· όταν υπάρχει λόγος, να τα χρησιμοποιείτε. Όταν δεν υπάρχει λόγος, αυτός που τα χρησιμοποιεί διαπράττει παράπτωμα ανάρμοστης πράξης.

264. Εκείνη την περίοδο ο σεβάσμιος Μπελαττχασίσα, ο μέντορας του σεβάσμιου Άναντα, είχε πάθηση μεγάλης φαγούρας. Οι χιτώνες του κολλούσαν στο σώμα του λόγω του αρθρικού υγρού· οι μοναχοί τους αποκολλούσαν αφού τους μούσκευαν επανειλημμένα με νερό. Ο Ευλογημένος, περιπλανώμενος για επίσκεψη καταλυμάτων,

είδε εκείνους τους μοναχούς να αποκολλούν εκείνους τους χιτώνες αφού τους μούσκευαν επανειλημμένα με νερό· αφού τους είδε, πήγε εκεί όπου ήταν εκείνοι οι μοναχοί· αφού πλησίασε, είπε σε εκείνους τους μοναχούς: «Ποια είναι η πάθηση αυτού του μοναχού, μοναχοί;» «Αυτός ο σεβάσμιος, σεβάσμιε κύριε, έχει πάθηση μεγάλης φαγούρας· οι χιτώνες του κολλούν στο σώμα του λόγω του αρθρικού υγρού· εμείς τους αποκολλούμε αφού τους μουσκεύουμε επανειλημμένα με νερό». Τότε ο Ευλογημένος, με αυτήν την αφορμή, με αυτήν την περίπτωση, αφού έκανε μια ομιλία σχετική με τη Διδασκαλία, απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Επιτρέπω, μοναχοί, σε αυτόν που έχει φαγούρα ή εξογκώματα ή έκκριση ή μεγάλη φαγούρα ως πάθηση, ή δύσσομο σώμα, σκόνες ως φάρμακα· στον υγιή, κοπριά, πηλό, υπόλειμμα βαφής. Επιτρέπω, μοναχοί, γουδί και γουδοχέρι».

Εκείνη την περίοδο οι ασθενείς μοναχοί είχαν ανάγκη από κοσκινισμένα φάρμακα σε σκόνη. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, κόσκινο για σκόνη». Είχαν ανάγκη από λεία. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, κόσκινο από ύφασμα».

Εκείνη την περίοδο κάποιος μοναχός είχε μη ανθρώπινη ασθένεια. Ο δάσκαλος και ο μέντοράς του, συμπαραστεκόμενοι του, δεν μπόρεσαν να τον κάνουν υγιή. Αυτός, αφού πήγε σε σφαγείο χοίρων, έφαγε ωμό κρέας και ήπιε ωμό αίμα. Εκείνη η μη ανθρώπινη ασθένειά του καταλάγιασε. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, σε περίπτωση μη ανθρώπινης ασθένειας, ωμό κρέας και ωμό αίμα».

265. Εκείνη την περίοδο κάποιος μοναχός είχε οφθαλμική πάθηση. Αυτόν οι μοναχοί, αφού τον κρατούσαν, τον έβγαζαν έξω και για αφόδευση και για ούρηση. Ο Ευλογημένος, περιπλανώμενος για επίσκεψη καταλυμάτων, είδε εκείνους τους μοναχούς να βγάζουν έξω εκείνον τον μοναχό, αφού τον κρατούσαν, και για αφόδευση και για ούρηση· αφού τους είδε, πήγε εκεί όπου ήταν εκείνοι οι μοναχοί· αφού πλησίασε, είπε σε εκείνους τους μοναχούς: «Ποια είναι η πάθηση αυτού του μοναχού, μοναχοί;» «Αυτός ο σεβάσμιος, σεβάσμιε κύριε, έχει οφθαλμική πάθηση. Αυτόν εμείς, αφού τον κρατάμε, τον βγάζουμε έξω και για αφόδευση και για ούρηση». Τότε ο Ευλογημένος, με αυτήν την αφορμή, με αυτήν την περίπτωση, αφού έκανε μια ομιλία σχετική με τη Διδασκαλία, απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Επιτρέπω, μοναχοί, οφθαλμική αλοιφή - μαύρη αλοιφή, αλοιφή από χυμό, αλοιφή από ρεύμα, ώχρα, αιθάλη». Υπήρχε ανάγκη από συστατικά για τρίψιμο μαζί με την οφθαλμική αλοιφή. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, σανταλόξυλο, ταγκάρα, μαύρο σανταλόξυλο, ταλίσσα, μπαντάμουτακα». Εκείνη την περίοδο οι μοναχοί εναπέθεταν οφθαλμικές αλοιφές σε σκόνη σε κατσαρόλες και σε πιάτα· γέμιζαν με σκόνη χόρτου και με χώμα. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, δοχείο οφθαλμικής αλοιφής».

Εκείνη την περίοδο οι μοναχοί της ομάδας των έξι κρατούσαν ποικίλα δοχεία οφθαλμικής αλοιφής - χρυσά, ασημένια. Οι άνθρωποι παραπονούνταν, επέκριναν και διαμαρτύρονταν: «Όπως οι οικοδεσπότες που απολαμβάνουν αισθησιακές ηδονές». Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Δεν πρέπει, μοναχοί, να κρατιούνται ποικίλα δοχεία οφθαλμικής αλοιφής. Όποιος φορέσει, παράπτωμα ανάρμοστης πράξης. Επιτρέπω, μοναχοί, από οστό, από ελεφαντόδοντο, από κέρατο, από καλάμι, από μπαμπού, από ξύλο, από ρητίνη, από καρπό, από μέταλλο, από κοχύλι».

Εκείνη την περίοδο τα δοχεία οφθαλμικής αλοιφής ήταν ακάλυπτα· γέμιζαν με σκόνη χόρτου και με χώμα. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, κάλυμμα». Το κάλυμμα έπεφτε. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, αφού δέσετε με σκοινάκι, να το δένετε στο δοχείο οφθαλμικής αλοιφής». Το δοχείο οφθαλμικής αλοιφής έσπαγε. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, να το ράβετε με σκοινάκι».

Εκείνη την περίοδο μοναχοί άλειφαν με το δάχτυλο, τα μάτια τους πονούσαν. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, ραβδάκι οφθαλμικής αλοιφής».

Εκείνη την περίοδο οι μοναχοί της ομάδας των έξι κρατούσαν ποικίλα ραβδάκια οφθαλμικής αλοιφής - χρυσά, ασημένια. Οι άνθρωποι παραπονούνταν, επέκριναν και διαμαρτύρονταν: «Όπως οι οικοδεσπότες που απολαμβάνουν αισθησιακές ηδονές». Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Δεν πρέπει, μοναχοί, να κρατιούνται ποικίλα ραβδάκια οφθαλμικής αλοιφής. Όποιος φορέσει, παράπτωμα ανάρμοστης πράξης. Επιτρέπω, μοναχοί, από οστό... κ.λπ... από αφαλό κοχυλίου».

Εκείνη την περίοδο το ραβδάκι οφθαλμικής αλοιφής πεσμένο στο έδαφος γινόταν τραχύ. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, θήκη ραβδακιού».

Εκείνη την περίοδο μοναχοί μετέφεραν με το χέρι και το δοχείο οφθαλμικής αλοιφής και το ραβδάκι οφθαλμικής αλοιφής. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, θήκη οφθαλμικής αλοιφής». Δεν υπήρχε λουρί ώμου. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, λουρί ώμου και κορδόνι δεσίματος».

266. Εκείνη την περίοδο ο σεβάσμιος Πιλιντάβατσα είχε πονοκέφαλο. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, λάδι στην κορυφή του κεφαλιού». Δεν ανακουφιζόταν. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, ρινική θεραπεία». Η ρινική θεραπεία έτρεχε. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, ρινικό κοχλιάριο».

Εκείνη την περίοδο οι μοναχοί της ομάδας των έξι κρατούσαν ποικίλα ρινικά κοχλιάρια - χρυσά, ασημένια. Οι άνθρωποι παραπονούνταν, επέκριναν και διαμαρτύρονταν: «Όπως οι οικοδεσπότες που απολαμβάνουν αισθησιακές ηδονές». Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Δεν πρέπει, μοναχοί, να κρατιούνται ποικίλα ρινικά κοχλιάρια. Όποιος φορέσει, παράπτωμα ανάρμοστης πράξης. Επιτρέπω, μοναχοί, από οστό... κ.λπ... από αφαλό κοχυλίου». Έχυναν τη ρινική θεραπεία άνισα. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, διπλό ρινικό κοχλιάριο». Δεν ανακουφιζόταν. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, να πίνετε καπνό». Άναβαν το ίδιο το φυτίλι και το έπιναν, ο λαιμός τους καιγόταν. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, πίπα καπνίσματος».

Εκείνη την περίοδο οι μοναχοί της ομάδας των έξι κρατούσαν ποικίλες πίπες καπνίσματος - χρυσά, ασημένια. Οι άνθρωποι παραπονούνταν, επέκριναν και διαμαρτύρονταν: «Όπως οι οικοδεσπότες που απολαμβάνουν αισθησιακές ηδονές».

Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Δεν πρέπει, μοναχοί, να κρατιούνται ποικίλες πίπες καπνίσματος. Όποιος φορέσει, παράπτωμα ανάρμοστης πράξης. Επιτρέπω, μοναχοί, από οστό... κ.λπ... από αφαλό κοχυλίου».

Εκείνη την περίοδο οι πίπες καπνίσματος ήταν ανοιχτές, έμβια όντα εισέρχονταν. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, κάλυμμα».

Εκείνη την περίοδο μοναχοί μετέφεραν τις πίπες καπνίσματος με το χέρι. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, τσάντα για πίπα καπνίσματος». Τριβόταν η μία με την άλλη. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, διπλή τσάντα». Δεν υπήρχε λουρί ώμου. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, λουρί ώμου και κορδόνι δεσίματος».

267. Εκείνη την περίοδο ο σεβάσμιος Πιλιντάβατσα είχε πάθηση από άνεμο. Οι ιατροί είπαν έτσι: «Πρέπει να παρασκευαστεί λάδι». Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, παρασκεύασμα ελαίου». Σε εκείνο όμως το παρασκεύασμα ελαίου έπρεπε να προστεθεί μεθυστικό ποτό. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, να προσθέτετε μεθυστικό ποτό στο παρασκεύασμα ελαίου».

Εκείνη όμως την περίοδο οι μοναχοί της ομάδας των έξι παρασκεύαζαν λάδια με υπερβολική ποσότητα μεθυστικού ποτού και αφού τα έπιναν μέθουαν. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Δεν πρέπει, μοναχοί, να πίνεται λάδι με υπερβολική ποσότητα μεθυστικού ποτού. Όποιος το πει, πρέπει να αντιμετωπιστεί σύμφωνα με τον κανόνα. Επιτρέπω, μοναχοί, να πίνεται λάδι με προσθήκη μεθυστικού ποτού στο οποίο το παρασκεύασμα ελαίου δεν εμφανίζει ούτε το χρώμα ούτε την οσμή ούτε τη γεύση του μεθυστικού ποτού».

Εκείνη όμως την περίοδο οι μοναχοί είχαν παρασκευάσει πολύ λάδι με υπερβολική ποσότητα μεθυστικού ποτού. Τότε στους μοναχούς ήρθε αυτή η σκέψη: «Πώς άραγε πρέπει να προχωρήσουμε με το λάδι που έχει υπερβολική ποσότητα μεθυστικού ποτού;» Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, να το καθορίσετε ως αλοιφή».

Εκείνη όμως την περίοδο ο σεβάσμιος Πιλιντάβατσα είχε παρασκευάσει περισσότερο λάδι και δεν υπήρχε δοχείο για λάδι. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, τρία είδη δοχείων - μεταλλικό δοχείο, ξύλινο δοχείο, δοχείο από καρπό».

Εκείνη όμως την περίοδο ο σεβάσμιος Πιλιντάβατσα είχε πάθηση από άνεμο στα μέλη. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, θεραπεία με ατμό». Δεν ανακουφιζόταν. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, θεραπεία με ατμό από φύλλα». Δεν ανακουφιζόταν. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, μεγάλη θεραπεία με ατμό». Δεν ανακουφιζόταν. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, νερό με βρασμένα φύλλα». Δεν ανακουφιζόταν. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, δεξαμενή νερού».

Εκείνη την περίοδο ο σεβάσμιος Πιλιντάβατσα είχε αρθρίτιδα. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, να κάνετε αφαίμαξη». Δεν ανακουφιζόταν. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί,

αφού κάνετε αφαίμαξη, να εφαρμόζετε βεντούζα με κέρατο».

Εκείνη την περίοδο τα πόδια του σεβάσμιου Πιλιντάβατσα ήταν σκασμένα. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, αλοιφή για τα πόδια». Δεν ανακουφίζοταν. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, να παρασκευάζετε λάδι για τα πόδια».

Εκείνη την περίοδο κάποιος μοναχός είχε πάθηση με καλόγερους. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, χειρουργική επέμβαση». Είχε ανάγκη από στυπτικό υγρό. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, στυπτικό υγρό». Είχε ανάγκη από πάστα σουσαμιού. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, πάστα σουσαμιού». Είχε ανάγκη από κατάπλασμα. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, κατάπλασμα». Είχε ανάγκη από επίδεσμο για πληγές. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, επίδεσμο για πληγές». Η πληγή έκνιζε. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, να ραντίζετε με σκόνη σιναπιού». Η πληγή υγράνθηκε. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, να κάνετε καπνισμό». Υπερβολική σάρκα αναδυόταν. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, να κόβετε με κρύσταλλο αλατιού». Η πληγή δεν επουλωνόταν. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, έλαιο για πληγές». Το λάδι έσταζε. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, πανί συγκράτησης λαδιού και κάθε θεραπεία πληγών».

268. Εκείνη την περίοδο κάποιος μοναχός είχε δαγκωθεί από φίδι. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, να δίνονται τα τέσσερα μεγάλα παράγωγα: κόπρανα, ούρα, στάχτη και πηλό». Τότε στους μοναχούς ήρθε αυτή η σκέψη: «Άραγε δεν πρέπει να γίνονται δεκτά ή πρέπει να γίνονται δεκτά;» Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, όταν υπάρχει διαχειριστής των νομικά επιτρεπτών πραγμάτων, να τα κάνει να γίνουν δεκτά· όταν δεν υπάρχει διαχειριστής των νομικά επιτρεπτών πραγμάτων, αφού τα πάρει ο ίδιος, να τα χρησιμοποιεί».

Εκείνη την περίοδο κάποιος μοναχός είχε πει δηλητήριο. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, να δίνεται να πει κόπρανα». Τότε στους μοναχούς ήρθε αυτή η σκέψη: «Άραγε δεν πρέπει να γίνει δεκτό ή πρέπει να γίνει δεκτό;» Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, αυτό που δέχεται ενώ το κάνει, αυτή ακριβώς η αποδοχή έχει γίνει, δεν πρέπει να γίνει δεκτό ξανά».

269. Εκείνη την περίοδο κάποιος μοναχός είχε οικιακή ασθένεια. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, να δίνεται να πει ψυχρό αργιλώδες νερό».

Εκείνη την περίοδο κάποιος μοναχός υπέφερε από δυσκοιλιότητα. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, να δίνεται να πει αλκαλικό νερό».

Εκείνη την περίοδο κάποιος μοναχός είχε ίκτερο. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, να δίνεται να πει χαριτάκι εμποτισμένο σε ούρα αγελάδας».

Εκείνη την περίοδο κάποιος μοναχός είχε δερματική νόσο. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, να γίνεται αρωματική αλοιφή».

Εκείνη την περίοδο κάποιος μοναχός είχε σώμα με υπερβολικούς χυμούς. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, να πίνεται καθαρτικό». Υπήρχε ανάγκη από διαυγή ρυζόζουμο. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, διαυγή ρυζόζουμο». Υπήρχε ανάγκη από άπλυτο ζωμό φασολιών. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, άπλυτο ζωμό φασολιών». Υπήρχε ανάγκη από πλυμένο και άπλυτο ζωμό. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, πλυμένο και άπλυτο ζωμό». Υπήρχε ανάγκη από τροφή για ανάρρωση. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, τροφή για ανάρρωση».

Τέλος της πραγματείας για τα φάρμακα από ρίζες και τα λοιπά.

162. Η ιστορία του Πιλιντάβατσα

270. Εκείνη την περίοδο ο σεβάσμιος Πιλιντάβατσα καθάριζε μια κλίση στη Ρατζάγκαχα, επιθυμώντας να φτιάξει ένα βραχώδες κελί. Τότε ο βασιλιάς της Μαγκάντα Σενίγια Μπιμπισάρα πήγε εκεί όπου ήταν ο σεβάσμιος Πιλιντάβατσα· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον σεβάσμιο Πιλιντάβατσα και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο βασιλιάς της Μαγκάντα Σενίγια Μπιμπισάρα είπε στον σεβάσμιο Πιλιντάβατσα: «Τι, σεβάσμιε κύριε, κατασκευάζει ο πρεσβύτερος;» «Καθαρίζω μια κλίση, μεγάλε βασιλιά, επιθυμώντας να φτιάξω ένα βραχώδες κελί». «Χρειάζεται, σεβάσμιε κύριε, ο κύριος επιστάτη μοναστηριού;» «Όχι, μεγάλε βασιλιά, ο επιστάτης μοναστηριού δεν έχει επιτραπεί από τον Ευλογημένο». «Τότε λοιπόν, σεβάσμιε κύριε, αφού ρωτήσετε τον Ευλογημένο, ενημερώστε με». «Ναι, μεγάλε βασιλιά», απάντησε ο σεβάσμιος Πιλιντάβατσα στον βασιλιά της Μαγκάντα Σενίγια Μπιμπισάρα. Τότε ο σεβάσμιος Πιλιντάβατσα δίδαξε, παρακίνησε, ενθάρρυνε και ευχαρίστησε τον βασιλιά της Μαγκάντα Σενίγια Μπιμπισάρα με μια ομιλία για τη Διδασκαλία. Τότε ο βασιλιάς της Μαγκάντα Σενίγια Μπιμπισάρα, αφού διδάχθηκε, παρακινήθηκε, ενθαρρύνθηκε και ευχαριστήθηκε από τον σεβάσμιο Πιλιντάβατσα με μια ομιλία για τη Διδασκαλία, σηκώθηκε από τη θέση του, απέδωσε σεβασμό στον σεβάσμιο Πιλιντάβατσα, τον περιήλθε κρατώντας τον στα δεξιά του και έφυγε.

Τότε ο σεβάσμιος Πιλιντάβατσα έστειλε έναν αγγελιαφόρο κοντά στον Ευλογημένο: «Ο βασιλιάς, σεβάσμιε κύριε, της Μαγκάντα Σενίγια Μπιμπισάρα επιθυμεί να δώσει έναν επιστάτη μοναστηριού. Πώς άραγε, σεβάσμιε κύριε, πρέπει να προχωρήσω;» Τότε ο Ευλογημένος, με αυτήν την αφορμή, με αυτήν την περίπτωση, αφού έκανε μια ομιλία σχετική με τη Διδασκαλία, απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Επιτρέπω, μοναχοί, επιστάτη μοναστηριού». Για δεύτερη φορά ο βασιλιάς της Μαγκάντα Σενίγια Μπιμπισάρα πήγε εκεί όπου ήταν ο σεβάσμιος Πιλιντάβατσα· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον σεβάσμιο Πιλιντάβατσα και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο βασιλιάς της Μαγκάντα Σενίγια Μπιμπισάρα είπε στον σεβάσμιο Πιλιντάβατσα: «Έχει επιτραπεί, σεβάσμιε κύριε, από τον Ευλογημένο ο επιστάτης μοναστηριού;» «Ναι, μεγάλε βασιλιά». «Τότε λοιπόν, σεβάσμιε κύριε, δίνω στον κύριο έναν επιστάτη μοναστηριού». Τότε ο βασιλιάς της Μαγκάντα Σενίγια Μπιμπισάρα, αφού υποσχέθηκε έναν επιστάτη μοναστηριού στον σεβάσμιο Πιλιντάβατσα, το ξέχασε και μετά από πολύ καιρό, αφού ανέκτησε τη μνήμη του, απευθύνθηκε σε κάποιον γενικό υπουργό: «Ο επιστάτης μοναστηριού που υποσχέθηκα, φίλε, στον

κύριο, δόθηκε εκείνος ο επιστάτης μοναστηριού;» «Όχι, μεγαλειότατε, δεν δόθηκε επιστάτης μοναστηριού στον κύριο». «Πόσος καιρός άραγε, φίλε, έχει περάσει από τότε;» Τότε εκείνος ο υπουργός, αφού μέτρησε τις νύχτες, είπε στον βασιλιά της Μαγκάντα Σενίγια Μπιμπισάρα: «Πεντακόσιες νύχτες, μεγαλειότατε». «Τότε λοιπόν, φίλε, δώσε στον κύριο πεντακόσιους επιστάτες μοναστηριού». «Ναι, μεγαλειότατε», αφού υποσχέθηκε εκείνος ο υπουργός στον βασιλιά της Μαγκάντα Σενίγια Μπιμπισάρα, έδωσε πεντακόσιους επιστάτες μοναστηριού στον σεβάσμιο Πιλιντάβατσα· εγκαταστάθηκε ένα ξεχωριστό χωριό. Το αποκαλούσαν και «χωριό επιστατών μοναστηριού», το αποκαλούσαν και «χωριό του Πιλίντα».

271. Εκείνη την περίοδο ο σεβάσμιος Πιλιντάβατσα ήταν εξαρτώμενος από οικογένειες σε εκείνο το χωριό. Τότε ο σεβάσμιος Πιλιντάβατσα, αφού ντύθηκε την πρωινή περίοδο της ημέρας και πήρε το κύπελλο και τους χιτώνες του, μπήκε στο χωριό Πιλίντα για προσφερόμενη τροφή. Εκείνη την περίοδο σε εκείνο το χωριό γινόταν γιορτή. Τα παιδιά στολισμένα με στεφάνια έπαιζαν. Τότε ο σεβάσμιος Πιλιντάβατσα, περιφερόμενος διαδοχικά στο χωριό Πιλίντα για προσφερόμενη τροφή, πήγε στην κατοικία κάποιου επιστάτη μοναστηριού· αφού έφτασε, κάθισε στο προετοιμασμένο κάθισμα. Εκείνη την περίοδο η κόρη εκείνης της συζύγου του επιστάτη μοναστηριού, βλέποντας άλλα παιδιά στολισμένα με στεφάνια, έκλαιγε: 'Δώστε μου στεφάνι, δώστε μου στολίδι'. Τότε ο σεβάσμιος Πιλιντάβατσα είπε σε εκείνη τη σύζυγο του επιστάτη μοναστηριού: «Γιατί κλαίει αυτό το κοριτσάκι;» «Αυτό, σεβάσμιε κύριε, το κοριτσάκι, βλέποντας άλλα παιδιά στολισμένα με στεφάνια, κλαίει: 'Δώστε μου στεφάνι, δώστε μου στολίδι'. Από πού σε εμάς τους φτωχούς στεφάνι, από πού στολίδι;» Τότε ο σεβάσμιος Πιλιντάβατσα, αφού πήρε ένα δεμάτι χόρτου, είπε σε εκείνη τη σύζυγο του επιστάτη μοναστηριού: «Έλα, βάλε αυτό το δεμάτι χόρτου στο κεφάλι εκείνου του κοριτσιού». Τότε εκείνη η σύζυγος του επιστάτη μοναστηριού, αφού πήρε εκείνο το δεμάτι χόρτου, το έβαλε στο κεφάλι εκείνου του κοριτσιού. Αυτό έγινε χρυσό στεφάνι, όμορφο, αξιοθέατο, χαριτωμένο· δεν υπήρχε τέτοιο χρυσό στεφάνι ούτε στο εσωτερικό παλάτι του βασιλιά. Οι άνθρωποι ανακοίνωσαν στον βασιλιά της Μαγκάντα Σενίγια Μπιμπισάρα: «Στο σπίτι του τάδε επιστάτη μοναστηριού, μεγαλειότατε, υπάρχει χρυσό στεφάνι, όμορφο, αξιοθέατο, χαριτωμένο· δεν υπάρχει τέτοιο χρυσό στεφάνι ούτε στο εσωτερικό παλάτι της μεγαλειότητάς σας· από πού σε εκείνον τον φτωχό; Αναμφίβολα φέρθηκε με κλοπή».

Τότε ο βασιλιάς της Μαγκάντα Σενίγια Μπιμπισάρα φυλάκισε εκείνη την οικογένεια του επιστάτη μοναστηριού. Για δεύτερη φορά ο σεβάσμιος Πιλιντάβατσα, αφού ντύθηκε την πρωινή περίοδο της ημέρας και πήρε το κύπελλο και τους χιτώνες του, μπήκε στο χωριό Πιλίντα για προσφερόμενη τροφή. Περιφερόμενος διαδοχικά στο χωριό Πιλίντα για προσφερόμενη τροφή, πήγε στην κατοικία εκείνου του επιστάτη μοναστηριού· αφού έφτασε, ρώτησε τους γείτονες: «Πού πήγε αυτή η οικογένεια του επιστάτη μοναστηριού;» «Εξαιτίας αυτού του χρυσού στεφανιού, σεβάσμιε κύριε, φυλακίστηκαν από τον βασιλιά». Τότε ο σεβάσμιος Πιλιντάβατσα πήγε στην κατοικία του βασιλιά της Μαγκάντα Σενίγια Μπιμπισάρα· αφού έφτασε, κάθισε στο προετοιμασμένο κάθισμα. Τότε ο βασιλιάς της Μαγκάντα Σενίγια Μπιμπισάρα πήγε εκεί όπου ήταν ο σεβάσμιος Πιλιντάβατσα· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον σεβάσμιο Πιλιντάβατσα και κάθισε στο πλάι. Στον βασιλιά της Μαγκάντα Σενίγια Μπιμπισάρα που καθόταν στο πλάι, ο σεβάσμιος Πιλιντάβατσα είπε αυτό: «Γιατί, μεγάλε βασιλιά, φυλακίστηκε η οικογένεια του επιστάτη μοναστηριού;» «Στο σπίτι

εκείνου του επιστάτη μοναστηριού, σεβάσμιε κύριε, υπάρχει χρυσό στεφάνι, όμορφο, αξιοθέατο, χαριτωμένο· δεν υπάρχει τέτοιο χρυσό στεφάνι ούτε στο δικό μας εσωτερικό παλάτι· από πού σε εκείνον τον φτωχό; Αναμφίβολα φέρθηκε με κλοπή». Τότε ο σεβάσμιος Πιλιντάβατσα αποφάσισε ότι το παλάτι του βασιλιά της Μαγκάντα Σενίγια Μπιμπισάρα είναι χρυσό· αυτό έγινε εξολοκλήρου χρυσό. «Αυτό λοιπόν το τόσο πολύ χρυσάφι σου, μεγάλε βασιλιά, από πού;» «Κατανοήθηκε, σεβάσμιε κύριε, αυτή είναι η δύναμη υπερφυσικών ικανοτήτων του κυρίου». Απελευθέρωσε εκείνη την οικογένεια του επιστάτη μοναστηριού.

Οι άνθρωποι, «Από τον κύριο Πιλιντάβατσα, λένε, παρουσιάστηκε θαύμα υπερφυσικής δύναμης, υπερανθρώπινο επίτευγμα, στη συνέλευση μαζί με τον βασιλιά», ικανοποιημένοι και με βαθιά πίστη έφεραν στον σεβάσμιο Πιλιντάβατσα πέντε φάρμακα, δηλαδή - βουτυρέλαιο, βούτυρο, λάδι, μέλι, μελάσα. Και εκ φύσεως ο σεβάσμιος Πιλιντάβατσα ήταν αποδέκτης των πέντε φαρμάκων· ό,τι λάμβανε το έδινε στην ακολουθία. Και η ακολουθία του ήταν επιδιδόμενη στην πολυτέλεια· ό,τι λάμβανε, αφού γέμιζε μεγάλα δοχεία και στάμνες, τα τακτοποιούσε· αφού γέμιζε και φίλτρα νερού και τσάντες, τα κρεμούσε στα παράθυρα. Αυτά έμεναν να στάζουν και να τρέχουν. Και τα μοναστήρια ήταν γεμάτα και κατεστραμμένα από ποντίκια. Οι άνθρωποι, περιπλανώμενοι για επίσκεψη στο μοναστήρι, βλέποντας παραπονούνταν, επέκριναν και διαμαρτύρονταν: «Αυτοί οι ασκητές, μαθητές του υιού των Σάκυα, έχουν αποθήκες μέσα, όπως ο βασιλιάς της Μαγκάντα Σενίγια Μπιμπισάρα»! Οι μοναχοί άκουσαν εκείνους τους ανθρώπους που παραπονούνταν, επέκριναν και διαμαρτύρονταν. Εκείνοι οι μοναχοί που είχαν λίγες επιθυμίες παραπονούνταν, επέκριναν και διαμαρτύρονταν: «Πώς λοιπόν μοναχοί θα προτίθενται για τέτοια πολυτέλεια»! Τότε εκείνοι οι μοναχοί, αφού τους επέπληξαν με πολλούς τρόπους, ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο... κ.λπ... «Είναι αλήθεια λοιπόν, μοναχοί, ότι μοναχοί προτίθενται για τέτοια πολυτέλεια;» «Αλήθεια, Ευλογημένε»... κ.λπ... αφού επέπληξε, αφού έκανε μια ομιλία σχετική με τη Διδασκαλία, απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Όσα φάρμακα είναι κατάλληλα για χρήση από ασθενείς μοναχούς, δηλαδή - βουτυρέλαιο, βούτυρο, λάδι, μέλι, μελάσα, αυτά αφού ληφθούν μπορούν να καταναλωθούν αποθηκευμένα για επτά ημέρες το πολύ. Αν το υπερβεί, πρέπει να αντιμετωπιστεί σύμφωνα με τον κανόνα».

Τέλος της ιστορίας του Πιλινταβάτσα.

Τέλος της απαγγελίας για τα επιτρεπόμενα φάρμακα, πρώτη.

163. Η επιτροπή της ζάχαρης και τα λοιπά

272. Τότε ο Ευλογημένος, αφού διέμεινε στη Σαβάτθι όσο επιθυμούσε, αναχώρησε για περιπλάνηση προς τη Ρατζάγκαχα. Ο σεβάσμιος Κανκχαρέβατα είδε στη μέση του δρόμου την παραγωγή ζάχαρης, αφού μπήκε μέσα είδε να ρίχνουν αλεύρι και στάχτη στη ζάχαρη, και αφού είδε, έχοντας τύψεις ότι «η ζάχαρη είναι ανεπίτρεπτη επειδή περιέχει τροφή, δεν είναι επιτρεπτό να καταναλώνεται ζάχαρη σε ακατάλληλη ώρα», μαζί με την ακολουθία του δεν κατανάλωσε τη ζάχαρη. Και όσοι θεωρούσαν ότι πρέπει να τον ακούσουν, και αυτοί δεν κατανάλωσαν τη ζάχαρη. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Για ποιο σκοπό, μοναχοί, ρίχνουν αλεύρι και στάχτη στη ζάχαρη;» «Για να σκληρύνει, Ευλογημένε». «Αν, μοναχοί, ρίχνουν αλεύρι και στάχτη στη ζάχαρη για να σκληρύνει, αυτή θεωρείται ακόμα ζάχαρη. Επιτρέπω, μοναχοί, να καταναλώνετε τη ζάχαρη όπως επιθυμείτε».

Ο σεβάσμιος Κανκχαρέβατα είδε στη μέση του δρόμου φασόλια μούνγκα να φυτρώνουν σε περίττωμα, και αφού είδε, «τα φασόλια μούνγκα είναι ανεπίτρεπτα· ακόμα και μαγειρεμένα φασόλια μούνγκα φυτρώνουν», έχοντας τύψεις μαζί με την ακολουθία του δεν κατανάλωσε τα φασόλια μούνγκα. Και όσοι θεωρούσαν ότι πρέπει να τον ακούσουν, και αυτοί δεν κατανάλωσαν τα φασόλια μούνγκα. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Αν, μοναχοί, ακόμα και μαγειρεμένα φασόλια μούνγκα φυτρώνουν, επιτρέπω, μοναχοί, να καταναλώνετε τα φασόλια μούνγκα όπως επιθυμείτε».

273. Εκείνη την περίοδο κάποιος μοναχός είχε πάθηση από αέρια στην κοιλιά. Αυτός ήπие λονασοβίρακα. Εκείνη η πάθηση από αέρια στην κοιλιά του καταλάγιασε. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, λονασοβίρακα για τον άρρωστο· για τον υγιή, αναμειγμένο με νερό, να το χρησιμοποιεί ως ρόφημα».

Τέλος της επιτροπής της ζάχαρης και τα λοιπά.

164. Η πραγματεία για την απόρριψη των αποθηκευμένων εντός και τα λοιπά

274. Τότε ο Ευλογημένος, περιπλανώμενος σταδιακά, έφτασε στη Ρατζάγκαχα. Εκεί ο Ευλογημένος διέμενε στη Ρατζάγκαχα, στο Άλσος των Μπαμπού, στο καταφύγιο σίτισης σκιούρων. Εκείνη την περίοδο ο Ευλογημένος είχε πάθηση από αέρια στην κοιλιά. Τότε ο σεβάσμιος Άναντα: «και πριν η πάθηση από αέρια στην κοιλιά του Ευλογημένου ανακουφιζόταν με χυλό ρυζιού με τα τρία πικάντικα συστατικά» - αφού ζήτησε ο ίδιος σουσάμι, ρύζι και φασόλια μούνγκ, αφού τα αποθήκευσε μέσα, αφού τα μαγείρεψε ο ίδιος μέσα, τα πρόσφερε στον Ευλογημένο - «Ας πει ο Ευλογημένος χυλό ρυζιού με τα τρία πικάντικα συστατικά». Οι Τατχάγκατα, ακόμη και γνωρίζοντας, ρωτούν· ακόμη και γνωρίζοντας, δεν ρωτούν· γνωρίζοντας τον κατάλληλο χρόνο, ρωτούν· γνωρίζοντας τον κατάλληλο χρόνο, δεν ρωτούν· οι Τατχάγκατα ρωτούν αυτό που είναι επωφελές, όχι αυτό που είναι ανώφελο. Για το ανώφελο, η γέφυρα έχει καταστραφεί για τους Τατχάγκατα. Με δύο τρόπους οι Βούδες Ευλογημένοι ρωτούν τους μοναχούς - «θα διδάξουμε τη Διδασκαλία ή θα θεσπίσουμε κανόνα εξάσκησης για τους μαθητές». Τότε ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στον σεβάσμιο Άναντα: «Από πού είναι αυτός ο χυλός ρυζιού, Άναντα;» Τότε ο σεβάσμιος Άναντα ανακοίνωσε αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. Επέπληξε ο Βούδας, ο Ευλογημένος: «Ακατάλληλο, Άναντα, απρεπές, ανάρμοστο, ανάρμοστο για ασκητή, ανεπίτρεπτο, δεν πρέπει να γίνει. Πώς λοιπόν εσύ, Άναντα, θα προτίθεται για τέτοια πολυτέλεια. Ακόμη και αυτό, Άναντα, που αποθηκεύτηκε μέσα, είναι ανεπίτρεπτο· ακόμη και αυτό που μαγειρεύτηκε μέσα, είναι ανεπίτρεπτο· ακόμη και αυτό που μαγειρεύτηκε από τον ίδιο, είναι ανεπίτρεπτο. Αυτό, Άναντα, δεν είναι για την πεποίθηση αυτών που δεν έχουν πεποίθηση... κ.λπ... αφού επέπληξε, αφού έκανε μια ομιλία σχετική με τη Διδασκαλία, απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Δεν πρέπει, μοναχοί, να καταναλώνεται αυτό που αποθηκεύτηκε μέσα, μαγειρεύτηκε μέσα, μαγειρεύτηκε από τον ίδιο. Όποιος καταναλώσει, παράπτωμα ανάρμοστης πράξης. Αν, μοναχοί, αποθηκεύτηκε μέσα, μαγειρεύτηκε μέσα, μαγειρεύτηκε από τον ίδιο, αν κάποιος το καταναλώσει, παράπτωμα τριών ανάρμοστων πράξεων. Αν, μοναχοί, αποθηκεύτηκε μέσα, μαγειρεύτηκε μέσα, μαγειρεύτηκε από άλλους, αν κάποιος το καταναλώσει, παράπτωμα δύο ανάρμοστων πράξεων. Αν, μοναχοί, αποθηκεύτηκε μέσα, μαγειρεύτηκε έξω, μαγειρεύτηκε από τον ίδιο, αν κάποιος το καταναλώσει, παράπτωμα δύο ανάρμοστων πράξεων. Αν, μοναχοί, αποθηκεύτηκε έξω,

μαγειρεύτηκε μέσα, μαγειρεύτηκε από τον ίδιο, αν κάποιος το καταναλώσει, παράπτωμα δύο ανάρμοστων πράξεων. Αν, μοναχοί, αποθηκεύτηκε μέσα, μαγειρεύτηκε έξω, μαγειρεύτηκε από άλλους, αν κάποιος το καταναλώσει, παράπτωμα ανάρμοστης πράξης. Αν, μοναχοί, αποθηκεύτηκε έξω, μαγειρεύτηκε μέσα, μαγειρεύτηκε από άλλους, αν κάποιος το καταναλώσει, παράπτωμα ανάρμοστης πράξης. Αν, μοναχοί, αποθηκεύτηκε έξω, μαγειρεύτηκε έξω, μαγειρεύτηκε από τον ίδιο, αν κάποιος το καταναλώσει, παράπτωμα ανάρμοστης πράξης. Αν, μοναχοί, αποθηκεύτηκε έξω, μαγειρεύτηκε έξω, μαγειρεύτηκε από άλλους, αν κάποιος το καταναλώσει, δεν υπάρχει παράπτωμα».

Εκείνη την περίοδο οι μοναχοί ήταν ευσυνειδητοί σχετικά με το ξαναμαγείρεμα, επειδή το μαγείρεμα από τον ίδιο απορρίφθηκε από τον Ευλογημένο. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, να ξαναμαγειρεύετε».

Εκείνη την περίοδο στη Ρατζάγκαχα υπήρχε λιμός. Οι άνθρωποι έφερναν στο μοναστήρι και αλάτι, και λάδι, και ρύζι, και στερεά τροφή. Αυτά οι μοναχοί τα αποθήκευαν έξω· και αρουραίοι τα έτρωγαν, και κλέφτες τα έπαιρναν. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, να τα αποθηκεύετε μέσα». Αφού τα αποθήκευαν μέσα, μαγείρευαν έξω. Αυτοί που τρέφονται με υπολείμματα τα περικύκλωναν. Οι μοναχοί κατανάλωναν χωρίς να τα έχουν αφήσει. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, να μαγειρεύετε μέσα». Κατά τη διάρκεια του λιμού οι διαχειριστές των επιτρεπτών πραγμάτων έπαιρναν περισσότερα και έδιναν λιγότερα στους μοναχούς. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, να μαγειρεύετε οι ίδιοι». «Επιτρέπω, μοναχοί, αυτό που αποθηκεύτηκε μέσα, που μαγειρεύτηκε μέσα, που μαγειρεύτηκε από τον ίδιο».

Τέλος της πραγματείας για την απόρριψη των αποθηκευμένων εντός και τα λοιπά.

165. Η αποδοχή των ληφθέντων

275. Εκείνη όμως την περίοδο αρκετοί μοναχοί, αφού ολοκλήρωσαν την απόσυρση κατά την βροχερή εποχή στους Κασί, πηγαίνοντας στη Ρατζάγκαχα για να δουν τον Ευλογημένο, δεν έλαβαν στη μέση του δρόμου επαρκή εκπλήρωση λιτής ή εξαισίας τροφής· και υπήρχε πολλή στερεά τροφή από καρπούς· και δεν υπήρχε διαχειριστής των νομικά επιτρεπτών πραγμάτων. Τότε εκείνοι οι μοναχοί, κουρασμένοι, κατευθύνθηκαν προς τη Ρατζάγκαχα, στο Άλσος των Μπαμπού, στο καταφύγιο σίτισης σκιούρων, εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασαν, απέδωσαν σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισαν στο πλάι. Ήταν όμως συνήθεια των Βουδών, των Ευλογημένων, να χαιρετούν τους επισκέπτες μοναχούς. Τότε ο Ευλογημένος είπε σε εκείνους τους μοναχούς: «Μήπως, μοναχοί, είστε καλά, μήπως τα βγάζετε πέρα, μήπως ήρθατε χωρίς κούραση το ταξίδι· και από πού έρχεστε, μοναχοί;» «Είμαστε καλά, Ευλογημένε, τα βγάζουμε πέρα, Ευλογημένε. Εδώ εμείς, σεβάσμιε κύριε, αφού ολοκληρώσαμε την απόσυρση κατά την βροχερή εποχή στους Κασί, ερχόμενοι στη Ρατζάγκαχα για να δούμε τον Ευλογημένο, δεν λάβαμε στη μέση του δρόμου επαρκή εκπλήρωση λιτής ή εξαισίας τροφής· και υπήρχε πολλή στερεά τροφή από καρπούς· και δεν υπήρχε διαχειριστής των νομικά επιτρεπτών πραγμάτων· γι' αυτό εμείς κουρασμένοι ήρθαμε το ταξίδι». Τότε ο Ευλογημένος, με αυτήν την αφορμή, με αυτήν την περίσταση, αφού έκανε μια ομιλία σχετική με τη Διδασκαλία, απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Επιτρέπω, μοναχοί, όπου βλέπει στερεά τροφή από καρπούς και δεν υπάρχει διαχειριστής των νομικά επιτρεπτών πραγμάτων, αφού την πάρει ο

ίδιος, αφού τη μεταφέρει, αφού δει διαχειριστή των νομικά επιτρεπτών πραγμάτων, αφού την ακουμπήσει στο έδαφος, αφού την κάνει να του τη δώσουν, να την καταναλώνει. Επιτρέπω, μοναχοί, να δέχεται αυτό που έχει πάρει».

276. Εκείνη όμως την περίοδο κάποιος βραχμάνος είχε φρέσκο σουσάμι και φρέσκο μέλι. Τότε σε εκείνον τον βραχμάνο ήρθε αυτή η σκέψη: «Γιατί να μη δωρίσω φρέσκο σουσάμι και φρέσκο μέλι στην Κοινότητα των μοναχών με επικεφαλής τον Βούδα;» Τότε εκείνος ο βραχμάνος πήγε εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασε, χαιρέτησε τον Ευλογημένο, και αφού ολοκλήρωσε την ευγενική και αξιομνημόνευτη συζήτηση, στάθηκε στο πλάι. Καθώς στεκόταν στο πλάι, εκείνος ο βραχμάνος είπε στον Ευλογημένο: «Ας αποδεχθεί ο αξιότιμος Γκόταμα το αυριανό γεύμα μου μαζί με την Κοινότητα των μοναχών». Ο Ευλογημένος αποδέχθηκε με σιωπή. Τότε εκείνος ο βραχμάνος, γνωρίζοντας τη συναίνεση του Ευλογημένου, έφυγε. Τότε εκείνος ο βραχμάνος, αφού πέρασε εκείνη η νύχτα, έβαλε να ετοιμάσουν εξάισια στερεά και μαλακή τροφή και ανακοίνωσε στον Ευλογημένο την κατάλληλη ώρα: «Είναι η ώρα, αγαπητέ Γκόταμα, το γεύμα είναι έτοιμο». Τότε ο Ευλογημένος, αφού ντύθηκε την πρωινή περίοδο της ημέρας και πήρε το κύπελλο και τους χιτώνες του, πήγε στην κατοικία εκείνου του βραχμάνου· αφού έφτασε, κάθισε στο προετοιμασμένο κάθισμα μαζί με την Κοινότητα των μοναχών. Τότε εκείνος ο βραχμάνος, αφού ικανοποίησε και περιποιήθηκε ιδιοχείρως την Κοινότητα των μοναχών με επικεφαλής τον Βούδα με εξάισια στερεά και μαλακή τροφή, όταν ο Ευλογημένος τελείωσε να τρώει και είχε απομακρύνει το χέρι του από το κύπελλο, κάθισε στο πλάι. Τον βραχμάνο που καθόταν στο πλάι, ο Ευλογημένος, αφού δίδαξε, παρακίνησε, ενθάρρυνε και ευχαρίστησε με μια ομιλία για τη Διδασκαλία, σηκώθηκε από τη θέση του και έφυγε.

Τότε σε εκείνον τον βραχμάνο, λίγο μετά την αναχώρηση του Ευλογημένου, ήρθε αυτή η σκέψη: «Για τον σκοπό που εγώ προσκάλεσα την Κοινότητα των μοναχών με επικεφαλής τον Βούδα, 'θα δώσω φρέσκο σουσάμι και φρέσκο μέλι', αυτά ξέχασα να δώσω. Γιατί να μη στείλω φρέσκο σουσάμι και φρέσκο μέλι σε καλάθια και δοχεία στο μοναστήρι;» Τότε εκείνος ο βραχμάνος, αφού έστειλε φρέσκο σουσάμι και φρέσκο μέλι σε καλάθια και δοχεία στο μοναστήρι, πήγε εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασε, στάθηκε στο πλάι. Καθώς στεκόταν στο πλάι, εκείνος ο βραχμάνος είπε στον Ευλογημένο: «Για τον σκοπό που εγώ, αγαπητέ Γκόταμα, προσκάλεσα την Κοινότητα των μοναχών με επικεφαλής τον Βούδα, 'θα δώσω φρέσκο σουσάμι και φρέσκο μέλι', αυτά ξέχασα να δώσω. Ας δεχθεί ο αξιότιμος Γκόταμα από μένα φρέσκο σουσάμι και φρέσκο μέλι». «Τότε λοιπόν, βραχμάνε, δώσε τα στους μοναχούς». Εκείνη όμως την περίοδο οι μοναχοί, κατά τη διάρκεια του λιμού, ικανοποιούνταν ακόμη και με ελάχιστα, και μετά από αναστοχασμό απέρριπταν, και ολόκληρη η Κοινότητα ήταν ικανοποιημένη. Οι μοναχοί, έχοντας τύψεις, δεν δέχονταν. «Δεχτείτε, μοναχοί, καταναλώστε. Επιτρέπω, μοναχοί, αυτό που φέρθηκε από εκεί, από κάποιον που τελείωσε να τρώει και ικανοποιήθηκε, να καταναλώνεται ως μη περίσσευμα».

Τέλος της αποδοχής των ληφθέντων.

166. Η επιτροπή των δεκτών και τα λοιπά

277. Εκείνη την περίοδο η υποστηρικτική οικογένεια του σεβάσμιου Ουπανάντα, γιου των Σάκκα, έστειλε στερεά τροφή για το όφελος της Κοινότητας - «Αφού δειχθεί στον κύριο Ουπανάντα, να δοθεί στην Κοινότητα». Εκείνη την περίοδο ο

σεβάσμιος Ουπανάντα, γιος των Σάκυα, είχε μπει στο χωριό για προσφερόμενη τροφή. Τότε εκείνοι οι άνθρωποι, αφού πήγαν στο μοναστήρι, ρώτησαν τους μοναχούς: «Πού, σεβάσμιε κύριε, είναι ο κύριος Ουπανάντα;» «Φίλε, ο σεβάσμιος Ουπανάντα, γιος των Σάκυα, έχει μπει στο χωριό για προσφερόμενη τροφή». «Αυτή, σεβάσμιε κύριε, η στερεά τροφή, αφού δειχθεί στον κύριο Ουπανάντα, να δοθεί στην Κοινότητα». Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Γι' αυτό λοιπόν, μοναχοί, αφού τη δεχθείτε, αποθηκεύστε τη μέχρι να έρθει ο Ουπανάντα». Τότε ο σεβάσμιος Ουπανάντα, γιος των Σάκυα, αφού επισκέφθηκε οικογένειες πριν το γεύμα, ήρθε κατά τη διάρκεια της ημέρας. Εκείνη όμως την περίοδο οι μοναχοί, κατά τη διάρκεια του λιμού, ικανοποιούνταν ακόμη και με ελάχιστα, και μετά από αναστοχασμό απέρριπταν, και ολόκληρη η Κοινότητα ήταν ικανοποιημένη· οι μοναχοί, έχοντας τύψεις, δεν δέχονταν. «Δεχτείτε, μοναχοί, καταναλώστε. Επιτρέπω, μοναχοί, αυτό που λήφθηκε πριν το γεύμα, από κάποιον που τελείωσε να τρώει και ικανοποιήθηκε, να καταναλώνεται ως μη περίσσευμα».

278. Τότε ο Ευλογημένος, αφού διέμεινε στο Ρατζάγκαχα όσο επιθυμούσε, αναχώρησε για περιπλάνηση προς τη Σαβάτθι. Περιπλανώμενος σταδιακά, έφτασε στη Σαβάτθι. Εκεί ο Ευλογημένος διέμενε στη Σαβάτθι, στο άλσος του Τζέτα, στο μοναστήρι του Ανάθαπίντικα. Εκείνη την περίοδο ο σεβάσμιος Σαριπούττα είχε ασθένεια με καύσο στο σώμα. Τότε ο σεβάσμιος Μαχαμογκαλλάνα πήγε εκεί όπου ήταν ο σεβάσμιος Σαριπούττα· αφού πλησίασε, είπε στον σεβάσμιο Σαριπούττα: «Στο παρελθόν, φίλε Σαριπούττα, με τι ανακουφίζόσουν από την ασθένεια με καύσο στο σώμα;» «Με ρίζες λωτού, φίλε, και με στελέχη λωτού». Τότε ο σεβάσμιος Μαχαμογκαλλάνα - όπως ακριβώς ένας δυνατός άνδρας θα άπλωνε το λυγισμένο χέρι του ή θα λύγιζε το απλωμένο χέρι του, ακριβώς έτσι - εξαφανίστηκε από το άλσος του Τζέτα και εμφανίστηκε στην όχθη της λιμνούλας Μαντακινί. Κάποιος ελέφαντας είδε τον σεβάσμιο Μαχαμογκαλλάνα να έρχεται από μακριά· αφού τον είδε, είπε στον σεβάσμιο Μαχαμογκαλλάνα: «Ελάτε, σεβάσμιε κύριε, κύριε Μαχαμογκαλλάνα. Καλώς ήρθατε, σεβάσμιε κύριε, κύριε Μαχαμογκαλλάνα. Τι χρειάζεται, σεβάσμιε κύριε, ο κύριος; Τι να δώσω;» «Χρειάζομαι ρίζες λωτού, φίλε, και στελέχη λωτού». Τότε εκείνος ο ελέφαντας διέταξε έναν άλλο ελέφαντα: «Τότε λοιπόν, φίλε, δώσε στον κύριο ρίζες λωτού και στελέχη λωτού όσα θέλει». Τότε εκείνος ο ελέφαντας, αφού μπήκε στη λιμνούλα Μαντακινί, αφού έβγαλε με την προβοσκίδα ρίζες λωτού και στελέχη λωτού, αφού τα έπλυνε καλά, αφού έδεσε ένα δεμάτι, πήγε εκεί όπου ήταν ο σεβάσμιος Μαχαμογκαλλάνα. Τότε ο σεβάσμιος Μαχαμογκαλλάνα - όπως ακριβώς ένας δυνατός άνδρας θα άπλωνε το λυγισμένο χέρι του ή θα λύγιζε το απλωμένο χέρι του, ακριβώς έτσι - εξαφανίστηκε από την όχθη της λιμνούλας Μαντακινί και εμφανίστηκε στο άλσος του Τζέτα. Και εκείνος ο ελέφαντας εξαφανίστηκε από την όχθη της λιμνούλας Μαντακινί και εμφανίστηκε στο άλσος του Τζέτα. Τότε εκείνος ο ελέφαντας, αφού έκανε τον σεβάσμιο Μαχαμογκαλλάνα να δεχτεί τις ρίζες λωτού και τα στελέχη λωτού, εξαφανίστηκε από το άλσος του Τζέτα και εμφανίστηκε στην όχθη της λιμνούλας Μαντακινί. Τότε ο σεβάσμιος Μαχαμογκαλλάνα πρόσφερε στον σεβάσμιο Σαριπούττα τις ρίζες λωτού και τα στελέχη λωτού. Τότε, αφού ο σεβάσμιος Σαριπούττα έφαγε τις ρίζες λωτού και τα στελέχη λωτού, η ασθένεια με καύσο στο σώμα καταλάγιασε. Πολλές ρίζες λωτού και στελέχη λωτού απέμειναν. Εκείνη όμως την περίοδο οι μοναχοί, κατά τη διάρκεια του λιμού, ικανοποιούνταν ακόμη και με ελάχιστα, και μετά από αναστοχασμό απέρριπταν, και ολόκληρη η Κοινότητα ήταν ικανοποιημένη. Οι

μοναχοί, έχοντας τύψεις, δεν δέχονταν. «Δεχτείτε, μοναχοί, καταναλώστε. Επιτρέπω, μοναχοί, αυτό που βρίσκεται στο δάσος και αυτό που βρίσκεται σε λιμνούλα, από κάποιον που τελείωσε να τρώει και ικανοποιήθηκε, να καταναλώνεται ως μη περίσσευμα».

Εκείνη την περίοδο στη Σαβάτθι είχε εγερθεί πολλή στερεά τροφή από καρπούς, και δεν υπήρχε διαχειριστής των νομικά επιτρεπτών πραγμάτων. Οι μοναχοί, έχοντας τύψεις, δεν κατανάλωναν τους καρπούς. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, να καταναλώνετε καρπό χωρίς σπόρο, με αφαιρεμένο σπόρο, χωρίς σημάδι».

Τέλος της επιτροπής των αποδεκτών και τα λοιπά.

167. Η πραγματεία για την απόρριψη της χειρουργικής επέμβασης

279. Τότε ο Ευλογημένος, αφού διέμεινε στη Σαβάτθι όσο επιθυμούσε, αναχώρησε για περιπλάνηση προς τη Ρατζάγκαχα. Περιπλανώμενος σταδιακά, έφτασε στη Ρατζάγκαχα. Εκεί ο Ευλογημένος διέμενε στη Ρατζάγκαχα, στο Άλσος των Μπαμπού, στο καταφύγιο σίτισης σκιούρων. Εκείνη την περίοδο κάποιος μοναχός είχε πάθηση από έλκος. Ο ιατρός Ακασαγκόττα έκανε χειρουργική επέμβαση. Τότε ο Ευλογημένος, περιπλανώμενος για επίσκεψη καταλυμάτων, πήγε εκεί όπου ήταν η κατοικία εκείνου του μοναχού. Ο ιατρός Ακασαγκόττα είδε τον Ευλογημένο να έρχεται από μακριά· αφού τον είδε, είπε στον Ευλογημένο: «Ας έρθει ο αξιότιμος Γκόταμα, ας δει τον πρωκτό αυτού του μοναχού, είναι σαν στόμα σαύρας». Τότε ο Ευλογημένος - «Αυτός ο ανόητος άνθρωπος με κοροϊδεύει» - επιστρέφοντας από εκεί, με αυτήν την αφορμή, με αυτήν την περίπτωση, αφού συγκέντρωσε την κοινότητα μοναχών, ρώτησε τους μοναχούς: «Υπάρχει λοιπόν, μοναχοί, σε τάδε μοναστήρι μοναχός άρρωστος;» «Υπάρχει, Ευλογημένε». «Ποια είναι η πάθηση εκείνου του μοναχού, μοναχοί;» «Εκείνος ο σεβάσμιος, σεβάσμιε κύριε, έχει πάθηση από έλκος· ο ιατρός Ακασαγκόττα κάνει χειρουργική επέμβαση». Επέπληξε ο Βούδας, ο Ευλογημένος: «Ακατάλληλο, μοναχοί, για εκείνον τον ανόητο άνθρωπο, απρεπές, ανάρμοστο, ανάρμοστο για ασκητή, ανεπίτρεπτο, δεν πρέπει να γίνει. Πώς λοιπόν αυτός, μοναχοί, ο ανόητος άνθρωπος θα ζητήσει χειρουργική επέμβαση στα απόκρυφα μέρη. Στα απόκρυφα μέρη, μοναχοί, το δέρμα είναι λεπτοφυές, η πληγή επουλώνεται δύσκολα, το μαχαίρι είναι δύσκολο να χειριστεί. Αυτό, μοναχοί, δεν είναι για την πεποίθηση αυτών που δεν έχουν πεποίθηση... κ.λπ... αφού επέπληξε... κ.λπ... αφού έκανε μια ομιλία σχετική με τη Διδασκαλία, απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Δεν πρέπει, μοναχοί, να ζητείται χειρουργική επέμβαση στα απόκρυφα μέρη. Όποιος ζητήσει, υπάρχει σοβαρό παράπτωμα».

Εκείνη την περίοδο οι μοναχοί της ομάδας των έξι -επειδή η χειρουργική επέμβαση απορρίφθηκε από τον Ευλογημένο - ζητούσαν χρήση κλύσματος. Εκείνοι οι μοναχοί που είχαν λίγες επιθυμίες παραπονούνταν, επέκριναν και διαμαρτύρονταν: «Πώς λοιπόν οι μοναχοί της ομάδας των έξι θα ζητούν χρήση κλύσματος;» Τότε εκείνοι οι μοναχοί ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Είναι αλήθεια λοιπόν, μοναχοί, ότι οι μοναχοί της ομάδας των έξι ζητούν χρήση κλύσματος;» «Αλήθεια, Ευλογημένε»... κ.λπ... αφού επέπληξε, αφού έκανε μια ομιλία σχετική με τη Διδασκαλία, απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Δεν πρέπει, μοναχοί, να ζητείται χειρουργική επέμβαση ή χρήση κλύσματος σε απόσταση δύο δακτύλων γύρω από τα απόκρυφα μέρη. Όποιος ζητήσει, υπάρχει σοβαρό παράπτωμα».

168. Η πραγματεία για την απόρριψη της ανθρώπινης σάρκας

280. Τότε ο Ευλογημένος, αφού διέμεινε στη Ρατζάγκαχα όσο επιθυμούσε, αναχώρησε για περιπλάνηση προς τη Μπαρνασί. Περιπλανώμενος σταδιακά, έφτασε στη Μπαρνασί. Εκεί ο Ευλογημένος διέμενε στη Μπαρνασί, στο Ισιπατάνα, στο πάρκο των ελαφιών. Εκείνη την περίοδο στη Μπαρνασί ο λαϊκός ακόλουθος Σούππιγια και η λαϊκή ακόλουθος Σουππιγιά ήταν και οι δύο με πεποίθηση, δωρητές, κτίστες, συμπαραστάτες της Κοινότητας. Τότε η λαϊκή ακόλουθος Σουππιγιά, αφού πήγε στο μοναστήρι, πηγαίνοντας από μοναστήρι σε μοναστήρι, από κελί σε κελί, ρωτούσε τους μοναχούς: «Ποιος, σεβάσμιε κύριε, είναι άρρωστος, σε ποιον τι να φερθεί;» Εκείνη την περίοδο κάποιος μοναχός είχε πει καθαρτικό. Τότε εκείνος ο μοναχός είπε στη λαϊκή ακόλουθο Σουππιγιά: «Εγώ, αδελφή, έχω πει καθαρτικό. Έχω ανάγκη από τροφή για ανάρρωση». «Πολύ καλά, κύριε, θα φερθεί», αφού πήγε στο σπίτι, διέταξε τον μαθητευόμενο: «Πήγαινε, φίλε, βρες διαθέσιμο κρέας». «Ναι, κυρία», αφού υποσχέθηκε εκείνος ο άνθρωπος στη λαϊκή ακόλουθο Σουππιγιά, περιπλανώμενος σε ολόκληρη τη Μπαρνασί δεν είδε διαθέσιμο κρέας. Τότε εκείνος ο άνθρωπος πήγε εκεί όπου ήταν η λαϊκή ακόλουθος Σουππιγιά· αφού πλησίασε, είπε στη λαϊκή ακόλουθο Σουππιγιά: «Δεν υπάρχει, κυρία, διαθέσιμο κρέας. Σήμερα είναι ημέρα χωρίς σφαγή». Τότε στη λαϊκή ακόλουθο Σουππιγιά ήρθε αυτή η σκέψη: «Σε εκείνον τον άρρωστο μοναχό που δεν λαμβάνει τροφή για ανάρρωση, είτε η ασθένεια θα επιδεινωθεί είτε θα επέλθει ο θάνατος. Δεν είναι πρόπον για μένα αυτό, ότι αφού υποσχέθηκα δεν θα έστελνα». Αφού πήρε μαχαίρι, έκοψε κρέας από τον μηρό της και το έδωσε στη δούλη: «Λοιπόν, κυρά, αφού ετοιμάσεις αυτό το κρέας, σε τάδε μοναστήρι υπάρχει μοναχός άρρωστος, δώσε του το. Και αν κάποιος με ρωτήσει, απάντησε ότι 'είναι άρρωστη'». Αφού τύλιξε τον μηρό με τον άνω χιτώνα, μπήκε στο εσωτερικό δωμάτιο και ξάπλωσε στο κρεβάτι. Τότε ο λαϊκός ακόλουθος Σούππιγια, αφού πήγε στο σπίτι, ρώτησε τη δούλη: «Πού είναι η Σουππιγιά;» «Αυτή, κύριε, είναι ξαπλωμένη στο εσωτερικό δωμάτιο». Τότε ο λαϊκός ακόλουθος Σούππιγια πήγε εκεί όπου ήταν η λαϊκή ακόλουθος Σουππιγιά· αφού πλησίασε, είπε στη λαϊκή ακόλουθο Σουππιγιά: «Γιατί είσαι ξαπλωμένη;» «Είμαι άρρωστη». «Ποια είναι η πάθησή σου;» Τότε η λαϊκή ακόλουθος Σουππιγιά ανακοίνωσε αυτό το θέμα στον λαϊκό ακόλουθο Σούππιγια. Τότε ο λαϊκός ακόλουθος Σούππιγια: «Καταπληκτικό, πράγματι, αγαπητέ! Εκπληκτικό, πράγματι, αγαπητέ! Πόσο με πίστη είναι η Σουππιγιά, αφού ακόμη και τα κρέατα του εαυτού της έχουν δοθεί! Τι άραγε θα υπάρχει που αυτή δεν θα μπορούσε να δώσει;» Χαρούμενος και ενθουσιασμένος πήγε εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο λαϊκός ακόλουθος Σούππιγια είπε στον Ευλογημένο: «Ας αποδεχθεί, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος το αυριανό γεύμα μου μαζί με την Κοινότητα των μοναχών». Ο Ευλογημένος αποδέχθηκε με σιωπή. Τότε ο λαϊκός ακόλουθος Σούππιγια, γνωρίζοντας τη συναίνεση του Ευλογημένου, σηκώθηκε από τη θέση του, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο, τον περιήλθε κρατώντας τον στα δεξιά του και έφυγε. Τότε ο λαϊκός ακόλουθος Σούππιγια, αφού πέρασε εκείνη η νύχτα, έβαλε να ετοιμάσουν εξαίσια στερεά και μαλακή τροφή και ανακοίνωσε στον Ευλογημένο την κατάλληλη ώρα: «Είναι η ώρα, Σεβάσμιε Κύριε, το γεύμα είναι έτοιμο». Τότε ο Ευλογημένος, αφού ντύθηκε την πρωινή περίοδο της ημέρας και πήρε το κύπελλο και τους χιτώνες του, πήγε στην κατοικία του λαϊκού ακολούθου Σούππιγια· αφού

έφτασε, κάθισε στο προετοιμασμένο κάθισμα μαζί με την Κοινότητα των μοναχών. Τότε ο λαϊκός ακόλουθος Σούπιγια πήγε εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και στάθηκε στο πλάι. Στον λαϊκό ακόλουθο Σούπιγια που στεκόταν στο πλάι, ο Ευλογημένος είπε αυτό: «Πού είναι η Σουπιγια;» «Είναι άρρωστη, Ευλογημένε». «Τότε λοιπόν ας έρθει». «Ο Ευλογημένος, δεν μπορεί». «Τότε λοιπόν φέρτε την ακόμη και κρατώντας την». Τότε ο λαϊκός ακόλουθος Σούπιγια έφερε τη λαϊκή ακόλουθο Σουπιγια κρατώντας την. Σε αυτήν, με την ίδια τη θέα του Ευλογημένου, η τόσο μεγάλη πληγή επουλώθηκε, με ωραίο δέρμα και τρίχες. Τότε ο λαϊκός ακόλουθος Σούπιγια και η λαϊκή ακόλουθος Σουπιγια: «Καταπληκτικό, πράγματι, αγαπητέ! Εκπληκτικό, πράγματι, αγαπητέ! Η μεγάλη υπερφυσική δύναμη και η μεγάλη ισχύς του Τατχάγκατα, αφού με την ίδια τη θέα του Ευλογημένου η τόσο μεγάλη πληγή θα επουλωθεί, με ωραίο δέρμα και τρίχες»· χαρούμενοι και ενθουσιασμένοι, αφού ικανοποίησαν και περιποιήθηκαν ιδιοχείρως την Κοινότητα των μοναχών με επικεφαλής τον Βούδα με εξάισια στερεά και μαλακή τροφή, όταν ο Ευλογημένος τελείωσε να τρώει και είχε απομακρύνει το χέρι του από το κύπελλο, κάθισαν στο πλάι. Τότε ο Ευλογημένος, αφού δίδαξε, παρακίνησε, ενθάρρυνε και ευχαρίστησε τον λαϊκό ακόλουθο Σούπιγια και τη λαϊκή ακόλουθο Σουπιγια με μια ομιλία για τη Διδασκαλία, σηκώθηκε από τη θέση του και έφυγε.

Τότε ο Ευλογημένος, με αυτήν την αφορμή, με αυτήν την περίπτωση, αφού συγκέντρωσε την κοινότητα μοναχών, τους μοναχούς

Ρώτησε: «Ποιος, μοναχοί, ζήτησε κρέας από τη λαϊκή ακόλουθο Σουπιγια;» Όταν αυτό ειπώθηκε, εκείνος ο μοναχός είπε στον Ευλογημένο: «Εγώ, σεβάσμιε κύριε, ζήτησα κρέας από τη λαϊκή ακόλουθο Σουπιγια». «Σου φέρθηκε, μοναχέ;» «Μου φέρθηκε, Ευλογημένε». «Το κατανάλωσες εσύ, μοναχέ;» «Το κατανάλωσα εγώ, Ευλογημένε». «Το εξέτασες εσύ, μοναχέ;» «Δεν το εξέτασα εγώ, Ευλογημένε». Επέπληξε ο Βούδας, ο Ευλογημένος... κ.λπ... Πώς λοιπόν εσύ, ανόητε άνθρωπε, θα καταναλώσεις κρέας χωρίς να το έχεις εξετάσει. Ανθρώπινη σάρκα πράγματι καταναλώθηκε από σένα, ανόητε άνθρωπε. Αυτό, ανόητε άνθρωπε, δεν είναι για την πεποίθηση αυτών που δεν έχουν πεποίθηση... κ.λπ... αφού επέπληξε, αφού έκανε μια ομιλία σχετική με τη Διδασκαλία, απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Υπάρχουν, μοναχοί, άνθρωποι με πίστη και πεποίθηση· από αυτούς ακόμη και οι δικές τους σάρκες έχουν δοθεί. Δεν πρέπει, μοναχοί, να καταναλώνεται ανθρώπινη σάρκα. Όποιος καταναλώσει, σοβαρό παράπτωμα. Και δεν πρέπει, μοναχοί, να καταναλώνεται κρέας χωρίς να έχει εξεταστεί. Όποιος χρησιμοποιήσει, παράπτωμα ανάρμοστης πράξης».

Τέλος της πραγματείας για την απόρριψη της ανθρώπινης σάρκας.

169. Η πραγματεία για την απόρριψη του κρέατος ελέφαντα και τα λοιπά

281. Εκείνη την περίοδο οι ελέφαντες του βασιλιά πέθαιναν. Οι άνθρωποι σε περίοδο λιμού έτρωγαν κρέας ελέφαντα, και στους μοναχούς που περιφέρονταν για προσφερόμενη τροφή έδιναν κρέας ελέφαντα. Οι μοναχοί έτρωγαν κρέας ελέφαντα. Οι άνθρωποι παραπονούνται, επέκριναν και διαμαρτύρονταν: «Πώς λοιπόν οι ασκητές, μαθητές του υιού των Σάκυα, θα τρώνε κρέας ελέφαντα. Οι ελέφαντες ανήκουν στον βασιλιά· αν ο βασιλιάς μάθαινε, δεν θα ήταν ευχαριστημένος μαζί τους». Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. Δεν πρέπει, μοναχοί, να τρώγεται κρέας ελέφαντα. Όποιος φάει, παράπτωμα ανάρμοστης πράξης.

Εκείνη την περίοδο τα άλογα του βασιλιά πέθαιναν. Οι άνθρωποι σε περίοδο λιμού έτρωγαν κρέας αλόγου, και στους μοναχούς που περιφέρονταν για προσφερόμενη τροφή έδιναν κρέας αλόγου. Οι μοναχοί έτρωγαν κρέας αλόγου. Οι άνθρωποι παραπονούνταν, επέκριναν και διαμαρτύρονταν: «Πώς λοιπόν οι ασκητές, μαθητές του υιού των Σάκυα, θα τρώνε κρέας αλόγου. Τα άλογα ανήκουν στον βασιλιά· αν ο βασιλιάς μάθαινε, δεν θα ήταν ευχαριστημένος μαζί τους». Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. Δεν πρέπει, μοναχοί, να τρώγεται κρέας αλόγου. Όποιος φάει, παράπτωμα ανάρμοστης πράξης.

Εκείνη την περίοδο οι άνθρωποι σε περίοδο λιμού έτρωγαν κυνόκρεας, και στους μοναχούς που περιφέρονταν για προσφερόμενη τροφή έδιναν κυνόκρεας. Οι μοναχοί έτρωγαν κυνόκρεας. Οι άνθρωποι παραπονούνταν, επέκριναν και διαμαρτύρονταν: «Πώς λοιπόν οι ασκητές, μαθητές του υιού των Σάκυα, θα τρώνε κυνόκρεας· ο σκύλος είναι αποκρουστικός, αηδιαστικός». Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. Δεν πρέπει, μοναχοί, να τρώγεται κυνόκρεας. Όποιος φάει, παράπτωμα ανάρμοστης πράξης.

Εκείνη την περίοδο οι άνθρωποι σε περίοδο λιμού έτρωγαν κρέας φιδιού, και στους μοναχούς που περιφέρονταν για προσφερόμενη τροφή έδιναν κρέας φιδιού. Οι μοναχοί έτρωγαν κρέας φιδιού. Οι άνθρωποι παραπονούνταν, επέκριναν και διαμαρτύρονταν: «Πώς λοιπόν οι ασκητές, μαθητές του υιού των Σάκυα, θα τρώνε κρέας φιδιού· το φίδι είναι αποκρουστικό, αηδιαστικό». Και ο Σουπάσσα, ο βασιλιάς των ερπετών, πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και στάθηκε στο πλάι. Καθώς στεκόταν στο πλάι, ο Σουπάσσα, ο βασιλιάς των ερπετών, είπε στον Ευλογημένο: «Υπάρχουν, σεβάσμιε κύριε, ερπετά άπιστα, χωρίς πεποίθηση. Αυτά ακόμη και για ελάχιστο λόγο θα παρενοχλούσαν τους μοναχούς. Καλώς, σεβάσμιε κύριε, οι κύριοι να μην τρώνε κρέας φιδιού». Τότε ο Ευλογημένος δίδαξε τον Σουπάσσα, τον βασιλιά των ερπετών, με μια ομιλία για τη Διδασκαλία... κ.λπ... τον περιήλθε κρατώντας τον στα δεξιά του και έφυγε. Τότε ο Ευλογημένος, με αυτήν την αφορμή, με αυτήν την περίσταση, αφού έκανε μια ομιλία σχετική με τη Διδασκαλία, απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Δεν πρέπει, μοναχοί, να τρώγεται κρέας φιδιού. Όποιος χρησιμοποιήσει, παράπτωμα ανάρμοστης πράξης».

Εκείνη την περίοδο οι κυνηγοί, αφού σκότωσαν λιοντάρι, κατανάλωναν κρέας λέοντος· στους μοναχούς που περιφέρονταν για προσφερόμενη τροφή έδιναν κρέας λέοντος. Οι μοναχοί, αφού κατανάλωσαν κρέας λέοντος, διέμεναν στο δάσος. Τα λιοντάρια με την οσμή του κρέατος λέοντος επιτίθονταν στους μοναχούς. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Δεν πρέπει, μοναχοί, να καταναλώνεται κρέας λέοντος. Όποιος φάει, παράπτωμα ανάρμοστης πράξης.

Εκείνη την περίοδο οι κυνηγοί, αφού σκότωσαν τίγρη... κ.λπ... αφού σκότωσαν λεοπάρδαλη... κ.λπ... αφού σκότωσαν αρκούδα... κ.λπ... αφού σκότωσαν ύαινα, κατανάλωναν κρέας ύαινας· στους μοναχούς που περιφέρονταν για προσφερόμενη τροφή έδιναν κρέας ύαινας. Οι μοναχοί, αφού κατανάλωσαν κρέας ύαινας, διέμεναν στο δάσος. Οι ύαινες με την οσμή του κρέατος ύαινας επιτίθονταν στους μοναχούς. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Δεν πρέπει, μοναχοί, να καταναλώνεται κρέας ύαινας. Όποιος φάει, παράπτωμα ανάρμοστης πράξης.

Τέλος της πραγματείας για την απόρριψη του κρέατος ελέφαντα και τα λοιπά.

170. Η επιτροπή του χυλού ρυζιού και των λουκουμάδων με μέλι

282. Τότε ο Ευλογημένος, αφού διέμεινε στη Μπαρνασί όσο επιθυμούσε, αναχώρησε για περιπλάνηση προς την Αντχακαβίντα, μαζί με μια μεγάλη Κοινότητα μοναχών, χίλιους διακόσιους πενήντα μοναχούς. Εκείνη την περίοδο οι κάτοικοι της υπαίθρου, αφού φόρτωσαν σε κάρα πολύ αλάτι, λάδι, ρύζι και στερεά τροφή, ακολουθούσαν από κοντά την Κοινότητα των μοναχών με επικεφαλής τον Βούδα - με τη σκέψη: «Όταν έρθει η σειρά μας, τότε θα ετοιμάσουμε γεύμα»· και περίπου πεντακόσιοι φαγάδες υπολειμμάτων. Τότε ο Ευλογημένος, περιπλανώμενος σταδιακά, έφτασε στην Αντχακαβίντα. Τότε σε κάποιον βραχμάνο που δεν έπαιρνε σειρά ήρθε αυτή η σκέψη - «Πέρασαν δύο μήνες που ακολουθώ την Κοινότητα των μοναχών με επικεφαλής τον Βούδα με τη σκέψη 'όταν έρθει η σειρά μου, τότε θα ετοιμάσω γεύμα', αλλά δεν έρχεται η σειρά μου, και εγώ είμαι μόνος, και πολλές υποθέσεις του νοικοκυριού μου παραμελούνται. Γιατί να μην κοιτάξω την τραπεζαρία· ό,τι δεν υπάρχει στην τραπεζαρία, αυτό να ετοιμάσω». Τότε εκείνος ο βραχμάνος, κοιτάζοντας την τραπεζαρία, δεν είδε δύο πράγματα - χυλό ρυζιού και λουκουμάδες με μέλι. Τότε εκείνος ο βραχμάνος πήγε εκεί όπου ήταν ο σεβάσμιος Άναντα· αφού πλησίασε, είπε στον σεβάσμιο Άναντα: «Εδώ, αγαπητέ Άναντα, σε μένα που δεν έπαιρνα σειρά ήρθε αυτή η σκέψη: 'Πέρασαν δύο μήνες που ακολουθώ την Κοινότητα των μοναχών με επικεφαλής τον Βούδα, με τη σκέψη όταν έρθει η σειρά μου, τότε θα ετοιμάσω γεύμα. Αλλά δεν έρχεται η σειρά μου, και εγώ είμαι μόνος, και πολλές υποθέσεις του νοικοκυριού μου παραμελούνται. Γιατί να μην κοιτάξω την τραπεζαρία· ό,τι δεν υπάρχει στην τραπεζαρία, αυτό να ετοιμάσω'. Έτσι εγώ, αγαπητέ Άναντα, κοιτάζοντας την τραπεζαρία, δεν είδα δύο πράγματα - χυλό ρυζιού και λουκουμάδες με μέλι. Αν εγώ, αγαπητέ Άναντα, ετοιμάσω χυλό ρυζιού και λουκουμάδες με μέλι, θα τα δεχθεί ο αξιότιμος Γκόταμα;» «Τότε λοιπόν, βραχμάνε, θα ρωτήσω τον Ευλογημένο». Τότε ο σεβάσμιος Άναντα ανακοίνωσε αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Τότε λοιπόν, Άναντα, ας τα ετοιμάσει». «Τότε λοιπόν, βραχμάνε, ετοίμασέ τα». Τότε εκείνος ο βραχμάνος, αφού πέρασε εκείνη η νύχτα, έβαλε να ετοιμάσουν άφθονο χυλό ρυζιού και λουκουμάδες με μέλι και τα πρόσφερε στον Ευλογημένο - «Ας δεχθεί ο αξιότιμος Γκόταμα από μένα χυλό ρυζιού και λουκουμάδες με μέλι». «Τότε λοιπόν, βραχμάνε, δώσε τα στους μοναχούς». Οι μοναχοί, έχοντας τύψεις, δεν δέχονταν. «Δεχτείτε, μοναχοί, καταναλώστε». Τότε εκείνος ο βραχμάνος, αφού ικανοποίησε και περιποιήθηκε ιδιοχείρως την Κοινότητα των μοναχών με επικεφαλής τον Βούδα με άφθονο χυλό ρυζιού και λουκουμάδες με μέλι, όταν ο Ευλογημένος έπλυνε τα χέρια του και είχε απομακρύνει το χέρι του από το κύπελλο, κάθισε στο πλάι. Στον βραχμάνο που καθόταν στο πλάι, ο Ευλογημένος είπε αυτό:

«Αυτά είναι τα δέκα οφέλη του χυλού ρυζιού, βραχμάνε. Ποια είναι τα δέκα; Αυτός που δίνει χυλό ρυζιού δίνει ζωή, δίνει ομορφιά, δίνει ευτυχία, δίνει δύναμη, δίνει οξυδέρκεια· ο χυλός ρυζιού που πίνεται αποκρούει την πείνα, απομακρύνει τη δίψα, ρυθμίζει τον αέρα, καθαρίζει την κύστη, χωνεύει τα υπολείμματα άπεπτης τροφής - αυτά λοιπόν, βραχμάνε, είναι τα δέκα οφέλη του χυλού ρυζιού».

Αυτός που στους συγκρατημένους, που τρέφονται από δωρεές άλλων·
την κατάλληλη ώρα προσεκτικά δίνει χυλό ρυζιού·
δέκα καταστάσεις παρέχει·

ζωή και ομορφιά και ευτυχία και δύναμη.

Οξυδέρκεια σε αυτόν γεννιέται από αυτό·
την πείνα και τη δίψα απομακρύνει και τον αέρα·
καθαρίζει την κύστη, χωνεύει την τροφή·
αυτό το φάρμακο επαινέθηκε από τον Καλότυχο.

Γι' αυτό λοιπόν αρκεί να δίνει χυλό ρυζιού·
πάντα ο άνθρωπος που επιθυμεί την ευτυχία·
ή αυτός που ποθεί τις θεϊκές ευτυχίες·
ή αυτός που επιθυμεί την ανθρωπίνη ευημερία.

Τότε ο Ευλογημένος, αφού έδωσε ευχαριστίες σε εκείνον τον βραχμάνο με αυτούς τους στίχους, σηκώθηκε από τη θέση του και έφυγε. Τότε ο Ευλογημένος, με αυτήν την αφορμή, με αυτήν την περίπτωση, αφού έκανε μια ομιλία σχετική με τη Διδασκαλία, απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Επιτρέπω, μοναχοί, χυλό ρυζιού και λουκουμάδες με μέλι».

Τέλος της επιτροπής του χυλού ρυζιού και των λουκουμάδων με μέλι.

171. Η ιστορία του νεοπροσήλυτου υπουργού

283. Οι άνθρωποι άκουσαν ότι από τον Ευλογημένο, λένε, επιτράπηκε ο χυλός ρυζιού και οι λουκουμάδες με μέλι. Αυτοί νωρίς το πρωί ετοιμάζουν παχύρρευστο φαγώσιμο χυλό ρυζιού και λουκουμάδες με μέλι. Οι μοναχοί, νωρίς το πρωί χορτασμένοι με παχύρρευστο φαγώσιμο χυλό ρυζιού και λουκουμάδες με μέλι, στην τραπεζαρία δεν έτρωγαν καλά. Εκείνη όμως την περίοδο η Κοινότητα των μοναχών με επικεφαλής τον Βούδα είχε προσκληθεί από κάποιον νεοπροσήλυτο υπουργό για το αυριανό γεύμα. Τότε σε εκείνον τον νεοπροσήλυτο υπουργό ήρθε αυτή η σκέψη: «Γιατί να μην ετοιμάσω για χίλιους διακόσιους πενήντα μοναχούς χίλια διακόσια πενήντα πιάτα με κρέας, να προσφέρω σε κάθε μοναχό ένα πιάτο με κρέας». Τότε εκείνος ο νεοπροσήλυτος υπουργός, αφού πέρασε εκείνη η νύχτα, έβαλε να ετοιμάσουν εξαίσια στερεά και μαλακή τροφή και χίλια διακόσια πενήντα πιάτα με κρέας, και ανακοίνωσε στον Ευλογημένο την κατάλληλη ώρα: «Είναι η ώρα, Σεβάσμιε Κύριε, το γεύμα είναι έτοιμο». Τότε ο Ευλογημένος, αφού ντύθηκε την πρωινή περίοδο της ημέρας και πήρε το κύπελλο και τους χιτώνες του, πήγε στην κατοικία εκείνου του νεοπροσήλυτου υπουργού· αφού έφτασε, κάθισε στο προετοιμασμένο κάθισμα μαζί με την Κοινότητα των μοναχών. Τότε εκείνος ο νεοπροσήλυτος υπουργός σέρβιρε τους μοναχούς στην τραπεζαρία. Οι μοναχοί είπαν έτσι: «Λίγο, φίλε, δώσε· λίγο, φίλε, δώσε». «Μην, σεβάσμιοι κύριοι - επειδή 'αυτός είναι νεοπροσήλυτος υπουργός' - δέχεστε λίγο λίγο. Πολλή στερεά και μαλακή τροφή έχω ετοιμάσει, και χίλια διακόσια πενήντα πιάτα με κρέας. Σε κάθε μοναχό θα προσφέρω ένα πιάτο με κρέας. Δεχτείτε, σεβάσμιοι κύριοι, όσο θέλετε». «Εμείς, φίλε, δεν δεχόμαστε λίγο λίγο για αυτόν τον λόγο· αλλά εμείς νωρίς το πρωί χορτάσαμε με παχύρρευστο φαγώσιμο χυλό ρυζιού και λουκουμάδες με μέλι. Γι' αυτό εμείς δεχόμαστε λίγο λίγο». Τότε εκείνος ο νεοπροσήλυτος υπουργός παραπονιόταν, επέκρινε, εξέφραζε δυσαρέσκεια: «Πώς λοιπόν οι σεβάσμιοι, ενώ προσκλήθηκαν από μένα, θα τρώνε παχύρρευστο φαγώσιμο χυλό ρυζιού άλλου, και δεν είμαι ικανός να δώσω όσο θέλουν;» - θυμωμένος, δυσανεκτός, επιθυμώντας να τους ενοχλήσει,

γεμίζοντας τα κύπελλα των μοναχών πήγαινε: «Φάτε ή πάρτε τα». Τότε εκείνος ο νεοπροσήλυτος υπουργός, αφού ικανοποίησε και περιποιήθηκε ιδιοχείρως την Κοινότητα των μοναχών με επικεφαλής τον Βούδα με εξαίσια στερεά και μαλακή τροφή, όταν ο Ευλογημένος τελείωσε να τρώει και είχε απομακρύνει το χέρι του από το κύπελλο, κάθισε στο πλάι. Τον νεοπροσήλυτο υπουργό που καθόταν στο πλάι, ο Ευλογημένος, αφού δίδαξε, παρακίνησε, ενθάρρυνε και ευχαρίστησε με μια ομιλία για τη Διδασκαλία, σηκώθηκε από τη θέση του και έφυγε.

Τότε σε εκείνον τον νεοπροσήλυτο υπουργό, λίγο μετά την αναχώρηση του Ευλογημένου, υπήρξε τύψη, υπήρξε μεταμέλεια: «Αλίμονο, είναι απώλεια για μένα, πράγματι δεν είναι κέρδος για μένα· είναι κακή τύχη για μένα, πράγματι δεν είναι καλή τύχη για μένα· εγώ που θυμωμένος, δυσареστημένος, επιθυμώντας να τους ενοχλήσω, γεμίζοντας τα κύπελλα των μοναχών πήγαινα: 'Φάτε ή πάρτε τα'. Τι άραγε παρήχθη πολύ από μένα, αξιέπαινη πράξη ή αξιόμεμπτη πράξη;» Τότε εκείνος ο νεοπροσήλυτος υπουργός πήγε εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, εκείνος ο νεοπροσήλυτος υπουργός είπε στον Ευλογημένο: «Εδώ σε μένα, σεβάσμιε κύριε, λίγο μετά την αναχώρηση του Ευλογημένου, υπήρξε τύψη, υπήρξε μεταμέλεια: 'Αλίμονο, είναι απώλεια για μένα, πράγματι δεν είναι κέρδος για μένα· είναι κακή τύχη για μένα, πράγματι δεν είναι καλή τύχη για μένα· εγώ που θυμωμένος, δυσареστημένος, επιθυμώντας να τους ενοχλήσω, γεμίζοντας τα κύπελλα των μοναχών πήγαινα: «Φάτε ή πάρτε τα». Τι άραγε παρήχθη πολύ από μένα, αξιέπαινη πράξη ή αξιόμεμπτη πράξη;» Τι άραγε, σεβάσμιε κύριε, παρήχθη πολύ από μένα, αξιέπαινη πράξη ή αξιόμεμπτη πράξη;» «Από τη στιγμή που εσύ, φίλε, προσκάλεσες την Κοινότητα των μοναχών με επικεφαλής τον Βούδα για αύριο, από εκείνη τη στιγμή πολλή αξιέπαινη πράξη παρήχθη για σένα. Από τη στιγμή που από κάθε μοναχό ένα κομμάτι ρυζιού έγινε δεκτό, από εκείνη τη στιγμή πολλή αξιέπαινη πράξη παρήχθη για σένα· οι ευδαιμονικοί κόσμοι έχουν ξεκινήσει για σένα». Τότε εκείνος ο νεοπροσήλυτος υπουργός - «Είναι λοιπόν κέρδος για μένα, είναι λοιπόν καλή τύχη για μένα, πολλή λοιπόν αξιέπαινη πράξη παρήχθη από μένα, οι ευδαιμονικοί κόσμοι λοιπόν έχουν ξεκινήσει για μένα» - χαρούμενος και ενθουσιασμένος, σηκώθηκε από τη θέση του, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο, τον περιήλθε κρατώντας τον στα δεξιά του και έφυγε. Τότε ο Ευλογημένος, με αυτήν την αφορμή, με αυτήν την περίπτωση, αφού συγκέντρωσε την κοινότητα μοναχών, ρώτησε τους μοναχούς: «Είναι αλήθεια λοιπόν, μοναχοί, ότι μοναχοί, ενώ προσκλήθηκαν αλλού, τρώνε παχύρρευστο φαγώσιμο χυλό ρυζιού άλλου;» «Αλήθεια, Ευλογημένε». Επέπληξε ο Βούδας, ο Ευλογημένος... κ.λπ... Πώς λοιπόν εκείνοι, μοναχοί, οι ανόητοι άνθρωποι, ενώ προσκλήθηκαν αλλού, θα τρώνε παχύρρευστο φαγώσιμο χυλό ρυζιού άλλου. Αυτό, μοναχοί, δεν είναι για την πεποίθηση αυτών που δεν έχουν πεποίθηση... κ.λπ... αφού επέπληξε, αφού έκανε μια ομιλία σχετική με τη Διδασκαλία, απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Δεν πρέπει, μοναχοί, από αυτόν που έχει προσκληθεί αλλού να καταναλώνεται παχύρρευστος φαγώσιμος χυλός ρυζιού άλλου. Όποιος καταναλώσει, πρέπει να αντιμετωπιστεί σύμφωνα με τον κανόνα».

Τέλος της ιστορίας του νεοπροσήλυτου υπουργού.

172. Η ιστορία του Μπελαττακατσάνα

284. Τότε ο Ευλογημένος, αφού διέμεινε στην Αντχακαβίντα όσο επιθυμούσε, αναχώρησε για περιπλάνηση προς τη Ρατζάγκαχα, μαζί με μια μεγάλη Κοινότητα μοναχών, χίλιους διακόσιους πενήντα μοναχούς. Εκείνη την περίοδο ο Μπελάτθα Κατσάνα είχε ξεκινήσει στον κεντρικό δρόμο από τη Ρατζάγκαχα προς την Αντχακαβίντα, με περίπου πεντακόσια κάρα, όλα γεμάτα με δοχεία ζάχαρης. Ο Ευλογημένος είδε τον Μπελάτθα Κατσάνα να έρχεται από μακριά· αφού τον είδε, παρεξέκλινε από τον δρόμο και κάθισε στη βάση κάποιου δένδρου. Τότε ο Μπελάτθα Κατσάνα πήγε εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και στάθηκε στο πλάι. Καθώς στεκόταν στο πλάι, ο Μπελάτθα Κατσάνα είπε στον Ευλογημένο: «Επιθυμώ, σεβάσμιε κύριε, να δώσω σε κάθε μοναχό ένα δοχείο ζάχαρης». «Τότε λοιπόν εσύ, Κατσάνα, φέρε μόνο ένα δοχείο ζάχαρης». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», αφού υποσχέθηκε ο Μπελάτθα Κατσάνα στον Ευλογημένο, παίρνοντας μόνο ένα δοχείο ζάχαρης, πήγε εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασε, είπε στον Ευλογημένο: «Έχει φερθεί, σεβάσμιε κύριε, το δοχείο ζάχαρης· πώς, σεβάσμιε κύριε, να προχωρήσω;» «Τότε λοιπόν εσύ, Κατσάνα, δώσε ζάχαρη στους μοναχούς». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», αφού υποσχέθηκε ο Μπελάτθα Κατσάνα στον Ευλογημένο, αφού έδωσε ζάχαρη στους μοναχούς, είπε στον Ευλογημένο: «Δόθηκε, σεβάσμιε κύριε, ζάχαρη στους μοναχούς, και πολλή ζάχαρη απέμεινε. Πώς, σεβάσμιε κύριε, να προχωρήσω;» «Τότε λοιπόν εσύ, Κατσάνα, δώσε ζάχαρη στους μοναχούς όση θέλουν». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», αφού υποσχέθηκε ο Μπελάτθα Κατσάνα στον Ευλογημένο, αφού έδωσε ζάχαρη στους μοναχούς όση ήθελαν, είπε στον Ευλογημένο: «Δόθηκε, σεβάσμιε κύριε, ζάχαρη στους μοναχούς όση ήθελαν, και πολλή ζάχαρη απέμεινε. Πώς, σεβάσμιε κύριε, να προχωρήσω;» «Τότε λοιπόν εσύ, Κατσάνα, ικανοποίησε τους μοναχούς με ζάχαρη». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», αφού υποσχέθηκε ο Μπελάτθα Κατσάνα στον Ευλογημένο, ικανοποίησε τους μοναχούς με ζάχαρη. Κάποιοι μοναχοί γέμισαν και τα κύπελλα και τα φίλτρα νερού και τις τσάντες. Τότε ο Μπελάτθα Κατσάνα, αφού ικανοποίησε τους μοναχούς με ζάχαρη, είπε στον Ευλογημένο: «Ικανοποιήθηκαν, σεβάσμιε κύριε, οι μοναχοί με ζάχαρη, και πολλή ζάχαρη απέμεινε. Πώς, σεβάσμιε κύριε, να προχωρήσω;» «Τότε λοιπόν εσύ, Κατσάνα, δώσε ζάχαρη στους φαγάδες υπολειμμάτων». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», αφού υποσχέθηκε ο Μπελάτθα Κατσάνα στον Ευλογημένο, αφού έδωσε ζάχαρη στους φαγάδες υπολειμμάτων, είπε στον Ευλογημένο: «Δόθηκε, σεβάσμιε κύριε, ζάχαρη στους φαγάδες υπολειμμάτων, και πολλή ζάχαρη απέμεινε. Πώς, σεβάσμιε κύριε, να προχωρήσω;» «Τότε λοιπόν εσύ, Κατσάνα, δώσε ζάχαρη στους φαγάδες υπολειμμάτων όση θέλουν». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», αφού υποσχέθηκε ο Μπελάτθα Κατσάνα στον Ευλογημένο, αφού έδωσε ζάχαρη στους φαγάδες υπολειμμάτων όση ήθελαν, είπε στον Ευλογημένο: «Δόθηκε, σεβάσμιε κύριε, ζάχαρη στους φαγάδες υπολειμμάτων όση ήθελαν, και πολλή ζάχαρη απέμεινε. Πώς, σεβάσμιε κύριε, να προχωρήσω;» «Τότε λοιπόν εσύ, Κατσάνα, ικανοποίησε τους φαγάδες υπολειμμάτων με ζάχαρη». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», αφού υποσχέθηκε ο Μπελάτθα Κατσάνα στον Ευλογημένο, ικανοποίησε τους φαγάδες υπολειμμάτων με ζάχαρη. Κάποιοι φαγάδες υπολειμμάτων γέμισαν και μεγάλα δοχεία και στάμνες, και καλάθια και τις ποδιές τους. Τότε ο Μπελάτθα Κατσάνα, αφού ικανοποίησε τους φαγάδες υπολειμμάτων με ζάχαρη, είπε στον Ευλογημένο: «Ικανοποιήθηκαν, σεβάσμιε κύριε, οι φαγάδες υπολειμμάτων με ζάχαρη, και πολλή ζάχαρη απέμεινε. Πώς, σεβάσμιε κύριε, να προχωρήσω;» «Δεν βλέπω, Κατσάνα, κανέναν στον κόσμο μαζί με τους θεούς, μαζί με τον Μάρα, μαζί με τους Βράχμα, στη γενιά μαζί με τους ασκητές και βραχμάνους, μαζί με θεούς και ανθρώπους, για τον οποίο αυτή η ζάχαρη που καταναλώθηκε θα

χωνευόταν σωστά, εκτός από τον Τατχάγκατα ή έναν μαθητή του Τατχάγκατα. Τότε λοιπόν εσύ, Κατσάνα, πέταξε αυτή τη ζάχαρη είτε σε μέρος χωρίς πράσινη βλάστηση, είτε βύθισέ την σε νερό χωρίς έμβια όντα». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», αφού υποσχέθηκε ο Μπελάτθα Κατσάνα στον Ευλογημένο, βύθισε αυτή τη ζάχαρη σε νερό χωρίς έμβια όντα. Τότε αυτή η ζάχαρη που ρίχτηκε στο νερό έκανε τσιτσίρισμα, έκανε τσιτ-τσιτ, έβγαζε καπνό, έβγαζε πολύ καπνό. Όπως ακριβώς ένα υνί ζεσταμένο όλη την ημέρα που ρίχτηκε στο νερό κάνει τσιτσίρισμα, κάνει τσιτ-τσιτ, βγάζει καπνό, βγάζει πολύ καπνό, ακριβώς έτσι αυτή η ζάχαρη που ρίχτηκε στο νερό έκανε τσιτσίρισμα, έκανε τσιτ-τσιτ, έβγαζε καπνό, έβγαζε πολύ καπνό.

Τότε ο Μπελάτθα Κατσάνα, ταραγμένος, με τις τρίχες του ανασηκωμένες, πήγε εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Στον Μπελάτθα Κατσάνα που καθόταν στο πλάι, ο Ευλογημένος έκανε μια σταδιακή ομιλία, δηλαδή - ομιλία για τη δωρεά, ομιλία για την ηθική, ομιλία για τον ευδαιμονικό κόσμο· φανέρωσε τον κίνδυνο, την ευτέλεια και τη μόλυνση των ηδονών, και το όφελος της απάρνησης. Όταν ο Ευλογημένος κατάλαβε ότι ο Μπελάτθα Κατσάνα είχε εύκαμπτη συνείδηση, μαλακή συνείδηση, συνείδηση απαλλαγμένη από νοητικά εμπόδια, ανυψωμένη συνείδηση, γαλήνια συνείδηση, τότε φανέρωσε τη διδαχή της Διδασκαλίας που είναι ιδιαίτερη στους Βούδες... κ.λπ... ακριβώς έτσι, στον Μπελάτθα Κατσάνα, σε εκείνο ακριβώς το κάθισμα, εγέρθηκε ο οφθαλμός της Διδασκαλίας, χωρίς σκόνη, χωρίς ρύπο - ό,τι έχει τη φύση της έγερσης, όλο αυτό έχει τη φύση της παύσης. Τότε ο Μπελάτθα Κατσάνα, έχοντας δει τη Διδασκαλία, έχοντας επιτύχει τη Διδασκαλία, έχοντας κατανοήσει τη Διδασκαλία, έχοντας βυθιστεί στη Διδασκαλία, έχοντας διαβεί τη σκεπτικιστική αμφιβολία, έχοντας απαλλαγεί από τη σύγχυση, έχοντας επιτύχει αυτοπεποίθηση, μη εξαρτώμενος από άλλους στη διδαχή του Δασκάλου, είπε στον Ευλογημένο: «Θαυμάσιο, σεβάσμιε κύριε. Θαυμάσιο, σεβάσμιε κύριε. Όπως, σεβάσμιε κύριε, κάποιος θα έστηνε όρθιο κάτι που είχε αναποδογυριστεί... κ.λπ... έτσι ακριβώς η Διδασκαλία έχει φανερωθεί από τον Ευλογημένο με πολλούς τρόπους. Εγώ, σεβάσμιε κύριε, καταφεύγω στον Ευλογημένο ως καταφύγιο, και στη Διδασκαλία και στην Κοινότητα των μοναχών. Ας με θεωρεί ο Ευλογημένος λαϊκό ακόλουθο που έχει καταφύγει στο καταφύγιο εφ' όρου ζωής από σήμερα και στο εξής».

Τότε ο Ευλογημένος, περιπλανώμενος σταδιακά, έφτασε στη Ρατζάγκαχα. Εκεί ο Ευλογημένος διέμενε στη Ρατζάγκαχα, στο Άλσος των Μπαμπού, στο καταφύγιο σίτισης σκιούρων. Εκείνη όμως την περίοδο στη Ρατζάγκαχα υπήρχε αφθονία ζάχαρης. Οι μοναχοί - «Η ζάχαρη έχει επιτραπεί από τον Ευλογημένο μόνο για τον ασθενή, όχι για τον υγιή» - έχοντας τύψεις δεν έτρωγαν τη ζάχαρη. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, ζάχαρη για τον ασθενή, ζαχαρόνερο για τον υγιή».

Τέλος της ιστορίας του Μπελαττακατσάνα.

173. Η ιστορία του χωριού Πάταλι

285. Τότε ο Ευλογημένος, αφού διέμενε στη Ρατζάγκαχα όσο επιθυμούσε, αναχώρησε για περιπλάνηση προς το χωριό Πατάλι, μαζί με μια μεγάλη Κοινότητα μοναχών, χίλιους διακόσιους πενήντα μοναχούς. Τότε ο Ευλογημένος, περιπλανώμενος σταδιακά, έφτασε στο χωριό Πατάλι. Οι λαϊκοί ακόλουθοι του χωριού Πατάλι άκουσαν - «Ο Ευλογημένος, λένε, έφτασε στο χωριό Πατάλι». Τότε οι

λαϊκοί ακόλουθοι του χωριού Πατάλι πήγαν εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασαν, απέδωσαν σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισαν στο πλάι. Στους λαϊκούς ακολούθους του χωριού Πατάλι που κάθονταν στο πλάι, ο Ευλογημένος δίδαξε, παρακίνησε, ενθάρρυνε και ευχαρίστησε με μια ομιλία για τη Διδασκαλία. Τότε οι λαϊκοί ακόλουθοι του χωριού Πατάλι, αφού διδάχθηκαν, παρακινήθηκαν, ενθαρρύνθηκαν και ευχαριστήθηκαν από τον Ευλογημένο με μια ομιλία για τη Διδασκαλία, είπαν στον Ευλογημένο: «Ας αποδεχθεί, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος τον ξενώνα μας μαζί με την Κοινότητα των μοναχών». Ο Ευλογημένος αποδέχθηκε με σιωπή. Τότε οι λαϊκοί ακόλουθοι του χωριού Πατάλι, γνωρίζοντας τη συναίνεση του Ευλογημένου, σηκώθηκαν από τη θέση τους, απέδωσαν σεβασμό στον Ευλογημένο, τον περιήλθαν κρατώντας τον στα δεξιά τους και πήγαν εκεί όπου ήταν ο ξενώνας· αφού πλησίασαν, έστρωσαν τον ξενώνα πλήρως στρωμένο, ετοίμασαν τα καθίσματα, τοποθέτησαν τη στάμνα με νερό, άναψαν τη λάμπα με λάδι και πήγαν εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασαν, απέδωσαν σεβασμό στον Ευλογημένο και στάθηκαν στο πλάι. Στεκόμενοι στο πλάι, οι λαϊκοί ακόλουθοι του χωριού Πατάλι είπαν στον Ευλογημένο: «Ο ξενώνας, σεβάσμιε κύριε, είναι πλήρως στρωμένος. Τα καθίσματα είναι ετοιμασμένα. Η στάμνα με νερό έχει τοποθετηθεί. Η λάμπα με λάδι έχει ανάψει. Όποτε τώρα, Σεβάσμιε Κύριε, ο Ευλογημένος θεωρεί ότι είναι η κατάλληλη ώρα».

Τότε ο Ευλογημένος, αφού ντύθηκε και πήρε το κύπελλο και τους χιτώνες του, μαζί με την Κοινότητα των μοναχών πήγε στον ξενώνα· αφού πλησίασε, έπλυνε τα πόδια του, μπήκε στον ξενώνα και κάθισε ακουμπώντας στον μεσαίο στύλο, με το πρόσωπο στραμμένο προς την ανατολή. Και η Κοινότητα των μοναχών, αφού έπλυναν τα πόδια τους, μπήκαν στον ξενώνα και κάθισαν ακουμπώντας στον δυτικό τοίχο, με το πρόσωπο στραμμένο προς την ανατολή, έχοντας τον Ευλογημένο μπροστά τους. Και οι λαϊκοί ακόλουθοι του χωριού Πατάλι, αφού έπλυναν τα πόδια τους, μπήκαν στον ξενώνα και κάθισαν ακουμπώντας στον ανατολικό τοίχο, με το πρόσωπο στραμμένο προς τη δύση, έχοντας τον Ευλογημένο μπροστά τους. Τότε ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στους λαϊκούς ακολούθους του Παταλιγκάμα:

«Οικοδεσπότες, υπάρχουν πέντε κίνδυνοι της αποτυχίας στην ηθική του ανήθικου. Ποια πέντε; Εδώ, οικοδεσπότες, ο ανήθικος, αποτυχημένος στην ηθική, λόγω αμέλειας υφίσταται μεγάλη απώλεια πλούτου. Αυτός είναι ο πρώτος κίνδυνος της αποτυχίας στην ηθική του ανήθικου. Επιπλέον, οικοδεσπότες, του ανήθικου, αποτυχημένου στην ηθική, διαδίδεται κακή φήμη. Αυτός είναι ο δεύτερος κίνδυνος της αποτυχίας στην ηθική του ανήθικου. Επιπλέον, οικοδεσπότες, ο ανήθικος, αποτυχημένος στην ηθική, όποια συνέλευση κι αν πλησιάζει - είτε συνέλευση της πολεμικής κάστας, είτε συνέλευση βραχμάνων, είτε συνέλευση οικοδεσποτών, είτε σύναξη ασκητών - πλησιάζει χωρίς αυτοπεποίθηση, ντροπιασμένος. Αυτός είναι ο τρίτος κίνδυνος της αποτυχίας στην ηθική του ανήθικου. Επιπλέον, οικοδεσπότες, ο ανήθικος, αποτυχημένος στην ηθική, πεθαίνει παραπλανημένος. Αυτός είναι ο τέταρτος κίνδυνος της αποτυχίας στην ηθική του ανήθικου. Επιπλέον, οικοδεσπότες, ο ανήθικος, αποτυχημένος στην ηθική, με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση. Αυτός είναι ο πέμπτος κίνδυνος της αποτυχίας στην ηθική του ανήθικου. Αυτοί, οικοδεσπότες, είναι οι πέντε κίνδυνοι της αποτυχίας στην ηθική του ανήθικου.

«Αυτά είναι τα πέντε οφέλη, οικοδεσπότες, της τελειότητας στην ηθική του ηθικού. Ποια πέντε; Εδώ, οικοδεσπότες, ο ηθικός, τέλειος στην ηθική, λόγω επιμέλειας αποκτά μεγάλο σύνολο πλούτου. Αυτό είναι το πρώτο όφελος της τελειότητας στην ηθική του ηθικού. Επιπλέον, οικοδεσπότες, του ηθικού, τέλειου στην ηθική, διαδίδεται καλή φήμη. Αυτό είναι το δεύτερο όφελος της τελειότητας στην ηθική του ηθικού. Επιπλέον, οικοδεσπότες, ο ηθικός, τέλειος στην ηθική, όποια συνέλευση κι αν πλησιάζει - είτε συνέλευση της πολεμικής κάστας, είτε συνέλευση βραχμάνων, είτε συνέλευση οικοδεσποτών, είτε σύναξη ασκητών - πλησιάζει με αυτοπεποίθηση, χωρίς αμηχανία. Αυτό είναι το τρίτο όφελος της τελειότητας στην ηθική του ηθικού. Επιπλέον, οικοδεσπότες, ο ηθικός, τέλειος στην ηθική, πεθαίνει χωρίς σύγχυση. Αυτό είναι το τέταρτο όφελος της τελειότητας στην ηθική του ηθικού. Επιπλέον, οικοδεσπότες, ο ηθικός, τέλειος στην ηθική, με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο. Αυτό είναι το πέμπτο όφελος της τελειότητας στην ηθική του ηθικού. Αυτά, οικοδεσπότες, είναι τα πέντε οφέλη της τελειότητας στην ηθική του ηθικού».

Τότε ο Ευλογημένος, αφού δίδαξε, παρακίνησε, ενθάρρυνε και ευχαρίστησε τους λαϊκούς ακολούθους του Παταλιγκάμα με μια ομιλία για το Ντάμμα για μεγάλο μέρος της νύχτας, τους αποχαιρέτησε - «Η νύχτα έχει προχωρήσει, οικοδεσπότες· όποτε θεωρείτε ότι είναι η κατάλληλη ώρα». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησαν οι λαϊκοί ακόλουθοι του Παταλιγκάμα στον Ευλογημένο και αφού σηκώθηκαν από τη θέση τους, απέδωσαν σεβασμό στον Ευλογημένο, τον περιήλθαν κρατώντας τον στα δεξιά τους και έφυγαν. Τότε ο Ευλογημένος, λίγο μετά την αναχώρηση των λαϊκών ακολούθων του Παταλιγκάμα, μπήκε στην άδεια οικία.

Τέλος της ιστορίας του χωριού Πάταλι.

174. Η ιστορία του Σουνίντα και του Βασσακάρα

286. Εκείνη την περίοδο ο Σουνίντχα και ο Βασσακάρα, υπουργοί της Μαγκάντα, έχτιζαν μια πόλη στο χωριό Πάταλι για να παρεμποδίσουν τους Βατζτζί. Ο Ευλογημένος, αφού σηκώθηκε κοντά στο χάραμα της αυγής, είδε με τον θείο οφθαλμό, καθαρό, που υπερβαίνει τον ανθρώπινο, πολλές θεότητες να καταλαμβάνουν τοποθεσίες στο χωριό Πάταλι. Σε όποια περιοχή ισχυρές θεότητες με επιρροή καταλάμβαναν τοποθεσίες, εκεί οι νόες ισχυρών βασιλιάδων και υπουργών έκλιναν να χτίσουν κατοικίες. Σε όποια περιοχή μεσαίες θεότητες καταλάμβαναν τοποθεσίες, εκεί οι νόες μεσαίων βασιλιάδων και υπουργών έκλιναν να χτίσουν κατοικίες. Σε όποια περιοχή κατώτερες θεότητες καταλάμβαναν τοποθεσίες, εκεί οι νόες κατώτερων βασιλιάδων και υπουργών έκλιναν να χτίσουν κατοικίες. Τότε ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στον σεβάσμιο Άναντα: «Ποιοι άραγε, Άναντα, χτίζουν πόλη στο χωριό Πάταλι;» «Ο Σουνίντχα και ο Βασσακάρα, σεβάσμιε κύριε, υπουργοί της Μαγκάντα, χτίζουν πόλη στο χωριό Πάταλι για να παρεμποδίσουν τους Βατζτζί». Σαν να είχαν συμβουλευτεί τους θεούς Ταβατίμσα, Άναντα, ακριβώς έτσι ο Σουνίντχα και ο Βασσακάρα, υπουργοί της Μαγκάντα, χτίζουν πόλη στο χωριό Πάταλι για να παρεμποδίσουν τους Βατζτζί. Εδώ εγώ, Άναντα, αφού σηκώθηκα κοντά στο χάραμα της αυγής, είδα με τον θείο οφθαλμό, καθαρό, που υπερβαίνει τον ανθρώπινο, πολλές θεότητες να καταλαμβάνουν τοποθεσίες στο χωριό Πάταλι. Σε όποια περιοχή ισχυρές θεότητες με επιρροή καταλάμβαναν τοποθεσίες, εκεί οι νόες ισχυρών βασιλιάδων και υπουργών έκλιναν να χτίσουν κατοικίες. Σε όποια περιοχή μεσαίες θεότητες

καταλάμβαναν τοποθεσίες, εκεί οι νόες μεσαίων βασιλιάδων και υπουργών έκλιναν να χτίσουν κατοικίες. Σε όποια περιοχή κατώτερες θεότητες καταλάμβαναν τοποθεσίες, εκεί οι νόες κατώτερων βασιλιάδων και υπουργών έκλιναν να χτίσουν κατοικίες. Σε όση έκταση, Άναντα, υπάρχει ευγενής περιοχή, σε όση έκταση υπάρχει εμπορικός δρόμος, αυτή θα είναι η κορυφαία πόλη, η Παταλίπουττα, τόπος ανοίγματος δεμάτων. Της Παταλίπουττα, Άναντα, θα υπάρξουν τρία εμπόδια - από τη φωτιά ή από το νερό ή από εσωτερική διχόνοια.

Τότε ο Σουνίντχα και ο Βασσακάρα, υπουργοί της Μαγκάντα, πήγαν εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασαν, χαιρέτησαν τον Ευλογημένο, και αφού ολοκλήρωσαν την ευγενική και αξιομνημόνευτη συζήτηση, στάθηκαν στο πλάι. Στεκόμενοι στο πλάι, ο Σουνίντχα και ο Βασσακάρα, υπουργοί της Μαγκάντα, είπαν στον Ευλογημένο: «Ας αποδεχθεί ο αξιότιμος Γκόταμα το σημερινό γεύμα μας μαζί με την Κοινότητα των μοναχών». Ο Ευλογημένος αποδέχθηκε με σιωπή. Τότε ο Σουνίντχα και ο Βασσακάρα, υπουργοί της Μαγκάντα, γνωρίζοντας τη συναίνεση του Ευλογημένου, έφυγαν. Τότε ο Σουνίντχα και ο Βασσακάρα, υπουργοί της Μαγκάντα, αφού έβαλαν να ετοιμάσουν εξαίσια στερεά και μαλακή τροφή, ανακοίνωσαν στον Ευλογημένο την κατάλληλη ώρα: «Είναι η ώρα, αγαπητέ Γκόταμα, το γεύμα είναι έτοιμο». Τότε ο Ευλογημένος, αφού ντύθηκε την πρωινή περίοδο της ημέρας και πήρε το κύπελλο και τους χιτώνες του, πήγε εκεί όπου γινόταν η διανομή τροφής του Σουνίντχα και του Βασσακάρα, υπουργών της Μαγκάντα· αφού έφτασε, κάθισε στο προετοιμασμένο κάθισμα μαζί με την Κοινότητα των μοναχών. Τότε ο Σουνίντχα και ο Βασσακάρα, υπουργοί της Μαγκάντα, αφού ικανοποίησαν και περιποιήθηκαν ιδιοχείρως την Κοινότητα των μοναχών με επικεφαλής τον Βούδα με εξαίσια στερεά και μαλακή τροφή, όταν ο Ευλογημένος τελείωσε να τρώει και είχε απομακρύνει το χέρι του από το κύπελλο, κάθισαν στο πλάι. Όταν ο Σουνίντχα και ο Βασσακάρα, υπουργοί της Μαγκάντα, κάθισαν στο πλάι, ο Ευλογημένος έδωσε ευχαριστίες με αυτούς τους στίχους:

«Σε όποια περιοχή εγκαθιστά την κατοικία του ένας σοφός από γέννηση·
αφού τάισει εκεί ηθικούς, συγκρατημένους, αυτούς που ζουν την ιερή ζωή·

«Όποιες θεότητες υπάρχουν εκεί, σε αυτές ας αφιερώσει την προσφορά·
αυτές, όταν χαίρουν ευσέβειας, δείχνουν ευσέβεια, όταν χαίρουν ευλάβειας,
ευλαβούνται αυτόν.

«Γι' αυτό τον συμπονούν, όπως μητέρα τον γιο της που γεννήθηκε από τα
σπλάχνα της·
έναν άνθρωπο που χαίρει τη συμπόνια των θεοτήτων, πάντα βλέπει
ευτυχισμένα πράγματα».

Τότε ο Ευλογημένος, αφού έδωσε ευχαριστίες στον Σουνίντχα και τον Βασσακάρα, υπουργούς της Μαγκάντα, με αυτούς τους στίχους, σηκώθηκε από τη θέση του και έφυγε. Εκείνη την περίοδο ο Σουνίντχα και ο Βασσακάρα, υπουργοί της Μαγκάντα, ακολουθούσαν τον Ευλογημένο από κοντά - «Από όποια πόρτα ο ασκητής Γκόταμα θα βγει σήμερα, εκείνη θα ονομαστεί η πόρτα του Γκόταμα· από όποιο πέρασμα θα διασχίσει τον ποταμό Γάγγη, εκείνο θα ονομαστεί το πέρασμα του Γκόταμα». Τότε η πόρτα από την οποία βγήκε ο Ευλογημένος ονομάστηκε η πόρτα του Γκόταμα. Τότε ο Ευλογημένος πήγε προς τον ποταμό Γάγγη. Εκείνη την περίοδο ο ποταμός Γάγγης

ήταν γεμάτος, γεμάτος μέχρι το χείλος, ώστε να μπορεί να πει ένα κοράκι. Μερικοί άνθρωποι αναζητούσαν πλοίο, άλλοι αναζητούσαν σχεδία, άλλοι έδεναν σκάφη από κλαδιά, επιθυμώντας να πάνε από τη μια όχθη στην άλλη. Ο Ευλογημένος είδε εκείνους τους ανθρώπους, άλλους να αναζητούν πλοίο, άλλους να αναζητούν σχεδία, άλλους να δένουν σκάφη από κλαδιά, επιθυμώντας να πάνε από τη μια όχθη στην άλλη, και αφού τους είδε, όπως ακριβώς ένας δυνατός άνδρας θα άπλωνε το λυγισμένο χέρι του ή θα λύγιζε το απλωμένο χέρι του, ακριβώς έτσι εξαφανίστηκε από την κοντινή όχθη του ποταμού Γάγγη και εμφανίστηκε στην απέναντι όχθη μαζί με την Κοινότητα των μοναχών. Τότε ο Ευλογημένος, κατανοώντας αυτό το νόημα, εκείνη τη στιγμή εξέφρασε αυτόν τον εμπνευσμένο λόγο:

«Αυτοί που διασχίζουν τον ωκεανό, τον ποταμό,
αφού φτιάξουν γέφυρα, αφήνοντας πίσω τα ρηχά νερά·
ο κόσμος δένει σκάφη από κλαδιά,
ενώ οι σοφοί άνθρωποι έχουν ήδη διαβεί».

Τέλος της ιστορίας του Σουνίντα και του Βασσακάρα.

175. Η ομιλία για την αλήθεια στο χωριό Κότι

287. Τότε ο Ευλογημένος πήγε προς το χωριό Κότι. Εκεί ο Ευλογημένος διέμενε στο χωριό Κότι. Εκεί ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Λόγω της μη κατανόησης και της μη διείσδυσης των τεσσάρων ευγενών αληθειών, μοναχοί, έτσι αυτή η μακρά πορεία έχει διανυθεί και περιπλανηθεί, τόσο από εμένα όσο και από εσάς. Ποιων τεσσάρων; Λόγω της μη κατανόησης και της μη διείσδυσης της ευγενούς αλήθειας του υπαρξιακού πόνου, μοναχοί, έτσι αυτή η μακρά πορεία έχει διανυθεί και περιπλανηθεί, τόσο από εμένα όσο και από εσάς. Της ευγενούς αλήθειας της προέλευσης του υπαρξιακού πόνου... κ.λπ... της ευγενούς αλήθειας της παύσης του υπαρξιακού πόνου... κ.λπ... λόγω της μη κατανόησης και της μη διείσδυσης της ευγενούς αλήθειας της πρακτικής που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου, έτσι αυτή η μακρά πορεία έχει διανυθεί και περιπλανηθεί, τόσο από εμένα όσο και από εσάς. Αυτή, μοναχοί, η ευγενής αλήθεια του υπαρξιακού πόνου έχει κατανοηθεί και διεισδυθεί, η ευγενής αλήθεια της προέλευσης του υπαρξιακού πόνου έχει κατανοηθεί και διεισδυθεί, η ευγενής αλήθεια της παύσης του υπαρξιακού πόνου έχει κατανοηθεί και διεισδυθεί, η ευγενής αλήθεια της πρακτικής που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου έχει κατανοηθεί και διεισδυθεί, η επιθυμία για ύπαρξη έχει κοπεί, ο οδηγός προς την ύπαρξη έχει εξαλειφθεί, δεν υπάρχει πλέον επαναγέννηση».

«Λόγω της μη ενόρασης των τεσσάρων ευγενών αληθειών όπως πραγματικά είναι·
περιπλανήθηκε για μακρά πορεία, σε αυτές και σε αυτές τις γεννήσεις.

Αυτές έχουν ενοραθεί, ο οδηγός προς την ύπαρξη έχει ξεριζωθεί·
η ρίζα του υπαρξιακού πόνου έχει κοπεί, δεν υπάρχει πλέον επαναγέννηση».

Τέλος της ομιλίας για την αλήθεια στο χωριό Κότι.

176. Η ιστορία της Αμπαπάλι

288. Η εταίρα Αμπαπάλι άκουσε: «Ο Ευλογημένος, λένε, έφτασε στο χωριό Κότι». Τότε η εταίρα Αμπαπάλι, αφού έξεψε τα εξαίρετα οχήματα και ανέβηκε στο εξαίρετο όχημα, με τα εξαίρετα οχήματα αναχώρησε από τη Βεσάλι για να δει τον Ευλογημένο. Αφού πήγε με το όχημα όσο ήταν δυνατό να πάει με όχημα, κατέβηκε από το όχημα και με τα πόδια πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Την εταίρα Αμπαπάλι που καθόταν στο πλάι, ο Ευλογημένος δίδαξε, παρακίνησε, ενθάρρυνε και ευχαρίστησε με μια ομιλία για το Ντάμμα. Τότε η εταίρα Αμπαπάλι, αφού διδάχθηκε, παρακινήθηκε, ενθαρρύνθηκε και ευχαριστήθηκε από τον Ευλογημένο με μια ομιλία για το Ντάμμα, είπε στον Ευλογημένο: «Ας αποδεχθεί, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος το αυριανό γεύμα μου μαζί με την Κοινότητα των μοναχών». Ο Ευλογημένος αποδέχθηκε με σιωπή. Τότε η εταίρα Αμπαπάλι, γνωρίζοντας τη συναίνεση του Ευλογημένου, σηκώθηκε από τη θέση της, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο, τον περιήλθε κρατώντας τον στα δεξιά της και έφυγε.

Τέλος της ιστορίας της Αμπαπάλι.

177. Η ιστορία των Λίτσαβί

289. Οι Λίτσαβι της Βεσάλι άκουσαν: «Ο Ευλογημένος, λένε, έφτασε στο χωριό Κότι». Τότε οι Λίτσαβι της Βεσάλι, αφού έξεψαν τα εξαίρετα οχήματα και ανέβηκαν στα εξαίρετα οχήματα, με τα εξαίρετα οχήματα αναχώρησαν από τη Βεσάλι για να δουν τον Ευλογημένο. Μερικοί Λίτσαβι ήταν μπλε, με μπλε χρώμα, με μπλε ρούχα, με μπλε στολίδια· μερικοί Λίτσαβι ήταν κίτρινοι, με κίτρινο χρώμα, με κίτρινα ρούχα, με κίτρινα στολίδια· μερικοί Λίτσαβι ήταν κόκκινοι, με κόκκινο χρώμα, με κόκκινα ρούχα, με κόκκινα στολίδια· μερικοί Λίτσαβι ήταν λευκοί, με λευκό χρώμα, με λευκά ρούχα, με λευκά στολίδια. Τότε η εταίρα Αμπαπάλι χτύπησε τους νεαρούς Λίτσαβι ρυμό με ρυμό, ζυγό με ζυγό, τροχό με τροχό, άξονα με άξονα. Τότε εκείνοι οι Λίτσαβι είπαν στην εταίρα Αμπαπάλι: «Γιατί, κυρά Αμπαπάλι, χτύπησες τους νεαρούς Λίτσαβι ρυμό με ρυμό, ζυγό με ζυγό, τροχό με τροχό, άξονα με άξονα;» «Διότι, γιοι κυρίων, η Κοινότητα των μοναχών με επικεφαλής τον Βούδα έχει προσκληθεί από εμένα για αύριο». «Δώσε μας, κυρά Αμπαπάλι, αυτό το γεύμα για εκατό χιλιάδες». «Ακόμη κι αν μου δώσετε, γιοι κυρίων, τη Βεσάλι με την περιοχή της, δεν θα δώσω αυτό το γεύμα». Τότε εκείνοι οι Λίτσαβι κούνησαν τα δάχτυλά τους: «Νικηθήκαμε, πράγματι, αγαπητοί, από τη γυναίκα του μάνγκο, ηττηθήκαμε, πράγματι, αγαπητοί, από τη γυναίκα του μάνγκο». Τότε εκείνοι οι Λίτσαβι πήγαν εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος. Ο Ευλογημένος είδε εκείνους τους Λίτσαβι να έρχονται από μακριά· αφού τους είδε, απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Όσοι μοναχοί, μοναχοί, δεν έχουν δει τους θεούς Ταβατίμσα, κοιτάξτε, μοναχοί, την ακολουθία των Λίτσαβι· παρατηρήστε, μοναχοί, την ακολουθία των Λίτσαβι· συγκρίνετε, μοναχοί, την ακολουθία των Λίτσαβι με την ακολουθία των Ταβατίμσα». Τότε εκείνοι οι Λίτσαβι, αφού πήγαν με το όχημα όσο ήταν δυνατό να πάει με όχημα, κατέβηκαν από το όχημα και με τα πόδια πλησίασαν τον Ευλογημένο· αφού πλησίασαν, απέδωσαν σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισαν στο πλάι. Εκείνους τους Λίτσαβι που κάθονταν στο πλάι, ο Ευλογημένος δίδαξε, παρακίνησε, ενθάρρυνε και ευχαρίστησε με μια ομιλία για το Ντάμμα. Τότε εκείνοι οι Λίτσαβι, αφού διδάχθηκαν, παρακινήθηκαν, ενθαρρύνθηκαν και ευχαριστήθηκαν από τον Ευλογημένο με μια ομιλία για το Ντάμμα, είπαν στον Ευλογημένο: «Ας αποδεχθεί, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος το αυριανό γεύμα μας μαζί με την Κοινότητα των μοναχών». «Έχω ήδη αποδεχθεί, Λίτσαβι, το αυριανό γεύμα της εταίρας Αμπαπάλι».

Τότε εκείνοι οι Λίτσαβι κούνησαν τα δάχτυλά τους: «Νικηθήκαμε, πράγματι, αγαπητοί, από τη γυναίκα του μάνγκο, ηττηθήκαμε, πράγματι, αγαπητοί, από τη γυναίκα του μάνγκο». Τότε εκείνοι οι Λίτσαβι, αφού χάρηκαν και ευχαρίστησαν για τα λόγια του Ευλογημένου, σηκώθηκαν από τη θέση τους, απέδωσαν σεβασμό στον Ευλογημένο, τον περιήλθαν κρατώντας τον στα δεξιά τους και έφυγαν.

Τότε ο Ευλογημένος, αφού διέμεινε στο χωριό Κότι όσο επιθυμούσε, κατευθύνθηκε προς τη Νάτικα. Εκεί ο Ευλογημένος διέμενε στη Νάτικα, στον δημόσιο ξενώνα από τούβλα. Τότε η εταίρα Αμπαπάλι, αφού πέρασε εκείνη η νύχτα, έβαλε να ετοιμάσουν εξάισια στερεά και μαλακή τροφή στο δικό της πάρκο και ανακοίνωσε στον Ευλογημένο την κατάλληλη ώρα - «Είναι η ώρα, Σεβάσμιε Κύριε, το γεύμα είναι έτοιμο». Τότε ο Ευλογημένος, αφού ντύθηκε την πρωινή περίοδο της ημέρας και πήρε το κύπελλο και τους χιτώνες του, πήγε εκεί όπου γινόταν η διανομή τροφής της εταίρας Αμπαπάλι· αφού έφτασε, κάθισε στο προετοιμασμένο κάθισμα μαζί με την Κοινότητα των μοναχών. Τότε η εταίρα Αμπαπάλι, αφού ικανοποίησε και περιποιήθηκε ιδιοχείρως την Κοινότητα των μοναχών με επικεφαλής τον Βούδα με εξάισια στερεά και μαλακή τροφή, όταν ο Ευλογημένος τελείωσε να τρώει και είχε απομακρύνει το χέρι του από το κύπελλο, κάθισε στο πλάι. Καθισμένη στο πλάι, η εταίρα Αμπαπάλι είπε στον Ευλογημένο: «Σεβάσμιε κύριε, δωρίζω αυτό το άλσος μανγκοδέντρων στην Κοινότητα των μοναχών με επικεφαλής τον Βούδα». Ο Ευλογημένος αποδέχθηκε το πάρκο. Τότε ο Ευλογημένος, αφού δίδαξε, παρακίνησε, ενθάρρυνε και ευχαρίστησε την εταίρα Αμπαπάλι με μια ομιλία για το Ντάμμα, σηκώθηκε από τη θέση του και κατευθύνθηκε προς το Μεγάλο Δάσος. Εκεί ο Ευλογημένος διέμενε στη Βεσάλι, στο Μεγάλο Δάσος, στην Αίθουσα με το Αετωματικό Στέγαστρο.

Τέλος της ιστορίας των Λιτσαβί.

Τέλος της ενότητας απαγγελίας των Λιτσαβί, τρίτη.

178. Η ιστορία του στρατηγού Σίχα

290. Εκείνη την περίοδο διάσημοι Λίτσαβι είχαν καθίσει και συγκεντρωθεί στην αίθουσα συνελεύσεων και μιλούσαν με πολλούς τρόπους επαινετικά για τον Βούδα, μιλούσαν επαινετικά για τη Διδασκαλία, μιλούσαν επαινετικά για την Κοινότητα. Εκείνη την περίοδο ο στρατηγός Σίχα, μαθητής των Τζαϊν, καθόταν σε εκείνη τη συνέλευση. Τότε στον στρατηγό Σίχα ήρθε αυτή η σκέψη: «Αναμφίβολα αυτός ο Ευλογημένος πρέπει να είναι ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, αφού αυτοί οι διάσημοι Λίτσαβι έχουν καθίσει και συγκεντρωθεί στην αίθουσα συνελεύσεων και μιλούν με πολλούς τρόπους επαινετικά για τον Βούδα, μιλούν επαινετικά για τη Διδασκαλία, μιλούν επαινετικά για την Κοινότητα. Γιατί να μην πλησιάσω εκείνον τον Ευλογημένο για να τον δω, τον Άξιο, τον Πλήρως Αυτοφωτισμένο;» Τότε ο στρατηγός Σίχα πήγε εκεί όπου ήταν ο Τζαϊν Νατάπουττα· αφού πλησίασε, είπε στον Τζαϊν Νατάπουττα: «Επιθυμώ, σεβάσμιε κύριε, να πλησιάσω τον ασκητή Γκόταμα για να τον δω». «Γιατί εσύ, Σίχα, που είσαι υποστηρικτής της αποτελεσματικότητας της δράσης, θα πλησιάσεις τον ασκητή Γκόταμα, τον υποστηρικτή της αναποτελεσματικότητας των πράξεων, για να τον δεις; Διότι ο ασκητής Γκόταμα, Σίχα, είναι υποστηρικτής της αναποτελεσματικότητας των πράξεων, διδάσκει τη Διδασκαλία για τη μη-πράξη, και με αυτήν εκπαιδεύει τους μαθητές του». Τότε η πρόθεση του στρατηγού Σίχα να πάει να δει τον Ευλογημένο καταλάγιασε. Για

δεύτερη φορά διάσημοι Λίτσαβι είχαν καθίσει και συγκεντρωθεί στην αίθουσα συνελεύσεων και μιλούσαν με πολλούς τρόπους επαινετικά για τον Βούδα, μιλούσαν επαινετικά για τη Διδασκαλία, μιλούσαν επαινετικά για την Κοινότητα. Για δεύτερη φορά στον στρατηγό Σίχα ήρθε αυτή η σκέψη: «Αναμφίβολα αυτός ο Ευλογημένος πρέπει να είναι ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, αφού αυτοί οι διάσημοι Λίτσαβι έχουν καθίσει και συγκεντρωθεί στην αίθουσα συνελεύσεων και μιλούν με πολλούς τρόπους επαινετικά για τον Βούδα, μιλούν επαινετικά για τη Διδασκαλία, μιλούν επαινετικά για την Κοινότητα. Γιατί να μην πλησιάσω εκείνον τον Ευλογημένο για να τον δω, τον Άξιο, τον Πλήρως Αυτοφωτισμένο;» Για δεύτερη φορά ο στρατηγός Σίχα πήγε εκεί όπου ήταν ο Τζαϊν Νατάπουττα· αφού πλησίασε, είπε στον Τζαϊν Νατάπουττα: «Επιθυμώ, σεβάσμιε κύριε, να πλησιάσω τον ασκητή Γκόταμα για να τον δω». «Γιατί εσύ, Σίχα, που είσαι υποστηρικτής της αποτελεσματικότητας της δράσης, θα πλησιάσεις τον ασκητή Γκόταμα, τον υποστηρικτή της αναποτελεσματικότητας των πράξεων, για να τον δεις; Διότι ο ασκητής Γκόταμα, Σίχα, είναι υποστηρικτής της αναποτελεσματικότητας των πράξεων, διδάσκει τη Διδασκαλία για τη μη-πράξη, και με αυτήν εκπαιδεύει τους μαθητές του». Για δεύτερη φορά η πρόθεση του στρατηγού Σίχα να πάει να δει τον Ευλογημένο καταλάγιασε. Για τρίτη φορά διάσημοι Λίτσαβι είχαν καθίσει και συγκεντρωθεί στην αίθουσα συνελεύσεων και μιλούσαν με πολλούς τρόπους επαινετικά για τον Βούδα, μιλούσαν επαινετικά για τη Διδασκαλία, μιλούσαν επαινετικά για την Κοινότητα. Για τρίτη φορά στον στρατηγό Σίχα ήρθε αυτή η σκέψη: «Αναμφίβολα αυτός ο Ευλογημένος πρέπει να είναι ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, αφού αυτοί οι διάσημοι Λίτσαβι έχουν καθίσει και συγκεντρωθεί στην αίθουσα συνελεύσεων και μιλούν με πολλούς τρόπους επαινετικά για τον Βούδα, μιλούν επαινετικά για τη Διδασκαλία, μιλούν επαινετικά για την Κοινότητα. Τι θα μου κάνουν αυτοί οι Τζαϊν, είτε τους ρωτήσω είτε δεν τους ρωτήσω; Γιατί να μην πλησιάσω εκείνον τον Ευλογημένο για να τον δω, τον Άξιο, τον Πλήρως Αυτοφωτισμένο, χωρίς να ρωτήσω τους Τζαϊν;»

Τότε ο στρατηγός Σίχα με πεντακόσια άρματα αναχώρησε από τη Βεσάλι το μεσημέρι για να δει τον Ευλογημένο. Αφού πήγε με το όχημα όσο ήταν δυνατό να πάει με όχημα, κατέβηκε από το όχημα και με τα πόδια πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο στρατηγός Σίχα είπε στον Ευλογημένο: «Έχω ακούσει αυτό, σεβάσμιε κύριε: 'ο ασκητής Γκόταμα είναι υποστηρικτής της αναποτελεσματικότητας των πράξεων, διδάσκει τη Διδασκαλία για τη μη-πράξη, και με αυτήν εκπαιδεύει τους μαθητές του'. Εκείνοι, σεβάσμιε κύριε, που είπαν έτσι: 'ο ασκητής Γκόταμα είναι υποστηρικτής της αναποτελεσματικότητας των πράξεων, διδάσκει τη Διδασκαλία για τη μη-πράξη, και με αυτήν εκπαιδεύει τους μαθητές του'. Μήπως αυτοί, σεβάσμιε κύριε, λένε αυτό που έχει πει ο Ευλογημένος, και δεν συκοφαντούν τον Ευλογημένο με ψέματα, και εξηγούν σύμφωνα με τη Διδασκαλία, και καμία εύλογη επίκριση δεν οδηγεί σε αξιόμεμπτη θέση; Διότι εμείς, σεβάσμιε κύριε, δεν επιθυμούμε να συκοφαντήσουμε τον Ευλογημένο».

291. «Υπάρχει, Σίχα, μια μέθοδος με την οποία κάποιος μιλώντας σωστά θα έλεγε - 'ο ασκητής Γκόταμα είναι υποστηρικτής της αναποτελεσματικότητας των πράξεων, διδάσκει τη Διδασκαλία για τη μη-πράξη, και με αυτήν εκπαιδεύει τους μαθητές του'. Υπάρχει, Σίχα, μια μέθοδος με την οποία κάποιος μιλώντας σωστά θα έλεγε - 'ο ασκητής Γκόταμα είναι υποστηρικτής της αποτελεσματικότητας της δράσης,

διδάσκει τη Διδασκαλία για την πράξη, και με αυτήν εκπαιδεύει τους μαθητές του'. Υπάρχει, Σίχα, μια μέθοδος με την οποία κάποιος μιλώντας σωστά θα έλεγε - 'ο ασκητής Γκόταμα διδάσκει την εκμηδένιση, διδάσκει τη Διδασκαλία για την εκμηδένιση, και με αυτήν εκπαιδεύει τους μαθητές του'. Υπάρχει, Σίχα, μια μέθοδος με την οποία κάποιος μιλώντας σωστά θα έλεγε - 'ο ασκητής Γκόταμα αποστρέφεται, διδάσκει τη Διδασκαλία για την αποστροφή, και με αυτήν εκπαιδεύει τους μαθητές του'. Υπάρχει, Σίχα, μια μέθοδος με την οποία κάποιος μιλώντας σωστά θα έλεγε - 'ο ασκητής Γκόταμα είναι απομακρυντής, διδάσκει τη Διδασκαλία για την απομάκρυνση, και με αυτήν εκπαιδεύει τους μαθητές του'. Υπάρχει, Σίχα, μια μέθοδος με την οποία κάποιος μιλώντας σωστά θα έλεγε - 'ο ασκητής Γκόταμα είναι αυστηρός ασκητής, διδάσκει τη Διδασκαλία για τον αυστηρό ασκητισμό, και με αυτήν εκπαιδεύει τους μαθητές του'. Υπάρχει, Σίχα, μια μέθοδος με την οποία κάποιος μιλώντας σωστά θα έλεγε - 'ο ασκητής Γκόταμα είναι χωρίς μήτρα, διδάσκει τη Διδασκαλία για την απουσία μήτρας, και με αυτήν εκπαιδεύει τους μαθητές του'. Υπάρχει, Σίχα, μια μέθοδος με την οποία κάποιος μιλώντας σωστά θα έλεγε - 'ο ασκητής Γκόταμα είναι παρηγορημένος, διδάσκει τη Διδασκαλία για τον καθησυχασμό, και με αυτήν εκπαιδεύει τους μαθητές του'.

292. Και ποια, Σίχα, είναι η μέθοδος με την οποία κάποιος μιλώντας σωστά θα έλεγε - ο ασκητής Γκόταμα είναι υποστηρικτής της αναποτελεσματικότητας των πράξεων, διδάσκει τη Διδασκαλία για τη μη-πράξη, και με αυτήν εκπαιδεύει τους μαθητές του; Διότι εγώ, Σίχα, διδάσκω τη μη-πράξη της κακής σωματικής συμπεριφοράς, της κακής λεκτικής συμπεριφοράς, της κακής νοητικής συμπεριφοράς· διδάσκω τη μη-πράξη των πολλών ειδών κακών φαύλων νοητικών καταστάσεων. Αυτή, Σίχα, είναι η μέθοδος με την οποία κάποιος μιλώντας σωστά θα έλεγε - 'ο ασκητής Γκόταμα είναι υποστηρικτής της αναποτελεσματικότητας των πράξεων, διδάσκει τη Διδασκαλία για τη μη-πράξη, και με αυτήν εκπαιδεύει τους μαθητές του'.

Και ποια, Σίχα, είναι η μέθοδος με την οποία κάποιος μιλώντας σωστά θα έλεγε - ο ασκητής Γκόταμα είναι υποστηρικτής της αποτελεσματικότητας της δράσης, διδάσκει τη Διδασκαλία για την πράξη, και με αυτήν εκπαιδεύει τους μαθητές του; Διότι εγώ, Σίχα, διδάσκω την πράξη της καλής σωματικής συμπεριφοράς, της καλής λεκτικής συμπεριφοράς, της καλής νοητικής συμπεριφοράς· διδάσκω την πράξη των πολλών ειδών καλών νοητικών καταστάσεων. Αυτή, Σίχα, είναι η μέθοδος με την οποία κάποιος μιλώντας σωστά θα έλεγε - ο ασκητής Γκόταμα είναι υποστηρικτής της αποτελεσματικότητας της δράσης, διδάσκει τη Διδασκαλία για την πράξη, και με αυτήν εκπαιδεύει τους μαθητές του.

Και ποια, Σίχα, είναι η μέθοδος με την οποία κάποιος μιλώντας σωστά θα έλεγε - ο ασκητής Γκόταμα διδάσκει την εκμηδένιση, διδάσκει τη Διδασκαλία για την εκμηδένιση, και με αυτήν εκπαιδεύει τους μαθητές του; Διότι εγώ, Σίχα, διδάσκω την εκμηδένιση της λαγνείας, του μίσους και της αυταπάτης· διδάσκω την εκμηδένιση των πολλών ειδών κακών φαύλων νοητικών καταστάσεων. Αυτή, Σίχα, είναι η μέθοδος με την οποία κάποιος μιλώντας σωστά θα έλεγε - 'ο ασκητής Γκόταμα διδάσκει την εκμηδένιση, διδάσκει τη Διδασκαλία για την εκμηδένιση, και με αυτήν εκπαιδεύει τους μαθητές του'.

Και ποια, Σίχα, είναι η μέθοδος με την οποία κάποιος μιλώντας σωστά θα έλεγε - ο ασκητής Γκόταμα αποστρέφεται, διδάσκει τη Διδασκαλία για την αποστροφή, και με αυτήν εκπαιδεύει τους μαθητές του; Διότι εγώ, Σίχα, αποστρέφομαι την κακή

σωματική συμπεριφορά, την κακή λεκτική συμπεριφορά, την κακή νοητική συμπεριφορά· αποστρέφωμαι την επίτευξη των πολλών ειδών κακών φαύλων νοητικών καταστάσεων. Αυτή, Σίχα, είναι η μέθοδος με την οποία κάποιος μιλώντας σωστά θα έλεγε - 'ο ασκητής Γκόταμα αποστρέφεται, διδάσκει τη Διδασκαλία για την αποστροφή, και με αυτήν εκπαιδεύει τους μαθητές του'.

Και ποια, Σίχα, είναι η μέθοδος με την οποία κάποιος μιλώντας σωστά θα έλεγε -ο ασκητής Γκόταμα είναι απομακρυντής, διδάσκει τη Διδασκαλία για την απομάκρυνση, και με αυτήν εκπαιδεύει τους μαθητές του; Διότι εγώ, Σίχα, διδάσκω τη Διδασκαλία για την απομάκρυνση της λαγνείας, του μίσους και της αυταπάτης· διδάσκω τη Διδασκαλία για την απομάκρυνση των πολλών ειδών κακών φαύλων νοητικών καταστάσεων. Αυτή, Σίχα, είναι η μέθοδος με την οποία κάποιος μιλώντας σωστά θα έλεγε - 'ο ασκητής Γκόταμα είναι απομακρυντής, διδάσκει τη Διδασκαλία για την απομάκρυνση, και με αυτήν εκπαιδεύει τους μαθητές του'.

Και ποια, Σίχα, είναι η μέθοδος με την οποία κάποιος μιλώντας σωστά θα έλεγε -ο ασκητής Γκόταμα είναι αυστηρός ασκητής, διδάσκει τη Διδασκαλία για τον αυστηρό ασκητισμό, και με αυτήν εκπαιδεύει τους μαθητές του; Εγώ, Σίχα, λέω ότι οι κακές φαύλες νοητικές καταστάσεις προκαλούν τύψη - η κακή σωματική συμπεριφορά, η κακή λεκτική συμπεριφορά, η κακή νοητική συμπεριφορά. Αυτόν, Σίχα, του οποίου οι κακές φαύλες νοητικές καταστάσεις που προκαλούν τύψη έχουν εγκαταλειφθεί, η ρίζα τους έχει κοπεί, έχουν γίνει σαν κορμός φοίνικα, έχουν οδηγηθεί στην εξαφάνιση, έχουν τη φύση της μη-έγερσης στο μέλλον, αυτόν εγώ τον αποκαλώ αυστηρό ασκητή. Του Τατχάγκατα, Σίχα, οι κακές φαύλες νοητικές καταστάσεις που προκαλούν τύψη έχουν εγκαταλειφθεί, η ρίζα τους έχει κοπεί, έχουν γίνει σαν κορμός φοίνικα, έχουν οδηγηθεί στην εξαφάνιση, έχουν τη φύση της μη-έγερσης στο μέλλον. Αυτή, Σίχα, είναι η μέθοδος με την οποία κάποιος μιλώντας σωστά θα έλεγε «ο ασκητής Γκόταμα είναι αυστηρός ασκητής, διδάσκει τη Διδασκαλία για τον αυστηρό ασκητισμό, και με αυτήν εκπαιδεύει τους μαθητές του».

Και ποια, Σίχα, είναι η μέθοδος με την οποία κάποιος μιλώντας σωστά θα έλεγε -ο ασκητής Γκόταμα είναι χωρίς μήτρα, διδάσκει τη Διδασκαλία για την απουσία μήτρας, και με αυτήν εκπαιδεύει τους μαθητές του; Αυτόν, Σίχα, του οποίου η κατάκλιση στη μήτρα στο μέλλον και η επαναγέννηση έχουν εγκαταλειφθεί, η ρίζα τους έχει κοπεί, έχουν γίνει σαν κορμός φοίνικα, έχουν οδηγηθεί στην εξαφάνιση, έχουν τη φύση της μη-έγερσης στο μέλλον, αυτόν εγώ τον αποκαλώ χωρίς μήτρα. Του Τατχάγκατα, Σίχα, η κατάκλιση στη μήτρα στο μέλλον και η επαναγέννηση έχουν εγκαταλειφθεί, η ρίζα τους έχει κοπεί, έχουν γίνει σαν κορμός φοίνικα, έχουν οδηγηθεί στην εξαφάνιση, έχουν τη φύση της μη-έγερσης στο μέλλον. Αυτή, Σίχα, είναι η μέθοδος με την οποία κάποιος μιλώντας σωστά θα έλεγε - 'ο ασκητής Γκόταμα είναι χωρίς μήτρα, διδάσκει τη Διδασκαλία για την απουσία μήτρας, και με αυτήν εκπαιδεύει τους μαθητές του'.

Και ποια, Σίχα, είναι η μέθοδος με την οποία κάποιος μιλώντας σωστά θα έλεγε -ο ασκητής Γκόταμα είναι παρηγορημένος, διδάσκει τη Διδασκαλία για τον καθησυχασμό, και με αυτήν εκπαιδεύει τους μαθητές του; Διότι εγώ, Σίχα, είμαι παρηγορημένος με την υπέρτατη ανακούφιση, διδάσκω τη Διδασκαλία για την ανακούφιση, και με αυτήν εκπαιδεύω τους μαθητές. Αυτή, Σίχα, είναι η μέθοδος με την οποία κάποιος μιλώντας σωστά θα έλεγε - ο ασκητής Γκόταμα είναι παρηγορημένος, διδάσκει τη Διδασκαλία για τον καθησυχασμό, και με αυτήν

εκπαιδεύει τους μαθητές του.

293. Όταν αυτό ειπώθηκε, ο στρατηγός Σίχα είπε στον Ευλογημένο: «Θαυμάσιο, σεβάσμιε κύριε... κ.λπ... Ας με θεωρεί ο Ευλογημένος λαϊκό ακόλουθο που έχει καταφύγει στο καταφύγιο εφ' όρου ζωής από σήμερα και στο εξής». «Κάνε προσεκτική εξέταση, Σίχα· η προσεκτική εξέταση είναι καλή για γνωστούς ανθρώπους σαν εσένα». «Με αυτό, σεβάσμιε κύριε, είμαι ακόμη περισσότερο ευχαριστημένος και χαρούμενος με τον Ευλογημένο, που ο Ευλογημένος μου είπε έτσι: 'Κάνε προσεκτική εξέταση, Σίχα· η προσεκτική εξέταση είναι καλή για γνωστούς ανθρώπους σαν εσένα'. Διότι εμένα, σεβάσμιε κύριε, οι αλλόδοξοι, αν αποκτούσαν έναν μαθητή, θα σήκωναν σημαία σε ολόκληρη τη Βεσάλι: 'Ο στρατηγός Σίχα έγινε μαθητής μας'. Και όμως ο Ευλογημένος μου είπε έτσι: 'Κάνε προσεκτική εξέταση, Σίχα· η προσεκτική εξέταση είναι καλή για γνωστούς ανθρώπους σαν εσένα'. Εγώ, σεβάσμιε κύριε, για δεύτερη φορά καταφεύγω στον Ευλογημένο ως καταφύγιο, και στη Διδασκαλία και στην Κοινότητα των μοναχών. Ας με θεωρεί ο Ευλογημένος λαϊκό ακόλουθο που έχει καταφύγει στο καταφύγιο εφ' όρου ζωής από σήμερα και στο εξής». «Για πολύ καιρό, Σίχα, η οικογένειά σου ήταν σαν πηγάδι για τους Τζαϊν, ώστε να θεωρείς ότι πρέπει να δίνεται τροφή σε αυτούς που έρχονται». «Με αυτό, σεβάσμιε κύριε, είμαι ακόμη περισσότερο ευχαριστημένος και χαρούμενος με τον Ευλογημένο, που ο Ευλογημένος μου είπε έτσι: 'Για πολύ καιρό, Σίχα, η οικογένειά σου ήταν σαν πηγάδι για τους Τζαϊν, ώστε να θεωρείς ότι πρέπει να δίνεται τροφή σε αυτούς που έρχονται'. Έχω ακούσει αυτό, σεβάσμιε κύριε, ο ασκητής Γκόταμα λέει έτσι: 'Μόνο σε μένα πρέπει να δίνεται δωρεά, δεν πρέπει να δίνεται δωρεά σε άλλους· μόνο στους δικούς μου μαθητές πρέπει να δίνεται δωρεά, δεν πρέπει να δίνεται δωρεά στους μαθητές άλλων· μόνο αυτό που δίνεται σε μένα έχει μεγάλο καρπό, αυτό που δίνεται σε άλλους δεν έχει μεγάλο καρπό· μόνο αυτό που δίνεται στους δικούς μου μαθητές έχει μεγάλο καρπό, αυτό που δίνεται στους μαθητές άλλων δεν έχει μεγάλο καρπό'. Και όμως ο Ευλογημένος με παρακινεί να δίνω δωρεές ακόμη και στους Τζαϊν. Αλλά, σεβάσμιε κύριε, εμείς θα γνωρίζουμε την κατάλληλη ώρα για αυτό. Εγώ, σεβάσμιε κύριε, για τρίτη φορά καταφεύγω στον Ευλογημένο ως καταφύγιο, και στη Διδασκαλία και στην Κοινότητα των μοναχών. Ας με θεωρεί ο Ευλογημένος λαϊκό ακόλουθο που έχει καταφύγει στο καταφύγιο εφ' όρου ζωής από σήμερα και στο εξής».

Τότε ο Ευλογημένος έκανε στον στρατηγό Σίχα μια σταδιακή ομιλία, δηλαδή -ομιλία για τη δωρεά... κ.λπ... μη εξαρτώμενος από άλλους στη διδαχή του Δασκάλου, είπε στον Ευλογημένο: «Ας αποδεχθεί, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος το αυριανό γεύμα μου μαζί με την Κοινότητα των μοναχών». Ο Ευλογημένος αποδέχθηκε με σιωπή. Τότε ο στρατηγός Σίχα, γνωρίζοντας τη συναίνεση του Ευλογημένου, σηκώθηκε από τη θέση του, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο, τον περιήλθε κρατώντας τον στα δεξιά του και έφυγε.

294. Τότε ο στρατηγός Σίχα διέταξε κάποιον άνθρωπο: «Πήγαινε, φίλε, βρες διαθέσιμο κρέας». Τότε ο στρατηγός Σίχα, αφού πέρασε εκείνη η νύχτα, έβαλε να ετοιμάσουν εξαίσια στερεά και μαλακή τροφή και ανακοίνωσε στον Ευλογημένο την κατάλληλη ώρα: «Είναι η ώρα, Σεβάσμιε Κύριε, το γεύμα είναι έτοιμο». Τότε ο Ευλογημένος, αφού ντύθηκε το πρωί και πήρε το κύπελλο και τους χιτώνες του, πήγε στην κατοικία του στρατηγού Σίχα· αφού έφτασε, κάθισε στο προετοιμασμένο κάθισμα μαζί με την Κοινότητα των μοναχών.

Εκείνη την περίοδο αρκετοί Τζαΐν στη Βεσάλι, από δρόμο σε δρόμο, από σταυροδρόμι σε σταυροδρόμι, κλαίγανε με τα χέρια τους υψωμένα - «Σήμερα ο στρατηγός Σίχα, αφού έσφαξε ένα μεγάλο ζώο, ετοίμασε γεύμα για τον ασκητή Γκόταμα· αυτό ο ασκητής Γκόταμα εν γνώσει του τρώει κρέας ειδικά παρασκευασμένο για αυτόν, εξαρτώμενο από αυτή την πράξη». Τότε κάποιος άνθρωπος πλησίασε τον στρατηγό Σίχα· αφού πλησίασε, ανέφερε ψιθυριστά στο αυτί του στρατηγού Σίχα: «Ας γνωρίζει η Μεγαλειότητά σας, σεβάσμιε κύριε! Αυτοί οι αρκετοί Τζαΐν στη Βεσάλι, από δρόμο σε δρόμο, από σταυροδρόμι σε σταυροδρόμι, κλαίνε με τα χέρια τους υψωμένα: 'Σήμερα ο στρατηγός Σίχα, αφού έσφαξε ένα μεγάλο ζώο, ετοίμασε γεύμα για τον ασκητή Γκόταμα· αυτό ο ασκητής Γκόταμα εν γνώσει του τρώει κρέας ειδικά παρασκευασμένο για αυτόν, εξαρτώμενο από αυτή την πράξη'». «Αρκετά, κύριε· για πολύ καιρό αυτοί οι σεβάσμιοι επιθυμούν να κατηγορήσουν τον Βούδα, επιθυμούν να κατηγορήσουν τη Διδασκαλία, επιθυμούν να κατηγορήσουν την Κοινότητα· και αυτοί οι σεβάσμιοι δεν κουράζονται να συκοφαντούν εκείνον τον Ευλογημένο με ανυπόστατα, κούφια, ψευδή, αναληθή πράγματα· και εμείς ούτε για χάρη της ζωής μας δεν θα αφαιρούσαμε σκόπιμα τη ζωή ενός έμβιου όντος». Τότε ο στρατηγός Σίχα, αφού ικανοποίησε και περιποιήθηκε ιδιοχείρως την Κοινότητα των μοναχών με επικεφαλής τον Βούδα με εξαίσια στερεά και μαλακή τροφή, όταν ο Ευλογημένος τελείωσε να τρώει και είχε απομακρύνει το χέρι του από το κύπελλο, κάθισε στο πλάι. Τον στρατηγό Σίχα που καθόταν στο πλάι, ο Ευλογημένος, αφού δίδαξε, παρακίνησε, ενθάρρυνε και ευχαρίστησε με μια ομιλία για τη Διδασκαλία, σηκώθηκε από τη θέση του και έφυγε. Τότε ο Ευλογημένος, με αυτήν την αφορμή, με αυτήν την περίπτωση, αφού έκανε μια ομιλία σχετική με τη Διδασκαλία, απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Δεν πρέπει, μοναχοί, να καταναλώνεται κρέας γνωρίζοντας ότι είναι ειδικά παρασκευασμένο. Όποιος καταναλώσει, παράπτωμα ανάρμοστης πράξης. Επιτρέπω, μοναχοί, τριπλά καθαρό ψάρι και κρέας -που δεν έχει ιδωθεί, δεν έχει ακουστεί, δεν έχει υποπτευθεί».

Τέλος της ιστορίας του στρατηγού Σίχα.

179. Η έγκριση του χώρου για τα επιτρεπτά

295. Εκείνη την περίοδο η Βεσάλι είχε αφθονία τροφής, με καλές σοδειές, με εύκολα προσφερόμενη τροφή, εύκολο να συντηρηθεί κανείς με ζητιανιά και διαρκή προσπάθεια. Τότε στον Ευλογημένο, που είχε μεταβεί σε ιδιωτικό χώρο και ήταν σε απομόνωση, εγέρθηκε αυτός ο αναλογισμός στο νου: «Αυτά που επιτράπηκαν από εμένα στους μοναχούς σε περίοδο λιμού, με κακές σοδειές, με δύσκολα προσφερόμενη τροφή - αυτό που αποθηκεύτηκε μέσα, μαγειρεύτηκε μέσα, μαγειρεύτηκε από τον ίδιο, αυτό που πάρθηκε και λήφθηκε, αυτό που φέρθηκε από εκεί, αυτό που λήφθηκε πριν το γεύμα, αυτό που βρίσκεται στο δάσος, αυτό που βρίσκεται σε λιμνούλα - άραγε ακόμα και σήμερα αυτά τα καταναλώνουν οι μοναχοί;» Τότε ο Ευλογημένος, την απογευματινή περίοδο της ημέρας, αφού βγήκε από την απομόνωση, απευθύνθηκε στον σεβάσμιο Άναντα: «Αυτά που επιτράπηκαν από εμένα, Άναντα, στους μοναχούς σε περίοδο λιμού, με κακές σοδειές, με δύσκολα προσφερόμενη τροφή - αυτό που αποθηκεύτηκε μέσα, μαγειρεύτηκε μέσα, μαγειρεύτηκε από τον ίδιο, αυτό που πάρθηκε και λήφθηκε, αυτό που φέρθηκε από εκεί, αυτό που λήφθηκε πριν το γεύμα, αυτό που βρίσκεται στο δάσος, αυτό που βρίσκεται σε λιμνούλα - άραγε ακόμα και σήμερα αυτά τα καταναλώνουν οι μοναχοί;» «Τα καταναλώνουν, Ευλογημένε». Τότε ο Ευλογημένος, με αυτήν την

αφορμή, με αυτήν την περίσταση, αφού έκανε μια ομιλία σχετική με τη Διδασκαλία, απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Αυτά που επιτράπηκαν από εμένα, μοναχοί, στους μοναχούς σε περίοδο λιμού, με κακές σοδειές, με δύσκολα προσφερόμενη τροφή - αυτό που αποθηκεύτηκε μέσα, μαγειρεύτηκε μέσα, μαγειρεύτηκε από τον ίδιο, αυτό που πάρθηκε και λήφθηκε, αυτό που φέρθηκε από εκεί, αυτό που λήφθηκε πριν το γεύμα, αυτό που βρίσκεται στο δάσος, αυτό που βρίσκεται σε λιμνούλα - αυτά εγώ από σήμερα και στο εξής τα απορρίπτω. Δεν πρέπει, μοναχοί, να καταναλώνεται αυτό που αποθηκεύτηκε μέσα, μαγειρεύτηκε μέσα, μαγειρεύτηκε από τον ίδιο, αυτό που πάρθηκε και λήφθηκε. Όποιος καταναλώσει, παράπτωμα ανάρμοστης πράξης. Και δεν πρέπει, μοναχοί, αυτό που φέρθηκε από εκεί, αυτό που λήφθηκε πριν το γεύμα, αυτό που βρίσκεται στο δάσος, αυτό που βρίσκεται σε λιμνούλα, να καταναλώνεται από κάποιον που τελείωσε να τρώει και ικανοποιήθηκε ως μη περίσσειμα. Όποιος καταναλώσει, πρέπει να αντιμετωπιστεί σύμφωνα με τον κανόνα».

Εκείνη την περίοδο οι κάτοικοι της υπαίθρου, αφού φόρτωσαν σε κάρα πολύ αλάτι, λάδι, ρύζι και στερεά τροφή, αφού έκαναν κύκλο με τα κάρα στο πρόπυλο έξω από το μοναστήρι, έμεναν εκεί - με τη σκέψη: «Όταν έρθει η σειρά μας, τότε θα ετοιμάσουμε γεύμα». Και μεγάλο σύννεφο είχε σηκωθεί. Τότε εκείνοι οι άνθρωποι πήγαν εκεί όπου ήταν ο σεβάσμιος Άναντα· αφού πλησίασαν, είπαν στον σεβάσμιο Άναντα: «Εδώ, σεβάσμιε Άναντα, πολύ αλάτι, λάδι, ρύζι και στερεά τροφή είναι φορτωμένα στα κάρα και στέκονται, και μεγάλο σύννεφο έχει σηκωθεί· πώς άραγε, σεβάσμιε Άναντα, πρέπει να προχωρήσουμε;» Τότε ο σεβάσμιος Άναντα ανακοίνωσε αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Τότε λοιπόν, Άναντα, η Κοινότητα αφού εγκρίνει ένα κοντινό μοναστήρι ως μέρος για ό,τι είναι επιτρεπτό, ας αποθηκεύσει εκεί, ό,τι επιθυμεί η Κοινότητα - μοναστήρι ή μισοσκεπασμένη κατοικία ή μέγαρο ή ανώγι ή σπηλιά. Και έτσι λοιπόν, μοναχοί, πρέπει να διοριστούν. Ένας έμπειρος και ικανός μοναχός πρέπει να ενημερώσει την Κοινότητα:

«Ας με ακούσει, σεβάσμιε κύριε, η Κοινότητα. Αν είναι η κατάλληλη στιγμή για την Κοινότητα, η Κοινότητα ας εγκρίνει το τάδε μοναστήρι ως μέρος για ό,τι είναι επιτρεπτό. Αυτή είναι η πρόταση.

«Ας με ακούσει, σεβάσμιε κύριε, η Κοινότητα. Η Κοινότητα εγκρίνει το τάδε μοναστήρι ως μέρος για ό,τι είναι επιτρεπτό. Όποιος σεβάσμιος αποδέχεται την έγκριση του τάδε μοναστηριού ως μέρους για ό,τι είναι επιτρεπτό, αυτός ας σιωπήσει· όποιος δεν αποδέχεται, αυτός ας μιλήσει.

«Εγκρίθηκε από την Κοινότητα το τάδε μοναστήρι ως μέρος για ό,τι είναι επιτρεπτό. Η Κοινότητα αποδέχεται· για αυτό σιωπούν· έτσι αυτό το θυμάμαι».

Εκείνη όμως την περίοδο οι άνθρωποι εκεί ακριβώς στο εγκεκριμένο μέρος για ό,τι είναι επιτρεπτό μαγείρευαν χυλούς ρυζιού, μαγείρευαν γεύματα, ετοιμάζαν καρυκεύματα φακής, κοπάνιζαν κρέατα, έσχιζαν ξύλα. Άκουσε ο Ευλογημένος, αφού σηκώθηκε κοντά στο χάραμα της αυγής τη νύχτα, δυνατό θόρυβο, μεγάλο θόρυβο, θόρυβο σαν κρωγμό κοράκων, και αφού άκουσε, απευθύνθηκε στον σεβάσμιο Άναντα: «Τι είναι αυτός ο δυνατός θόρυβος, ο μεγάλος θόρυβος, ο θόρυβος σαν κρωγμός κοράκων, Άναντα;» «Τώρα, σεβάσμιε κύριε, οι άνθρωποι εκεί ακριβώς στο εγκεκριμένο μέρος για ό,τι είναι επιτρεπτό μαγειρεύουν χυλούς ρυζιού, μαγειρεύουν γεύματα, ετοιμάζουν καρυκεύματα φακής, κοπανίζουν κρέατα, σχίζουν ξύλα. Αυτός είναι, Ευλογημένε, ο δυνατός θόρυβος, ο μεγάλος θόρυβος, ο θόρυβος σαν κρωγμός

κοράκων». Τότε ο Ευλογημένος, με αυτήν την αφορμή, με αυτήν την περίπτωση, αφού έκανε μια ομιλία σχετική με τη Διδασκαλία, απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Δεν πρέπει, μοναχοί, να χρησιμοποιείται εγκεκριμένο μέρος για ό,τι είναι επιτρεπτό. Όποιος καταναλώσει, παράπτωμα ανάρμοστης πράξης. Επιτρέπω, μοναχοί, τρία είδη μερών για ό,τι είναι επιτρεπτό: αυτό που οριοθετείται από σταγόνες δροσιάς, αυτό που οριοθετείται από αγελάδες που κάθονται, αυτό του οικοδεσπότη».

Εκείνη όμως την περίοδο ο σεβάσμιος Γιάσότζα ήταν άρρωστος. Για το όφελός του έφερναν φάρμακα. Αυτά οι μοναχοί τα αποθήκευαν έξω. Και αρουραίοι τα έτρωγαν, και κλέφτες τα έπαιρναν. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. Επιτρέπω, μοναχοί, να χρησιμοποιείται εγκεκριμένο μέρος για ό,τι είναι επιτρεπτό. Επιτρέπω, μοναχοί, τέσσερα είδη μερών για ό,τι είναι επιτρεπτό: αυτό που οριοθετείται από σταγόνες δροσιάς, αυτό που οριοθετείται από αγελάδες που κάθονται, αυτό του οικοδεσπότη, αυτό της έγκρισης».

Τέλος της έγκρισης του χώρου για τα επιτρεπτά.

Τέλος της ενότητας απαγγελίας του Σίχα, τέταρτη.

180. Η ιστορία του οικοδεσπότη Μέντακα

296. Εκείνη την περίοδο στην πόλη Μπαντίγια διέμενε ο οικοδεσπότης Μεντάκα. Αυτός είχε τέτοια δύναμη υπερφυσικών ικανοτήτων - αφού έλουε το κεφάλι του και αφού έκανε να σκουπιστεί η αποθήκη σιτηρών, καθόταν έξω από την πόρτα, και από τον ουρανό ρεύμα σιτηρών έπεφτε και γέμιζε την αποθήκη σιτηρών. Η σύζυγός του είχε τέτοια δύναμη υπερφυσικών ικανοτήτων - αφού καθόταν κοντά σε ένα μόνο κατσαρολάκι ενός αλχάκα και ένα δοχείο καρυκεύματος φακής, σέρβιρε γεύμα στους δούλους, εργάτες και υπηρέτες· αυτό δεν εξαντλούνταν μέχρι να σηκωθεί αυτή. Ο γιος του είχε τέτοια δύναμη υπερφυσικών ικανοτήτων - αφού έπαιρνε μόνο μία τσάντα με χίλια νομίσματα, έδινε στους δούλους, εργάτες και υπηρέτες τον εξαμηνιαίο μισθό· αυτό δεν εξαντλούνταν μέχρι να φύγει από τα χέρια του. Η νύφη του είχε τέτοια δύναμη υπερφυσικών ικανοτήτων - αφού καθόταν κοντά σε ένα μόνο καλάθι τεσσάρων ντόνα, έδινε στους δούλους, εργάτες και υπηρέτες την εξαμηνιαία τροφή· αυτό δεν εξαντλούνταν μέχρι να σηκωθεί αυτή. Ο δούλος του είχε τέτοια δύναμη υπερφυσικών ικανοτήτων - καθώς όργωνε με ένα άροτρο, επτά αυλάκια σχηματίζονταν.

Ο βασιλιάς της Μαγκάντα Σενίγια Μπιμπισάρα άκουσε: «Στο βασίλειό μας λοιπόν, στην πόλη Μπαντίγια, διαμένει ο οικοδεσπότης Μεντάκα. Αυτός έχει τέτοια δύναμη υπερφυσικών ικανοτήτων - αφού έλουε το κεφάλι του και αφού έκανε να σκουπιστεί η αποθήκη σιτηρών, καθόταν έξω από την πόρτα, και από τον ουρανό ρεύμα σιτηρών έπεφτε και γέμιζε την αποθήκη σιτηρών. Η σύζυγός του έχει τέτοια δύναμη υπερφυσικών ικανοτήτων - αφού καθόταν κοντά σε ένα μόνο κατσαρολάκι ενός αλχάκα και ένα δοχείο καρυκεύματος φακής, σέρβιρε γεύμα στους δούλους, εργάτες και υπηρέτες· αυτό δεν εξαντλούνταν μέχρι να σηκωθεί αυτή. Ο γιος του έχει τέτοια δύναμη υπερφυσικών ικανοτήτων - αφού έπαιρνε μόνο μία τσάντα με χίλια νομίσματα, έδινε στους δούλους, εργάτες και υπηρέτες τον εξαμηνιαίο μισθό· αυτό δεν εξαντλούνταν μέχρι να φύγει από τα χέρια του. Η νύφη του έχει τέτοια δύναμη υπερφυσικών ικανοτήτων - αφού καθόταν κοντά σε ένα μόνο καλάθι τεσσάρων ντόνα, έδινε στους δούλους, εργάτες και υπηρέτες την εξαμηνιαία τροφή· αυτό δεν

εξαντλούνταν μέχρι να σηκωθεί αυτή. Ο δούλος του έχει τέτοια δύναμη υπερφυσικών ικανοτήτων - καθώς οργώνει με ένα άροτρο, επτά αυλάκια σχηματίζονται». Τότε ο βασιλιάς της Μαγκάντα Σενίγια Μπιμπισάρα απευθύνθηκε σε κάποιον γενικό υπουργό: «Στο βασίλειό μας λοιπόν, φίλε, στην πόλη Μπαντίγια, διαμένει ο οικοδεσπότης Μεντάκα. Αυτός έχει τέτοια δύναμη υπερφυσικών ικανοτήτων - αφού έλουε το κεφάλι του και αφού έκανε να σκουπιστεί η αποθήκη σιτηρών, καθόταν έξω από την πόρτα, και από τον ουρανό ρεύμα σιτηρών έπεφτε και γέμιζε την αποθήκη σιτηρών. Της συζύγου... κ.λπ... του γιου... της νύφης... ο δούλος του έχει τέτοια δύναμη υπερφυσικών ικανοτήτων, καθώς οργώνει με ένα άροτρο, επτά αυλάκια σχηματίζονται. Πήγαινε, φίλε, μάθε. Όπως εγώ ο ίδιος τον είδα, έτσι και εσύ θα τον δεις».

297. «Ναι, μεγαλειότατε», αφού υποσχέθηκε εκείνος ο υπουργός στον βασιλιά της Μαγκάντα Σενίγια Μπιμπισάρα, κατευθύνθηκε με τον στρατό τεσσάρων σωμάτων προς τη Μπαντίγια. Σταδιακά πήγε στη Μπαντίγια, εκεί όπου ήταν ο οικοδεσπότης Μεντάκα· αφού πλησίασε, είπε στον οικοδεσπότη Μεντάκα: «Εγώ πράγματι, οικοδεσπότη, διατάχθηκα από τον βασιλιά: 'Στο βασίλειό μας λοιπόν, φίλε, στην πόλη Μπαντίγια, διαμένει ο οικοδεσπότης Μεντάκα. Αυτός έχει τέτοια δύναμη υπερφυσικών ικανοτήτων, αφού λούσει το κεφάλι του... κ.λπ... της συζύγου... του γιου... της νύφης... ο δούλος του έχει τέτοια δύναμη υπερφυσικών ικανοτήτων, καθώς οργώνει με ένα άροτρο, επτά αυλάκια σχηματίζονται'. Πήγαινε, φίλε, μάθε. Όπως εγώ ο ίδιος τον είδα, έτσι και εσύ θα τον δεις». Θα δούμε, οικοδεσπότη, τη δύναμη υπερφυσικών ικανοτήτων σου». Τότε ο οικοδεσπότης Μεντάκα, αφού έλουσε το κεφάλι του και αφού έκανε να σκουπιστεί η αποθήκη σιτηρών, κάθισε έξω από την πόρτα· από τον ουρανό ρεύμα σιτηρών έπεσε και γέμισε την αποθήκη σιτηρών. «Είδαμε, οικοδεσπότη, τη δύναμη υπερφυσικών ικανοτήτων σου. Θα δούμε τη δύναμη υπερφυσικών ικανοτήτων της συζύγου σου». Τότε ο οικοδεσπότης Μεντάκα διέταξε τη σύζυγό του: «Τότε λοιπόν σέρβιρε τον στρατό τεσσάρων σωμάτων με γεύμα». Τότε η σύζυγος του οικοδεσπότη Μεντάκα, αφού κάθισε κοντά σε ένα μόνο κατσαρολάκι ενός αλχάκα και ένα δοχείο καρυκεύματος φακής, σέρβιρε τον στρατό τεσσάρων σωμάτων με γεύμα· αυτό δεν εξαντλούνταν μέχρι να σηκωθεί αυτή. «Είδαμε, οικοδεσπότη, και της συζύγου σου τη δύναμη υπερφυσικών ικανοτήτων. Θα δούμε τη δύναμη υπερφυσικών ικανοτήτων του γιου σου». Τότε ο οικοδεσπότης Μεντάκα διέταξε τον γιο του: «Τότε λοιπόν δώσε στον στρατό τεσσάρων σωμάτων τον εξαμηνιαίο μισθό». Τότε ο γιος του οικοδεσπότη Μεντάκα, αφού πήρε μόνο μία τσάντα με χίλια νομίσματα, έδωσε στον στρατό τεσσάρων σωμάτων τον εξαμηνιαίο μισθό· αυτό δεν εξαντλούνταν μέχρι να φύγει από τα χέρια του. «Είδαμε, οικοδεσπότη, και του γιου σου τη δύναμη υπερφυσικών ικανοτήτων. Θα δούμε τη δύναμη υπερφυσικών ικανοτήτων της νύφης σου». Τότε ο οικοδεσπότης Μεντάκα διέταξε τη νύφη του: «Τότε λοιπόν δώσε στον στρατό τεσσάρων σωμάτων την εξαμηνιαία τροφή». Τότε η νύφη του οικοδεσπότη Μεντάκα, αφού κάθισε κοντά σε ένα μόνο καλάθι τεσσάρων ντόνα, έδωσε στον στρατό τεσσάρων σωμάτων την εξαμηνιαία τροφή· αυτό δεν εξαντλούνταν μέχρι να σηκωθεί αυτή. «Είδαμε, οικοδεσπότη, και της νύφης σου τη δύναμη υπερφυσικών ικανοτήτων. Θα δούμε τη δύναμη υπερφυσικών ικανοτήτων του δούλου σου». «Η δύναμη υπερφυσικών ικανοτήτων του δούλου μου, κύριε, πρέπει να ιδωθεί στο χωράφι». «Αρκετά, οικοδεσπότη, είδαμε και του δούλου σου τη δύναμη υπερφυσικών ικανοτήτων». Τότε εκείνος ο υπουργός με τον στρατό τεσσάρων σωμάτων επέστρεψε πάλι στη

Ρατζάγκαχα. Πήγε εκεί όπου ήταν ο βασιλιάς της Μαγκάντα Σενίγια Μπιμπισάρα· αφού πλησίασε, ανακοίνωσε αυτό το θέμα στον βασιλιά της Μαγκάντα Σενίγια Μπιμπισάρα.

298. Τότε ο Ευλογημένος, αφού διέμεινε στη Βεσάλι όσο επιθυμούσε, αναχώρησε για περιπλάνηση προς τη Μπαντίγια, μαζί με μια μεγάλη Κοινότητα μοναχών, χίλιους διακόσιους πενήντα μοναχούς. Τότε ο Ευλογημένος, περιπλανώμενος σταδιακά, έφτασε στη Μπαντίγια. Εκεί ο Ευλογημένος διέμενε στη Μπαντίγια, στο δάσος Τζάτι. Άκουσε ο οικοδεσπότης Μεντάκα - «Ο ασκητής Γκόταμα, γιος των Σάκουα, που αναχώρησε από την οικογένεια των Σάκουα, έφτασε στη Μπαντίγια και διαμένει στη Μπαντίγια, στο δάσος Τζάτι. Και για αυτόν τον Ευλογημένο Γκόταμα έχει διαδοθεί αυτή η καλή φήμη: 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος είναι ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, ο τέλειος στην αληθινή γνώση και στην καλή συμπεριφορά, ο Καλότυχος, ο γνώστης του κόσμου, ο ανυπέρβλητος οδηγός των ανθρώπων που πρέπει να εκπαιδευτούν, ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. Αυτός, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση αυτόν τον κόσμο μαζί με τους θεούς, τον Μάρα, τον Βράχμα, αυτή τη γενιά μαζί με τους ασκητές και τους βραχμάνους, μαζί με τους θεούς και τους ανθρώπους, τον διακηρύσσει. Αυτός διδάσκει τη Διδασκαλία που είναι καλή στην αρχή, καλή στη μέση, καλή στο τέλος, με νόημα και φρασεολογία, και φανερώνει την άγια ζωή ολοκληρωμένη και αγνή. Είναι πράγματι καλό να δει κανείς τέτοιους Άξιους». Τότε ο οικοδεσπότης Μεντάκα, αφού έξεψε τα εξάιρετα οχήματα και ανέβηκε στο εξάιρετο όχημα, με τα εξάιρετα οχήματα αναχώρησε από τη Μπαντίγια για να δει τον Ευλογημένο. Αρκετοί αιρετικοί είδαν τον οικοδεσπότη Μεντάκα να έρχεται από μακριά· αφού τον είδαν, είπαν στον οικοδεσπότη Μεντάκα: «Πού πηγαίνεις, οικοδεσπότη;» «Πηγαίνω, σεβάσμιε κύριε, να δω τον Ευλογημένο, τον ασκητή Γκόταμα». «Γιατί εσύ, οικοδεσπότη, που είσαι υποστηρικτής της αποτελεσματικότητας της δράσης, θα πλησιάσεις τον ασκητή Γκόταμα, τον υποστηρικτή της αναποτελεσματικότητας των πράξεων, για να τον δεις; Διότι ο ασκητής Γκόταμα, οικοδεσπότη, είναι υποστηρικτής της αναποτελεσματικότητας των πράξεων, διδάσκει τη Διδασκαλία για τη μη-πράξη, και με αυτήν εκπαιδεύει τους μαθητές του». Τότε στον οικοδεσπότη Μεντάκα ήρθε αυτή η σκέψη: «Αναμφίβολα αυτός ο Ευλογημένος πρέπει να είναι ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, αφού αυτοί οι αιρετικοί φθονούν». Αφού πήγε με το όχημα όσο ήταν δυνατό να πάει με όχημα, κατέβηκε από το όχημα και με τα πόδια πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Στον οικοδεσπότη Μεντάκα που καθόταν στο πλάι, ο Ευλογημένος έκανε μια σταδιακή ομιλία, δηλαδή - ομιλία για τη δωρεά... κ.λπ... μη εξαρτώμενος από άλλους στη διδαχή του Δασκάλου, είπε στον Ευλογημένο: «Θαυμάσιο, σεβάσμιε κύριε... κ.λπ... Ας με θεωρεί ο Ευλογημένος λαϊκό ακόλουθο που έχει καταφύγει στο καταφύγιο εφ' όρου ζωής από σήμερα και στο εξής. Και ας αποδεχθεί, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος το αυριανό γεύμα μου μαζί με την Κοινότητα των μοναχών». Ο Ευλογημένος αποδέχθηκε με σιωπή. Τότε ο οικοδεσπότης Μεντάκα, γνωρίζοντας τη συναίνεση του Ευλογημένου, σηκώθηκε από τη θέση του, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο, τον περιήλθε κρατώντας τον στα δεξιά του και έφυγε.

Τότε ο οικοδεσπότης Μεντάκα, αφού πέρασε εκείνη η νύχτα, έβαλε να ετοιμάσουν εξάισια στερεά και μαλακή τροφή και ανακοίνωσε στον Ευλογημένο την κατάλληλη ώρα: «Είναι η ώρα, Σεβάσμιε Κύριε, το γεύμα είναι έτοιμο». Τότε ο Ευλογημένος,

αφού ντύθηκε την πρωινή περίοδο της ημέρας και πήρε το κύπελλο και τους χιτώνες του, πήγε στην κατοικία του οικοδεσπότη Μεντάκα· αφού έφτασε, κάθισε στο προετοιμασμένο κάθισμα μαζί με την Κοινότητα των μοναχών. Τότε η σύζυγος και ο γιος και η νύφη και ο δούλος του οικοδεσπότη Μεντάκα πήγαν εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασαν, απέδωσαν σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισαν στο πλάι. Σε αυτούς ο Ευλογημένος έκανε μια σταδιακή ομιλία, δηλαδή -ομιλία για τη δωρεά... κ.λπ... μη εξαρτώμενοι από άλλους στη διδασχά του Δασκάλου, είπαν στον Ευλογημένο: «Θαυμάσιο, σεβάσμιε κύριε... κ.λπ... Εμείς, σεβάσμιε κύριε, καταφεύγουμε στον Ευλογημένο ως καταφύγιο και στη Διδασκαλία και στην Κοινότητα των μοναχών. Ας μας θεωρεί ο Ευλογημένος λαϊκούς ακολούθους που έχουν καταφύγει στο καταφύγιο εφ' όρου ζωής από σήμερα και στο εξής». Τότε ο οικοδεσπότης Μεντάκα, αφού ικανοποίησε και περιποιήθηκε ιδιοχείρως την Κοινότητα των μοναχών με επικεφαλής τον Βούδα με εξαίσια στερεά και μαλακή τροφή, όταν ο Ευλογημένος τελείωσε να τρώει και είχε απομακρύνει το χέρι του από το κύπελλο, κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο οικοδεσπότης Μεντάκα είπε στον Ευλογημένο: «Όσο, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος διαμένει στη Μπαντίγια, τόσο εγώ θα παρέχω τακτικό γεύμα στην Κοινότητα των μοναχών με επικεφαλής τον Βούδα». Τότε ο Ευλογημένος, αφού δίδαξε, παρακίνησε, ενθάρρυνε και ευχαρίστησε τον οικοδεσπότη Μεντάκα με μια ομιλία για τη Διδασκαλία, σηκώθηκε από τη θέση του και έφυγε.

Τέλος της ιστορίας του οικοδεσπότη Μεντάκα.

181. Η έγκριση των πέντε γαλακτοκομικών προϊόντων και των λοιπών

299. Τότε ο Ευλογημένος, αφού διέμεινε στη Μπαντίγια όσο επιθυμούσε, χωρίς άδεια από τον οικοδεσπότη Μεντάκα, αναχώρησε για περιπλάνηση προς την Ανγκουτταράπα, μαζί με μια μεγάλη Κοινότητα μοναχών, χίλιους διακόσιους πενήντα μοναχούς. Άκουσε ο οικοδεσπότης Μεντάκα - «Ο Ευλογημένος, λένε, αναχώρησε για περιπλάνηση προς την Ανγκουτταράπα, μαζί με μια μεγάλη Κοινότητα μοναχών, χίλιους διακόσιους πενήντα μοναχούς». Τότε ο οικοδεσπότης Μεντάκα διέταξε τους δούλους και τους εργάτες: «Τότε λοιπόν, φίλοι, αφού φορτώσετε σε κάρα πολύ αλάτι, λάδι, ρύζι και στερεά τροφή, ελάτε· και ας έρθουν χίλιοι διακόσιοι πενήντα βοσκοί και χίλιες διακόσιες πενήντα αγελάδες· όπου θα δούμε τον Ευλογημένο, εκεί θα τον φιλοξενήσουμε με φρέσκο γάλα». Τότε ο οικοδεσπότης Μεντάκα συνάντησε τον Ευλογημένο στη μέση του δρόμου, στην έρημο. Τότε ο οικοδεσπότης Μεντάκα πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και στάθηκε στο πλάι. Καθώς στεκόταν στο πλάι, ο οικοδεσπότης Μεντάκα είπε στον Ευλογημένο: «Ας αποδεχθεί, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος το αυριανό γεύμα μου μαζί με την Κοινότητα των μοναχών». Ο Ευλογημένος αποδέχθηκε με σιωπή. Τότε ο οικοδεσπότης Μεντάκα, γνωρίζοντας τη συναίνεση του Ευλογημένου, αφού απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο, τον περιήλθε κρατώντας τον στα δεξιά του και έφυγε.

Τότε ο οικοδεσπότης Μεντάκα, αφού πέρασε εκείνη η νύχτα, έβαλε να ετοιμάσουν εξαίσια στερεά και μαλακή τροφή και ανακοίνωσε στον Ευλογημένο την κατάλληλη ώρα: «Είναι η ώρα, Σεβάσμιε Κύριε, το γεύμα είναι έτοιμο». Τότε ο Ευλογημένος, αφού ντύθηκε την πρωινή περίοδο της ημέρας και πήρε το κύπελλο και τους χιτώνες του, πήγε εκεί όπου γινόταν η διανομή τροφής του οικοδεσπότη Μεντάκα· αφού έφτασε, κάθισε στο προετοιμασμένο κάθισμα μαζί με την Κοινότητα των μοναχών.

Τότε ο οικοδεσπότης Μεντάκα διέταξε τους χίλιους διακόσιους πενήντα βοσκούς: «Τότε λοιπόν, φίλοι, αφού πάρετε από μία αγελάδα ο καθένας, σταθείτε κοντά σε κάθε μοναχό· θα τους φιλοξενήσουμε με φρέσκο γάλα». Τότε ο οικοδεσπότης Μεντάκα ιδιοχειρώς ικανοποίησε και περιποιήθηκε την Κοινότητα των μοναχών με επικεφαλής τον Βούδα με εξαίσια στερεά και μαλακή τροφή, και με φρέσκο γάλα. Οι μοναχοί, έχοντας τύψεις, δεν δέχονταν το γάλα. «Δεχτείτε, μοναχοί, καταναλώστε». Τότε ο οικοδεσπότης Μεντάκα, αφού ικανοποίησε και περιποιήθηκε ιδιοχειρώς την Κοινότητα των μοναχών με επικεφαλής τον Βούδα με εξαίσια στερεά και μαλακή τροφή και με φρέσκο γάλα, όταν ο Ευλογημένος τελείωσε να τρώει και είχε απομακρύνει το χέρι του από το κύπελλο, κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο οικοδεσπότης Μεντάκα είπε στον Ευλογημένο: «Υπάρχουν, σεβάσμιε κύριε, δρόμοι ερημικοί, χωρίς νερό, χωρίς τροφή, δεν είναι εύκολο να τους διασχίσει κανείς χωρίς εφόδια. Καλό θα ήταν, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος να επιτρέψει εφόδια στους μοναχούς». Τότε ο Ευλογημένος, αφού δίδαξε, παρακίνησε, ενθάρρυνε και ευχαρίστησε τον οικοδεσπότη Μεντάκα με μια ομιλία για τη Διδασκαλία, σηκώθηκε από τη θέση του και έφυγε. Τότε ο Ευλογημένος, με αυτήν την αφορμή, με αυτήν την περίπτωση, αφού έκανε μια ομιλία σχετική με τη Διδασκαλία, απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Επιτρέπω, μοναχοί, πέντε γαλακτοκομικά προϊόντα -γάλα, γιαούρτι, τυρόγαλα, βούτυρο, βουτυρέλαιο. Υπάρχουν, μοναχοί, δρόμοι ερημικοί, χωρίς νερό, χωρίς τροφή, δεν είναι εύκολο να τους διασχίσει κανείς χωρίς εφόδια. Επιτρέπω, μοναχοί, να αναζητείτε εφόδια· ρύζι από αυτόν που χρειάζεται ρύζι, φασόλια μουνγκ από αυτόν που χρειάζεται φασόλια μουνγκ, φασόλια μάσα από αυτόν που χρειάζεται φασόλια μάσα, αλάτι από αυτόν που χρειάζεται αλάτι, ζάχαρη από αυτόν που χρειάζεται ζάχαρη, λάδι από αυτόν που χρειάζεται λάδι, βουτυρέλαιο από αυτόν που χρειάζεται βουτυρέλαιο. Υπάρχουν, μοναχοί, άνθρωποι με πίστη και πεποίθηση· αυτοί καταθέτουν χρήματα στα χέρια των διαχειριστών των νομικά επιτρεπτών πραγμάτων - 'Με αυτά δώστε στον κύριο ό,τι είναι επιτρεπτό'. Επιτρέπω, μοναχοί, να αποδέχεστε ό,τι είναι επιτρεπτό από αυτά· δεν λέω όμως, μοναχοί, ότι με κανέναν τρόπο ο χρυσός και το ασήμι πρέπει να γίνονται αποδεκτά ή να αναζητούνται».

Τέλος της έγκρισης των πέντε γαλακτοκομικών προϊόντων και των λοιπών.

182. Η ιστορία του ασκητή με πλεγμένα μαλλιά Κενίγια

300. Τότε ο Ευλογημένος, περιπλανώμενος σταδιακά, έφτασε στην Άπανα. Άκουσε ο ασκητής με πλεγμένα μαλλιά Κενίγια - «Ο ασκητής Γκόταμα, γιος των Σάκυα, που αναχώρησε από την οικογένεια των Σάκυα, έφτασε στην Άπανα· και για αυτόν τον αξιότιμο Γκόταμα έχει διαδοθεί αυτή η καλή φήμη... κ.λπ... Είναι πράγματι καλό να δει κανείς τέτοιους Άξιους». Τότε στον ασκητή με πλεγμένα μαλλιά Κενίγια ήρθε αυτή η σκέψη: «Τι άραγε θα μπορούσα να στείλω στον ασκητή Γκόταμα;» Τότε στον ασκητή με πλεγμένα μαλλιά Κενίγια ήρθε αυτή η σκέψη: «Ακόμη και εκείνοι που ήταν οι αρχαίοι σοφοί των βραχμάνων, οι δημιουργοί των ιερών κειμένων, οι μεταδότες των ιερών κειμένων, των οποίων τα αρχαία ιερά εδάφια οι βραχμάνοι σήμερα ψάλλουν, απαγγέλλουν και έχουν συγκεντρώσει, τα επαναλαμβάνουν ψάλλοντας, τα επαναλαμβάνουν απαγγέλλοντας, επαναλαμβάνουν αυτά που ειπώθηκαν, διδάσκουν αυτά που διδάχθηκαν, δηλαδή - ο Ατθάκα, ο Βάμακα, ο Βαμαδέβα, ο Βεσσάμιττα, ο Γιαματάγκι, ο Ανγκίρασα, ο Μπαρναντβάτζα, ο Βασέτθα, ο Κάσσαπα, ο Μπάγκου - που απείχαν από το φαγητό τη νύχτα, που απείχαν από το φαγητό σε ακατάλληλη ώρα, αυτοί συναίνεσαν σε τέτοιου είδους ροφήματα. Και ο ασκητής Γκόταμα απέχει από το

φαγητό τη νύχτα, απέχει από το φαγητό σε ακατάλληλη ώρα· αξίζει και ο ασκητής Γκόταμα να συναινέσει σε τέτοιου είδους ροφήματα»· αφού έβαλε να ετοιμάσουν άφθονο ρόφημα και το έβαλε να το κρατήσουν σε καλάθια, πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, χαιρέτησε τον Ευλογημένο· αφού ολοκλήρωσε την ευγενική και αξιομνημόνευτη συζήτηση, στάθηκε στο πλάι. Καθώς στεκόταν στο πλάι, ο ασκητής με πλεγμένα μαλλιά Κενίγια είπε στον Ευλογημένο: «Ας δεχθεί ο αξιότιμος Γκόταμα το ρόφημά μου». «Τότε λοιπόν, Κενίγια, δώσε το στους μοναχούς». Τότε ο ασκητής με πλεγμένα μαλλιά Κενίγια δίνει στους μοναχούς. Οι μοναχοί, έχοντας τύψεις, δεν δέχονταν. «Δεχτείτε, μοναχοί, καταναλώστε». Τότε ο ασκητής με πλεγμένα μαλλιά Κενίγια, αφού ικανοποίησε και περιποιήθηκε ιδιοχείρως την Κοινότητα των μοναχών με επικεφαλής τον Βούδα με άφθονα ροφήματα, όταν ο Ευλογημένος έπλυνε τα χέρια του και είχε απομακρύνει το χέρι του από το κύπελλο, κάθισε στο πλάι. Τον ασκητή με πλεγμένα μαλλιά Κενίγια που καθόταν στο πλάι, ο Ευλογημένος δίδαξε, παρακίνησε, ενθάρρυνε και ευχαρίστησε με μια ομιλία για το Ντάμμα. Τότε ο ασκητής με πλεγμένα μαλλιά Κενίγια, αφού διδάχθηκε, παρακινήθηκε, ενθαρρύνθηκε και ευχαριστήθηκε από τον Ευλογημένο με μια ομιλία για το Ντάμμα, είπε στον Ευλογημένο: «Ας αποδεχθεί ο αξιότιμος Γκόταμα το αυριανό γεύμα μου μαζί με την Κοινότητα των μοναχών». «Μεγάλη, Κενίγια, είναι η Κοινότητα μοναχών, χίλιοι διακόσιοι πενήντα μοναχοί, και εσύ έχεις πίστη στους βραχμάνους». Για δεύτερη φορά ο ασκητής με πλεγμένα μαλλιά Κενίγια είπε στον Ευλογημένο: «Αν και, αγαπητέ Γκόταμα, μεγάλη είναι η Κοινότητα μοναχών, χίλιοι διακόσιοι πενήντα μοναχοί, και εγώ έχω πίστη στους βραχμάνους, ας αποδεχθεί ο αξιότιμος Γκόταμα το αυριανό γεύμα μου μαζί με την Κοινότητα των μοναχών». «Μεγάλη, Κενίγια, είναι η Κοινότητα μοναχών, χίλιοι διακόσιοι πενήντα μοναχοί, και εσύ έχεις πίστη στους βραχμάνους». Για τρίτη φορά ο ασκητής με πλεγμένα μαλλιά Κενίγια είπε στον Ευλογημένο: «Αν και, αγαπητέ Γκόταμα, μεγάλη είναι η Κοινότητα μοναχών, χίλιοι διακόσιοι πενήντα μοναχοί, και εγώ έχω πίστη στους βραχμάνους, ας αποδεχθεί ο αξιότιμος Γκόταμα το αυριανό γεύμα μου μαζί με την Κοινότητα των μοναχών». Ο Ευλογημένος αποδέχθηκε με σιωπή. Τότε ο ασκητής με πλεγμένα μαλλιά Κενίγια, γνωρίζοντας τη συναίνεση του Ευλογημένου, σηκώθηκε από τη θέση του και έφυγε. Τότε ο Ευλογημένος, με αυτήν την αφορμή, με αυτήν την περίπτωση, αφού έκανε μια ομιλία σχετική με τη Διδασκαλία, απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Επιτρέπω, μοναχοί, οκτώ ροφήματα - ρόφημα μάνγκο, ρόφημα τζάμπου, ρόφημα κόκα, ρόφημα μόκα, ρόφημα μαντούκα, ρόφημα σταφυλιού, ρόφημα λωτού, ρόφημα φαρουσάκα. Επιτρέπω, μοναχοί, κάθε χυμό φρούτων εκτός από χυμό καρπών δημητριακών. Επιτρέπω, μοναχοί, κάθε χυμό φύλλων εκτός από χυμό λαχανικών. Επιτρέπω, μοναχοί, κάθε χυμό λουλουδιών εκτός από χυμό λουλουδιού μαντούκα. Επιτρέπω, μοναχοί, χυμό ζαχαροκάλαμου».

Τότε ο ασκητής με πλεγμένα μαλλιά Κενίγια, αφού πέρασε εκείνη η νύχτα, έβαλε να ετοιμάσουν εξαίσια στερεά και μαλακή τροφή στο δικό του ερημητήριο και ανακοίνωσε στον Ευλογημένο την κατάλληλη ώρα - «Είναι η ώρα, αγαπητέ Γκόταμα, το γεύμα είναι έτοιμο». Τότε ο Ευλογημένος, αφού ντύθηκε το πρωί και πήρε το κύπελλο και τους χιτώνες του, πήγε στο ερημητήριο του ασκητή με πλεγμένα μαλλιά Κενίγια· αφού έφτασε, κάθισε στο προετοιμασμένο κάθισμα μαζί με την Κοινότητα των μοναχών. Τότε ο ασκητής με πλεγμένα μαλλιά Κενίγια, αφού ικανοποίησε και περιποιήθηκε ιδιοχείρως την Κοινότητα των μοναχών με επικεφαλής τον Βούδα με εξαίσια στερεά και μαλακή τροφή, όταν ο Ευλογημένος τελείωσε να τρώει και είχε

απομακρύνει το χέρι του από το κύπελλο, κάθισε στο πλάι. Τον ασκητή με πλεγμένα μαλλιά Κενίγια που καθόταν στο πλάι, ο Ευλογημένος έδωσε ευχαριστίες με αυτούς τους στίχους:

«Οι θυσίες έχουν ως κύριο την προσφορά στη φωτιά, η Σαβίττι είναι η κύρια των μέτρων·

ο βασιλιάς είναι ο κύριος των ανθρώπων, ο ωκεανός είναι ο κύριος των ποταμών.

Η σελήνη είναι η κύρια των αστεριών, ο ήλιος είναι ο κύριος αυτών που λάμπουν·

για εκείνους που επιθυμούν αξιέπαινη πράξη, η Κοινότητα πράγματι είναι η κύρια αυτών που θυσιάζουν».

Τότε ο Ευλογημένος, αφού έδωσε ευχαριστίες στον ασκητή με πλεγμένα μαλλιά Κενίγια με αυτούς τους στίχους, σηκώθηκε από τη θέση του και έφυγε.

Τέλος της ιστορίας του ασκητή με πλεγμένα μαλλιά Κενίγια.

183. Η ιστορία του Ρότζα του Μάλλα

301. Τότε ο Ευλογημένος, αφού διέμεινε στην Άπανα όσο επιθυμούσε, αναχώρησε για περιπλάνηση προς την Κουσινάρα, μαζί με μια μεγάλη Κοινότητα μοναχών, χίλιους διακόσιους πενήντα μοναχούς. Οι Μάλλα της Κοσινάρα άκουσαν - «Ο Ευλογημένος, λένε, έρχεται στην Κουσινάρα μαζί με μια μεγάλη Κοινότητα μοναχών, χίλιους διακόσιους πενήντα μοναχούς». Αυτοί έκαναν συμφωνία - «Όποιος δεν κάνει υποδοχή στον Ευλογημένο, θα έχει πρόστιμο πεντακόσια». Εκείνη την περίοδο ο Ρότζα ο Μάλλα ήταν φίλος του σεβάσμιου Άναντα. Τότε ο Ευλογημένος, περιπλανώμενος σταδιακά, έφτασε στην Κουσινάρα. Τότε οι Μάλλα της Κοσινάρα έκαναν υποδοχή στον Ευλογημένο. Τότε ο Ρότζα ο Μάλλα, αφού έκανε υποδοχή στον Ευλογημένο, πήγε εκεί όπου ήταν ο σεβάσμιος Άναντα· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον σεβάσμιο Άναντα και στάθηκε στο πλάι. Στον Ρότζα τον Μάλλα που στεκόταν στο πλάι, ο σεβάσμιος Άναντα είπε αυτό - «Αυτό είναι θαυμάσιο για σένα, φίλε Ρότζα, που έκανες υποδοχή στον Ευλογημένο». «Δεν ήρθα, σεβάσμιε Άναντα, από σεβασμό στον Βούδα ή τη Διδασκαλία ή την Κοινότητα· αλλά οι συγγενείς έκαναν συμφωνία - 'Όποιος δεν κάνει υποδοχή στον Ευλογημένο, θα έχει πρόστιμο πεντακόσια'· έτσι εγώ, σεβάσμιε Άναντα, από φόβο της τιμωρίας των συγγενών έκανα υποδοχή στον Ευλογημένο». Τότε ο σεβάσμιος Άναντα ήταν δυσαρεστημένος: «Πώς λοιπόν ο Ρότζα ο Μάλλα θα μιλούσε έτσι;» Τότε ο σεβάσμιος Άναντα πήγε προς τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο σεβάσμιος Άναντα είπε στον Ευλογημένο: «Αυτός, σεβάσμιε κύριε, ο Ρότζα ο Μάλλα είναι γνωστός άνθρωπος. Η πεποίθηση τέτοιων γνωστών ανθρώπων σε αυτή τη Διδασκαλία και μοναστική διαγωγή έχει μεγάλη σημασία. Καλό θα ήταν, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος να ενεργήσει έτσι ώστε ο Ρότζα ο Μάλλα να αποκτήσει πεποίθηση σε αυτή τη Διδασκαλία και μοναστική διαγωγή». «Αυτό δεν είναι δύσκολο, Άναντα, για τον Τατχάγκατα, ώστε ο Ρότζα ο Μάλλα να αποκτήσει πεποίθηση σε αυτή τη Διδασκαλία και μοναστική διαγωγή».

Τότε ο Ευλογημένος, αφού διαπέρασε τον Ρότζα τον Μάλλα με νου γεμάτο φιλικότητα, σηκώθηκε από τη θέση του και μπήκε στο μοναστήρι. Τότε ο Ρότζα ο Μάλλα, αγγιγμένος από τον νου γεμάτο φιλικότητα του Ευλογημένου, όπως ακριβώς ένα νεαρό μοσχάρι προς την αγελάδα, ακριβώς έτσι, πηγαίνοντας από μοναστήρι σε μοναστήρι, από κελί σε κελί, ρωτούσε τους μοναχούς - «Πού, σεβάσμιοι κύριοι, διαμένει τώρα ο Ευλογημένος, ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος; Επιθυμούμε να δούμε αυτόν τον Ευλογημένο, τον Άξιο, τον Πλήρως Αυτοφωτισμένο». «Αυτή η κατοικία, φίλε Ρότζα, έχει κλειστή πόρτα· πλησίασέ την αθόρυβα, χωρίς βιασύνη μπες στη βεράντα, βήξε και χτύπα τον σύρτη· ο Ευλογημένος θα σου ανοίξει την πόρτα». Τότε ο Ρότζα ο Μάλλα πλησίασε αθόρυβα εκείνη την κατοικία με την κλειστή πόρτα, χωρίς βιασύνη μπήκε στη βεράντα, έβηξε και χτύπησε τον σύρτη. Ο Ευλογημένος άνοιξε την πόρτα. Τότε ο Ρότζα ο Μάλλα, αφού μπήκε στο μοναστήρι, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Στον Ρότζα τον Μάλλα που καθόταν στο πλάι, ο Ευλογημένος έκανε μια σταδιακή ομιλία, δηλαδή - ομιλία για τη δωρεά... κ.λπ... μη εξαρτώμενος από άλλους στη διδασκαλία του Δασκάλου, είπε στον Ευλογημένο: «Καλώς, σεβάσμιε κύριε, οι κύριοι να δέχονται μόνο από εμένα τα αναγκαία είδη χιτώνων, προσφερόμενης τροφής, καταλύματος και φαρμάκων για ασθενείς, όχι από άλλους». «Εκείνοι πράγματι, Ρότζα, στους οποίους η Διδασκαλία έχει ιδωθεί με τη γνώση ενός εκπαιδευόμενου, με την ενόραση ενός εκπαιδευόμενου, όπως από σένα, σε αυτούς επίσης έρχεται η σκέψη - 'Αχ, πράγματι οι κύριοι να δέχονταν μόνο από εμάς τα αναγκαία είδη χιτώνων, προσφερόμενης τροφής, καταλύματος και φαρμάκων για ασθενείς, όχι από άλλους'. Γι' αυτό λοιπόν, Ρότζα, θα δέχονται και από σένα και από άλλους».

302. Εκείνη όμως την περίοδο στην Κουσινάρα υπήρχε σειρά γευμάτων με εξαίσιες τροφές. Τότε στον Ρότζα τον Μάλλα, που δεν έπαιρνε σειρά, ήρθε αυτή η σκέψη: «Γιατί να μην κοιτάξω την τραπεζαρία· ό,τι δεν υπάρχει στην τραπεζαρία, αυτό να ετοιμάσω». Τότε ο Ρότζα ο Μάλλα, κοιτάζοντας την τραπεζαρία, δεν είδε δύο πράγματα - λαχανικά και στερεά τροφή από αλεύρι. Τότε ο Ρότζα ο Μάλλα πήγε εκεί όπου ήταν ο σεβάσμιος Άναντα· αφού πλησίασε, είπε στον σεβάσμιο Άναντα: «Εδώ, σεβάσμιε Άναντα, σε μένα που δεν έπαιρνα σειρά ήρθε αυτή η σκέψη: 'Γιατί να μην κοιτάξω την τραπεζαρία· ό,τι δεν υπάρχει στην τραπεζαρία, αυτό να ετοιμάσω'. Έτσι εγώ, σεβάσμιε Άναντα, κοιτάζοντας την τραπεζαρία, δεν είδα δύο πράγματα - λαχανικά και στερεά τροφή από αλεύρι. Αν εγώ, σεβάσμιε Άναντα, ετοιμάσω λαχανικά και στερεά τροφή από αλεύρι, θα τα δεχθεί ο Ευλογημένος;» «Τότε λοιπόν, Ρότζα, θα ρωτήσω τον Ευλογημένο». Τότε ο σεβάσμιος Άναντα ανακοίνωσε αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Τότε λοιπόν, Άναντα, ας τα ετοιμάσει». «Τότε λοιπόν, Ρότζα, ετοιμάσέ τα». Τότε ο Ρότζα ο Μάλλα, αφού πέρασε εκείνη η νύχτα, έβαλε να ετοιμάσουν άφθονα λαχανικά και στερεά τροφή από αλεύρι και τα πρόσφερε στον Ευλογημένο: «Ας δεχθεί, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος από μένα λαχανικά και στερεά τροφή από αλεύρι». «Τότε λοιπόν, Ρότζα, δώσε στους μοναχούς». Τότε ο Ρότζα ο Μάλλα δίνει στους μοναχούς. Οι μοναχοί, έχοντας τύψεις, δεν δέχονταν. «Δεχτείτε, μοναχοί, καταναλώστε». Τότε ο Ρότζα ο Μάλλα, αφού ικανοποίησε και περιποιήθηκε ιδιοχείρως την Κοινότητα των μοναχών με επικεφαλής τον Βούδα με άφθονα λαχανικά και στερεά τροφή από αλεύρι, όταν ο Ευλογημένος έπλυνε τα χέρια του και είχε απομακρύνει το χέρι του από το κύπελλο, κάθισε στο πλάι. Τον Ρότζα τον Μάλλα που καθόταν στο πλάι, ο Ευλογημένος, αφού δίδαξε, παρακίνησε, ενθάρρυνε και ευχαρίστησε με μια ομιλία για τη Διδασκαλία, σηκώθηκε από τη θέση

του και έφυγε. Τότε ο Ευλογημένος, με αυτήν την αφορμή, με αυτήν την περίπτωση, αφού έκανε μια ομιλία σχετική με τη Διδασκαλία, απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Επιτρέπω, μοναχοί, όλα τα λαχανικά και όλη τη στερεά τροφή από αλεύρι».

Τέλος της ιστορίας του Ρότζα του Μάλλα.

184. Η ιστορία του μεγαλύτερου αναχωρητή

303. Τότε ο Ευλογημένος, αφού διέμεινε στην Κουσινάρα όσο επιθυμούσε, αναχώρησε για περιπλάνηση προς την Ατούμα, μαζί με μια μεγάλη Κοινότητα μοναχών, χίλιους διακόσιους πενήντα μοναχούς. Εκείνη την περίοδο κάποιος που είχε γίνει αναχωρητής σε μεγάλη ηλικία διέμενε στην Ατούμα, πρώην κουρέας. Αυτός είχε δύο αγόρια, γλυκομίλητα και ευφυή, επιδέξια με εξαγνισμένη τέχνη στη διδασκαλία του δασκάλου τους στην τέχνη του κουρέα. Άκουσε εκείνος που είχε γίνει αναχωρητής σε μεγάλη ηλικία: «Ο Ευλογημένος, λένε, έρχεται στην Ατούμα μαζί με μια μεγάλη Κοινότητα μοναχών, χίλιους διακόσιους πενήντα μοναχούς». Τότε εκείνος που είχε γίνει αναχωρητής σε μεγάλη ηλικία είπε σε εκείνα τα αγόρια: «Ο Ευλογημένος, λένε, παιδιά μου, έρχεται στην Ατούμα μαζί με μια μεγάλη Κοινότητα μοναχών, χίλιους διακόσιους πενήντα μοναχούς. Πηγαίνετε εσείς, παιδιά μου, παίρνοντας τα ξυριστικά είδη με ένα μέτρο και ένα δοχείο, περιφερθείτε από σπίτι σε σπίτι, συγκεντρώστε και αλάτι, και λάδι, και ρύζι, και στερεά τροφή· θα ετοιμάσουμε ρόφημα χυλού ρυζιού για τον Ευλογημένο όταν έρθει». «Ναι, πατέρα», εκείνα τα αγόρια, αφού υποσχέθηκαν σε εκείνον που είχε γίνει αναχωρητής σε μεγάλη ηλικία, παίρνοντας τα ξυριστικά είδη με ένα μέτρο και ένα δοχείο, περιφέρονταν από σπίτι σε σπίτι, συγκεντρώνοντας και αλάτι, και λάδι, και ρύζι, και στερεά τροφή. Οι άνθρωποι, βλέποντας εκείνα τα αγόρια τα γλυκομίλητα και ευφυή, ακόμη και αυτοί που δεν ήθελαν να τους κάνουν να κουρέψουν, τους έκαναν να κουρέψουν, και αφού τους έκαναν να κουρέψουν, έδιναν πολλά. Τότε εκείνα τα αγόρια συγκέντρωσαν πολύ αλάτι, και λάδι, και ρύζι, και στερεά τροφή.

Τότε ο Ευλογημένος, περιπλανώμενος σταδιακά, έφτασε στην Ατούμα. Εκεί ο Ευλογημένος διέμενε στην Ατούμα σε μια σιταποθήκη. Τότε εκείνος που είχε γίνει αναχωρητής σε μεγάλη ηλικία, αφού πέρασε εκείνη η νύχτα, έβαλε να ετοιμάσουν άφθονο χυλό ρυζιού και τον πρόσφερε στον Ευλογημένο: «Ας δεχθεί, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος από μένα χυλό ρυζιού». Οι Τατχάγκατα, ακόμη και γνωρίζοντας, ρωτούν... κ.λπ... «θα θεσπίσουμε κανόνα εξάσκησης για τους μαθητές». Τότε ο Ευλογημένος είπε σε εκείνον που είχε γίνει αναχωρητής σε μεγάλη ηλικία: «Από πού είναι αυτός ο χυλός ρυζιού, μοναχέ;» Τότε εκείνος που είχε γίνει αναχωρητής σε μεγάλη ηλικία ανακοίνωσε αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. Επέπληξε ο Βούδας, ο Ευλογημένος: «Ακατάλληλο, ανόητε άνθρωπε, απρεπές, ανάρμοστο, ανάρμοστο για ασκητή, ανεπίτρεπτο, δεν πρέπει να γίνει. Πώς λοιπόν εσύ, ανόητε άνθρωπε, αναχωρητής, θα παρακινήσεις σε ανεπίτρεπτο. Αυτό, ανόητε άνθρωπε, δεν είναι για την πεποίθηση αυτών που δεν έχουν πεποίθηση... κ.λπ... αφού επέπληξε, αφού έκανε μια ομιλία σχετική με τη Διδασκαλία, απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Μοναχοί, δεν πρέπει να παρακινεί κανείς αναχωρητής σε ανεπίτρεπτο· όποιος παρακινήσει, παράπτωμα ανάρμοστης πράξης. Και, μοναχοί, από πρώην κουρέα δεν πρέπει να κρατούνται ξυριστικά είδη. Όποιος κρατήσει, παράπτωμα ανάρμοστης πράξης».

Τότε ο Ευλογημένος, αφού διέμεινε στην Ατούμα όσο επιθυμούσε, αναχώρησε για περιπλάνηση προς τη Σαβάτθι. Περιπλανώμενος σταδιακά, έφτασε στη Σαβάτθι. Εκεί ο Ευλογημένος διέμενε στη Σαβάτθι, στο άλσος του Τζέτα, στο μοναστήρι του Ανάθαπίντικα. Εκείνη την περίοδο στη Σαβάτθι είχε εγερθεί πολλή στερεά τροφή από καρπούς. Τότε στους μοναχούς ήρθε αυτή η σκέψη: «Τι άραγε έχει επιτραπεί από τον Ευλογημένο ως στερεά τροφή από καρπούς, τι δεν έχει επιτραπεί;» Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Επιτρέπω, μοναχοί, κάθε στερεά τροφή από καρπούς».

304. Εκείνη την περίοδο σπόροι που ανήκαν στη μοναστική κοινότητα φυτεύονταν σε ατομικό έδαφος, και ατομικοί σπόροι φυτεύονταν σε έδαφος της μοναστικής κοινότητας. Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. Σπόροι που ανήκουν στη μοναστική κοινότητα, μοναχοί, φυτεμένοι σε ατομικό έδαφος, μπορούν να καταναλωθούν αφού δοθεί μερίδιο. Ατομικοί σπόροι φυτεμένοι σε έδαφος της μοναστικής κοινότητας μπορούν να καταναλωθούν αφού δοθεί μερίδιο.

Τέλος της ιστορίας του μεγαλύτερου αναχωρητή.

185. Ομιλία για τις τέσσερις μεγάλες αναφορές

305. Εκείνη όμως την περίοδο στους μοναχούς σε διάφορες περιπτώσεις εγειρόταν τύψη: «Τι άραγε έχει επιτραπεί από τον Ευλογημένο, τι δεν έχει επιτραπεί;» Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Ό,τι, μοναχοί, δεν έχει απορριφθεί από εμένα με τα λόγια 'αυτό δεν είναι επιτρεπτό', αν αυτό συμφωνεί με το ανεπίτρεπτο και παρεμποδίζει το επιτρεπτό, αυτό δεν σας επιτρέπεται. Ό,τι, μοναχοί, δεν έχει απορριφθεί από εμένα με τα λόγια 'αυτό δεν είναι επιτρεπτό', αν αυτό συμφωνεί με το επιτρεπτό και παρεμποδίζει το ανεπίτρεπτο, αυτό σας επιτρέπεται. Ό,τι, μοναχοί, δεν έχει επιτραπεί από εμένα με τα λόγια 'αυτό είναι επιτρεπτό', αν αυτό συμφωνεί με το ανεπίτρεπτο και παρεμποδίζει το επιτρεπτό, αυτό δεν σας επιτρέπεται. Ό,τι, μοναχοί, δεν έχει επιτραπεί από εμένα με τα λόγια 'αυτό είναι επιτρεπτό', αν αυτό συμφωνεί με το επιτρεπτό και παρεμποδίζει το ανεπίτρεπτο, αυτό σας επιτρέπεται».

Τότε στους μοναχούς ήρθε αυτή η σκέψη: «Είναι άραγε επιτρεπτό με τροφή επιτρεπόμενη μέχρι το μεσημέρι το φάρμακο μονοήμερης χρήσης ή μήπως δεν είναι επιτρεπτό; Είναι άραγε επιτρεπτό με τροφή επιτρεπόμενη μέχρι το μεσημέρι το φάρμακο επταήμερης χρήσης ή μήπως δεν είναι επιτρεπτό; Είναι άραγε επιτρεπτό με τροφή επιτρεπόμενη μέχρι το μεσημέρι το φάρμακο ισόβιας χρήσης ή μήπως δεν είναι επιτρεπτό; Είναι άραγε επιτρεπτό με φάρμακο μονοήμερης χρήσης το φάρμακο επταήμερης χρήσης ή μήπως δεν είναι επιτρεπτό; Είναι άραγε επιτρεπτό με φάρμακο μονοήμερης χρήσης το φάρμακο ισόβιας χρήσης ή μήπως δεν είναι επιτρεπτό; Είναι άραγε επιτρεπτό με φάρμακο επταήμερης χρήσης το φάρμακο ισόβιας χρήσης ή μήπως δεν είναι επιτρεπτό;» Ανακοίνωσαν αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Με τροφή επιτρεπόμενη μέχρι το μεσημέρι, μοναχοί, το φάρμακο μονοήμερης χρήσης, αν ληφθεί εκείνη την ημέρα, την κατάλληλη ώρα είναι επιτρεπτό, την ακατάλληλη ώρα δεν είναι επιτρεπτό. Με τροφή επιτρεπόμενη μέχρι το μεσημέρι, μοναχοί, το φάρμακο επταήμερης χρήσης, αν ληφθεί εκείνη την ημέρα, την κατάλληλη ώρα είναι επιτρεπτό, την ακατάλληλη ώρα δεν είναι επιτρεπτό. Με τροφή επιτρεπόμενη μέχρι το μεσημέρι, μοναχοί, το φάρμακο ισόβιας χρήσης, αν ληφθεί εκείνη την ημέρα, την κατάλληλη ώρα είναι επιτρεπτό, την ακατάλληλη ώρα δεν είναι επιτρεπτό. Με

φάρμακο μονοήμερης χρήσης, μοναχοί, το φάρμακο επταήμερης χρήσης, αν ληφθεί εκείνη την ημέρα, κατά τη διάρκεια της ημέρας είναι επιτρεπτό, όταν η ημέρα παρέλθει δεν είναι επιτρεπτό. Με φάρμακο μονοήμερης χρήσης, μοναχοί, το φάρμακο ισόβιας χρήσης, αν ληφθεί εκείνη την ημέρα, κατά τη διάρκεια της ημέρας είναι επιτρεπτό, όταν η ημέρα παρέλθει δεν είναι επιτρεπτό. Με φάρμακο επταήμερης χρήσης, μοναχοί, το φάρμακο ισόβιας χρήσης που λήφθηκε, για επτά ημέρες είναι επιτρεπτό, όταν οι επτά ημέρες παρέλθουν δεν είναι επιτρεπτό».

Τέλος της ομιλίας για τις τέσσερις μεγάλες αναφορές.

Το κεφάλαιο για τα φάρμακα, έκτο.

186. Η σύνοψή του

Φθινοπωρινή ασθένεια και σε ακατάλληλη ώρα, ρητίνη, ρίζες και σκόνες·
με αφεψήματα φύλλα και καρπούς, λάκα, αλάτι και κοπριά.

Σκόνη για μπάνιο, κόσκινο και κρέας, οφθαλμική αλοιφή και τριβείο·
δοχείο οφθαλμικής αλοιφής με ανοιχτό καπάκι, ραβδί και θήκη ραβδίου.

Τσάντα, λουρί ώμου και κλωστή, λάδι κεφαλής και ρινική θεραπεία·
ρινικό κοχλιάριο και καπνός, και σωλήνα και κάλυμμα και θήκη.

Στα παρασκευάσματα ελαίου και μεθυστικό, υπερβολική αλοιφή·
δοχείο, ιδρωτοθεραπεία και συστατικά, μεγάλο νερό κάνναβης επίσης.

Δοχείο νερού και αίμα, κέρας και λάδι για τα πόδια·
λάδι για τα πόδια, μαχαίρι και αφέψημα, πάστα σουσαμιού και μπουκιά.

Πανί και σκόνη σιναπιού, καπνός και με κρυσταλλική ζάχαρη·
έλαιο για πληγές, πανί συγκράτησης λαδιού, και αποκρουστικό και αποδοχή.

Κόπρανα ενώ κάνει και ανακάτεμα, αλκάλι και χαριτάκι εμποτισμένο σε ούρα·
οσμές και καθαρτικό, αρκούδα και κρέας αρκούδας.

Καλύμματα και κλίσεις, πάρκο και με επτά ημέρες·
ζάχαρη, φασόλια μούνγκα και σοβίρα, αυτομαγείρεμα και πάλι μαγείρεψε.

Πάλι επέτρεψε σε λιμό, καρπό και τρώγοντας σουσάμι·
πριν το γεύμα, φλόγωση σώματος, και προκλήθηκε συρίγγιο.

Χρήση κλύσματος και ζωμός, και ανθρώπινη σάρκα επίσης·
ελέφαντας, άλογο και σκύλος, φίδι, λιοντάρι και λεοπάρδαλη.

Κρέας αρκούδας και ύαινας, και σειρά και χυλός ρυζιού·
νεαρό εκτός από ζάχαρη, ο ξενώνας του Σουνίντα.

Γάγγης, δέκα εκατομμύρια, συζήτηση για την αλήθεια, η Αμπαπάλι και οι
Λίτσαβι·
αφιερωμένο, αφθονία, πάλι απέρριψε.

Μέγκα, Γιάσα, Μεντάκα, και γαλακτοκομικά προϊόντα και με εφόδια·

κένι, μάνγκο, ροδόμηλο και μπανάνα, μέλι, σταφύλι και ρίζα λωτού.

Φαρουσάκα, αλεύρι λαχανικών, στην Ατούμα ο κουρέας·
στη Σαβάτθι καρπός και σπόρος, σε ποια θέση και χρονικά.

Σε αυτό το κεφάλαιο οι υποθέσεις εκατόν έξι.

Τέλος του κεφαλαίου για τα φάρμακα.

ΠΑΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΑΥΤΗ ΤΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Η παρούσα μετάφραση αποτελεί μέρος του PaliVerse Project, της πρώτης πλήρους και ενιαίας αγγλικής μετάφρασης του Κανόνα Πάλι, μαζί με τα Σχόλια (Aṭṭhakathā) και τα Υποσχόλια (Ṭīkā) και συνοδεύεται από διαδραστικά εργαλεία μελέτης. Το PaliVerse είναι ένα έργο σε εξέλιξη. Οι μεταφράσεις που δημιουργούνται με τεχνητή νοημοσύνη βελτιώνονται συνεχώς μέσω αναθεωρήσεων και σχολίων από ειδικούς. Το παρόν κείμενο αποτελεί την πιο πρόσφατη μετάφραση κατά την ημερομηνία λήψης.

Ημερομηνία δημιουργίας PDF: 14 Σεπτεμβρίου 2026

ΠΩΣ ΝΑ ΠΑΡΑΘΕΣΕΤΕ ΤΗΝ ΠΗΓΗ

PaliVerse (2026). Ο Τριμερής Κανόνας. 2. Ο Κανόνας της διαγωγής. 3. Το μεγάλο κεφάλαιο. 6. Η ενότητα για τα φάρμακα έχει ανακτηθεί από το paliverse.org

© 2026 The PaliVerse Project · Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος
Κέντρο Μελέτης και Πρακτικής Βουδισμού Τεραβάδα
Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία εγγεγραμμένη στην Ελλάδα
Το παρόν PDF μπορεί να διανέμεται ελεύθερα για σκοπούς μελέτης και πρακτικής.

PaliVerse.org